

14ο φεστιβάλ Δήμου Βύρωνα

στη σκιά
των βράχων
2001

ΘΕΑΤΡΑ ΒΡΑΧΩΝ
"ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ"
"ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ"

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Διοργάνωση:
ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
Πνευματικό Κέντρο

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

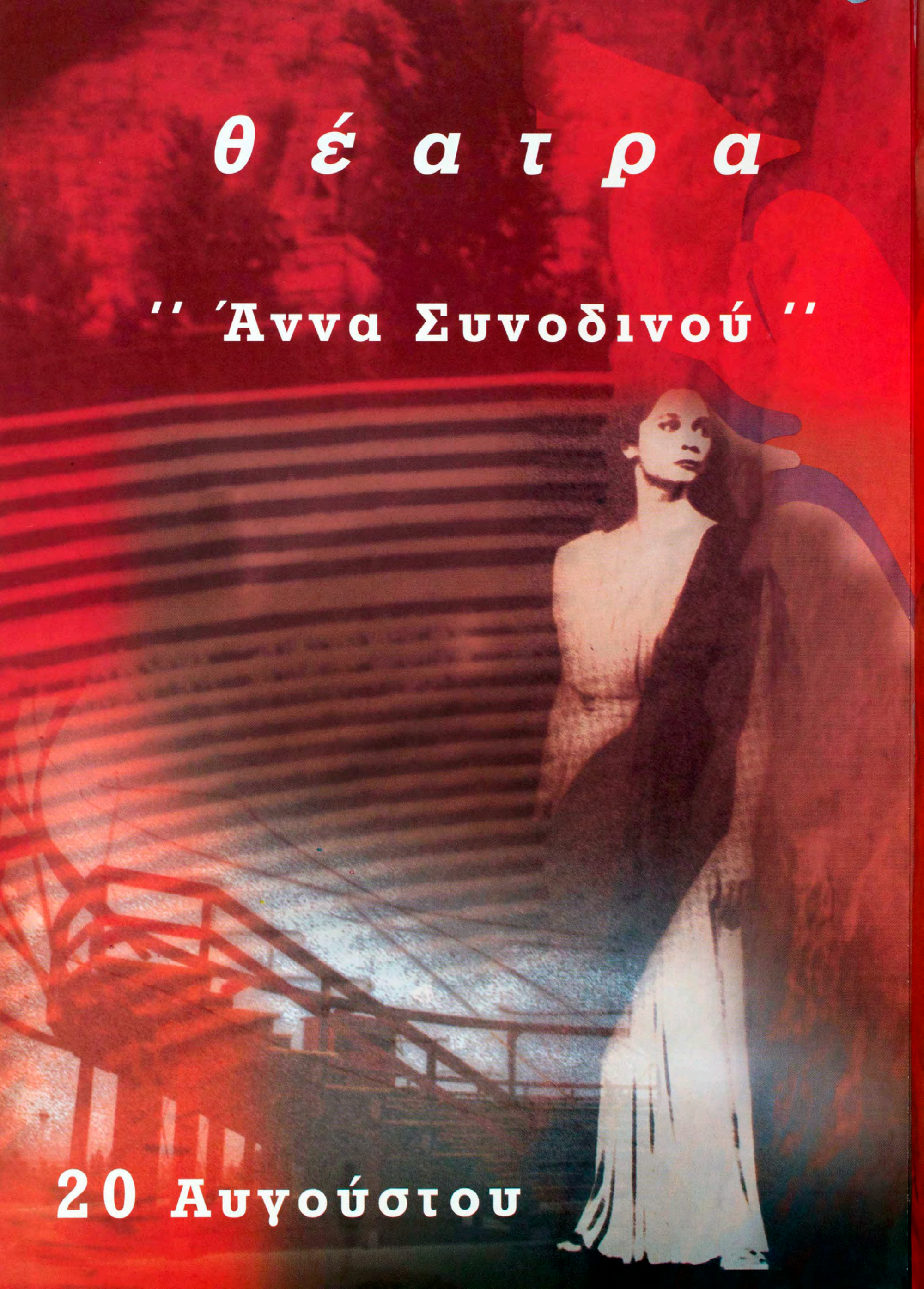
ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

Θ έ α τ ρ α

“ Άννα Συνοδινού ”

20 Αυγούστου

β ρ ά χ ω ν

“ Μελίνα Μερκούρη ”

έως 30 Σεπτεμβρίου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

ΝΙΚΟΣ ΡΟΓΚΑΚΟΣ (Δήμαρχος Βύρωνα)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΗΛΑΣ (Αντιδήμαρχος Βύρωνα)

ΜΕΛΗ:

ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΗΜΑ

(Δημοτική Σύμβουλος)

ΚΑΙΤΗ ΕΚΜΕΤΣΟΓΛΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ

ΒΑΣΩ ΚΟΡΟΜΠΛΗ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΛΕΛΟΣ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΛΗΣ

**Διεύθυνση: ΚΥΠΡΟΥ & ΕΥΑΓΓ.ΣΧΟΛΗΣ (ΠΑΛΑΙΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ),
Τηλ.: 76.55.748, 76.62.066, 76.53.776 - Fax: 76.64.440**

Αγαπητοί Φίλοι,

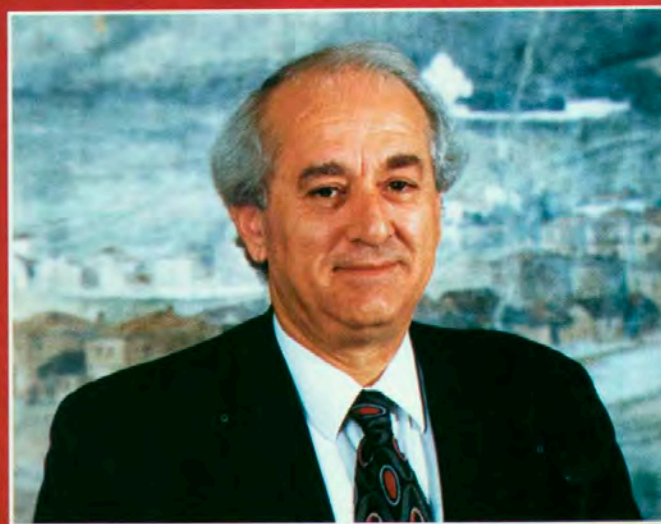
Συναντιόμαστε ξανά για να γιορτάσουμε την έναρξη του καλοκαιρινού Φεστιβάλ "στη σκιά των Βράχων 2001", μιας μικρής πολιτιστικής επανάστασης που για 14η συνεχόμενη χρονιά συντελείται σε μια ανήσυχη πνευματικά γειτονιά της Αθήνας, στο Βύρωνα.

Ο πολιτισμός είναι η συλλογική συνείδηση, η σκέψη όλων μας για να ομορφύνουμε την πραγματικότητα που μας περιβάλλει. Μέσα από το χορό, το θέατρο, τη μουσική, το λόγο αφήνουμε το πολιτιστικό μας χνάρι στις επόμενες γενιές, αλλά και εμείς οι ίδιοι δραπετεύουμε από τη ρηχή καθημερινότητα και βιώνουμε στο αποκορύφωμά της την πιο αυθεντική πτυχή της ζωής, δηλαδή την πνευματική διάσταση.

Ο πολιτισμός για μας είναι και η μόνη γνήσια πολιτική, η μέγιστη προσφορά μας στον πολίτη, στον άνθρωπο. Όλοι εμείς στο Δήμο Βύρωνα, εδώ και πολλά χρόνια, υπηρετούμε τον πολιτισμό με σταθερότητα και συνέπεια, χωρίς τυμπανοκρουσίες, κορώνες και συμφεροντολογικούς τυχοδιωκτισμούς, σε μια εποχή μάλιστα όπου δυστυχώς όλα εμπορευματοποιούνται και κρίνονται με μέτρο το χρήμα.

Ο πολιτισμός για μας είναι μια πράξη δημοκρατίας. Αποτελεί βαθιά μας πεποίθηση ότι οι πνευματικές κατακτήσεις ανήκουν σε όλους ανεξαιρέτα τους πολίτες και ότι το καταστάλαγμα της σκέψης και η τέχνη σαν έκφραση δεν είναι ένα ελιπίστικο προνόμιο για τους λίγους, αλλά απευθύνεται σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Και έχουμε δείξει τη δημοκρατική μας ευαισθησία στο Δήμο, εδώ και τόσα χρόνια πλάι σας, όταν αγκαλιάζουμε με τον ίδιο σεβασμό και αγάπη μεγάλους καταξιωμένους επαγγελματίες του καλλιτεχνικού στερεώματος και ταυτόχρονα ερασιτέχνες δημιουργούς που κάνουν πράξη τη θεωρία των φιλοσόφων ότι η πραγματική ζωή βασίζεται στην επανάσταση της σκέψης, η οποία εφαρμοζόμενη κάνει καλύτερη την κάθε ανθρώπινη στιγμή, τη διαποτίζει με έμπνευση και την ωθεί σε φωτεινούς δρόμους δημιουργίας.

Εμείς δεν παραμένουμε, όπως συνηθίζεται στις μέρες μας, στη στείρα και τελικά αδιέξοδη

επανάληψη του φιλοσοφικού προβληματισμού γύρω από την αθλιότητα των καιρών και τον ατομικισμό της εποχής, αλλά προχωράμε με τόλμη και πολιτική συνείδηση παραπέρα, προτείνοντας με τη στάση ζωής μας και με τις καθημερινές, πολιτιστικές και άλλες επιλογές μας, δυναμικές μεθόδους πάλης ενάντια σε αυτή την αθλιότητα. Επιλέγουμε τη δράση, τον αγώνα, την αντίσταση σε ό,τι επιχειρεί να ελέγξει και υποτάξει την ελεύθερη δημιουργική έκφραση, με μια λέξη τον πολιτισμό και την πρόοδο της κοινωνίας και των ανθρώπων.

Μέσα από αυτό το Φεστιβάλ, που ειδικά φέτος αφιερώνουμε στους παλιούς και νέους Έλληνες δημιουργούς, επιδιώκουμε να περάσουμε το μήνυμα ότι δεν υπάρχει μόνο η κοινωνία της μιζέριας, της απάθειας και του ατομικισμού, αλλά στον αντίποδά της δυναμική και ελπιδοφόρα προβάλλει η Ελλάδα της δημιουργίας, της έμπνευσης, του πνεύματος.

Αυτό το μήνυμα εκφράζει την πεποίθηση όλων όσων εργαστήκαμε για την επιτυχία του Φεστιβάλ πως σε αυτό τον τόπο υπάρχουν ζωογόνες δυνάμεις που οραματίζονται ένα μέλλον για τους ανθρώπους και όχι για τους αριθμούς.

Το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας θα το κρίνετε εσείς.

Για μας αρκεί, αγαπητοί φίλοι, ότι εάν βοηθούμε να παράγεται σκέψη, τότε θα συνεχίσει να παράγεται και ζωή, πνευματικότερη, πιο ουσιαστική, διαρκώς βελτιωνόμενη ποιοτικά σε όλα τα επίπεδα, αντάξια της έννοιας "άνθρωπος".

Ο Δήμαρχος Βύρωνα

Νίκος Ρογκάκος

14ο φεστιβάλ Δήμου Βύρωνα

στη σκιά
των βράχων
2001

Υπεύθυνες Οργάνωσης και
Συντονισμού Φεστιβάλ
Γραφείο Τύπου - Δημόσιες Σχέσεις
ΒΟΥΛΑ ΜΑΡΟΥΛΙΑΝΑΚΗ
ΝΕΛΙΑ ΞΑΝΘΑΚΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ
ΦΟΥΛΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΖΑΦΕΙΡΗ

Μακέτες και Καλλιτεχνική
Επιμέλεια Εντύπων
Ηλεκτρονική Επεξεργασία Εικόνας
ΦΩΤΕΙΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Γραμματέας Πνευματικού Κέντρου
ΘΥΜΙΟΣ ΜΠΑΡΑΚΟΣ

Ήχος και Φως
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΕΡΔΑΡΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΓΑΙΤΑΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΤΣΙΑΡΑΣ

Συντονισμός Εργαστηρίων
ΝΕΛΙΑ ΞΑΝΘΑΚΗ

Επιμέλεια Βιβλιοθήκης
ANNA ΛΑΜΠΑΔΙΤΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ

Θεατρικό Εργαστήρι
ΛΙΛΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Επιμέλεια Κειμένων
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
ANNA ΛΑΜΠΑΔΙΤΗ

Έκθεση Φωτογραφίας
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Στελέχωση ταμείων
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΘΥΜΙΟΣ ΜΠΑΡΑΚΟΣ
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΖΑΦΕΙΡΗ
ΦΟΥΛΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

Γενικών καθηκόντων
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνες καθαρισμού
ΝΟΤΑ ΚΟΥΜΠΟΥΡΛΙΔΟΥ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΠΑΝΟΥ
ΜΑΓΔΑ ΦΟΥΝΤΑ

Οικονομική Διαχείριση
ΦΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΘΥΜΙΟΣ ΜΠΑΡΑΚΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ευχαριστούμε για την προσφορά
και την πολύτιμη βοήθειά τους,
το Τμήμα Φύλαξης των Σχολείων

Ευχαριστούμε επίσης
τον Αθλητικό Οργανισμό,
την Υπηρεσία Καθαριότητας,
την Υπηρεσία Πρασίνου και
την Τεχνική Υπηρεσία
για τη βοήθειά τους

Αγαπητοί Φίλοι,

Με ιδιαίτερη περηφάνια σας παρουσιάζουμε το 14ο Φεστιβάλ Βύρωνα "στη σκιά των Βράχων 2001", ένα πέρα για πέρα ελληνικό φεστιβάλ, μια και ειδικά φέτος μονοπωλείται από παλιούς και νέους Έλληνες δημιουργούς.

Πραγματικά, με μοναδική εξαίρεση τη βραδιά που αφιερώνουμε στη μουσική και τα τραγούδια της πολύ "δικιάς μας" Αρμενίας, ενός πολιτισμού που σεβόμαστε βαθιά και που πάντα θα τιμάμε ξεχωριστά, όλες οι υπόλοιπες φεστιβαλικές νύχτες μυρίζουν Ελλάδα, γιασεμί, κυκλάμινο, θάλασσα, είναι ζυμωμένες με παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια, με αγαπημένα λαϊκά ακούσματα που ταξίδεψαν στα χείλη όλων μας, με αρχαίες ελληνικές τραγωδίες και κωμωδίες, όπου πρωταγωνιστούν καταξιωμένοι αλλά και νέοι ταλαντούχοι ηθοποιοί, με νεανικά συγκροτήματα που παντρεύουν το ζωντανό χτες με το φωτεινό αύριο.

Με πολύ μεράκι, έμπνευση και αγάπη ετοιμάσαμε αυτό το Φεστιβάλ, αλλά και με την επίγνωση των υψηλών απαιτήσεων ενός πολυπληθούς κοινού που όλα τα προηγούμενα χρόνια κατέκλυσε τα δύο θέατρά μας, το "Μελίνα Μερκούρη" και το "Άννα Συνοδινού" καθιερώνοντας το θεσμό και χαρίζοντάς του μια από τις πρώτες θέσεις ανάμεσα σε όλα τα ελληνικά Φεστιβάλ.

Σε αυτό το αληθινά υπέροχο κοινό που ξέρει να ψυχαγωγείται, να διδάσκεται, αλλά και να υποδεικνύει την ουσία, καταθέτοντας προτάσεις και ανεβάζοντας συνεχώς τον

πήχη του πολιτισμού, παραδίδουμε για το μήνα που θα διαρκέσουν οι εκδηλώσεις με πολύ σεβασμό και υπευθυνότητα τους χώρους των θεάτρων μας, τα ιερά και επιβλητικά βράχια, που θα υποδεχτούν το λόγο, τη μουσική, την κίνηση, την έκφραση των δημιουργών μας.

Σε αυτό τον κόσμο που εμπνέει και εμπυχώνει τις επιλογές μας παραδίδουμε, ακόμη, τους αίθριους χώρους των δύο αναψυκτηρίων, το βιβλιοπωλείο, τη μαγευτική θέα του αυγουσιάτικου φεγγαριού που συμπτωματικά ανατέλλει με την έναρξη του Φεστιβάλ και ύστερα το ξεμύτισμα της φθινοπωρινής σελήνης που θεϊκά συμπίπτει με τη λήξη του.

Ευχόμαστε, λοιπόν, σε όλους εσάς που με την πολύτιμη συμμετοχή σας όλα τα προηγούμενα χρόνια καταφέραμε να αναδειχθεί ο χώρος των Βράχων και μαζί το Φεστιβάλ σε αυτό που είναι σήμερα, να αποχωρήσετε πολλά καλοκαιρινά βράδια με γεμάτο το βλέμμα εικόνες, την ψυχή μουσικές, την καρδιά πλημμυρισμένη με ομορφιά, γλύκα και φως.

**Ο Αντιδήμαρχος
Υπεύθυνος Πολιτισμού**

Αντώνης Μηλάς

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Του πόθου το αγρίμι
δεν τρώει, δεν πίνει,
μα ξαποσταίνει,
πεινάει για σένα,
διψάει για μένα
και περιμένει

Θέλω να πιω όλο το
βόσπορο,
Αλλάζουνε εντός μου
τα σύνορα του
κόσμου

Να γλιστρώσα στο σκοτάδι,
να πετούσα σαν αερίκο,
θα πεθάνω αυτό το βράδυ,
θα πεθάνω αν δε σε δω

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ
ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α
20
Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ

ελευθερία ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Πειραιά. Ξεκίνησε την καριέρα της το '80 σαν μέλος της Οπισθοδρομικής Κομπανίας, με την οποία συνεργάστηκε συναυλιακά και δισκογραφικά για πέντε χρόνια. Στη συνέχεια συμμετείχε σε δουλειές σπουδαίων Ελλήνων συνθετών, ενώ έκανε δύο προσωπικούς δίσκους με τον Σταμάτη Σπανουδάκη.

Το 1991 κυκλοφορεί ο καθοριστικός για την πορεία της δίσκος "Μένω Εκτός", σε στίχους Λ. Νικολακοπούλου και Θ. Γκόνη και μουσική Χ. Νικολόπουλου, Γ. Ζήκα, Ν. Ξυδάκη, Α. Μιτζέλου και του Αμερικανο-Αρμένιου συνθέτη Aga Dinkjian.

Το 1994 κυκλοφορούν "Τα Κορμιά και τα Μαχαίρια" και την επόμενη χρονιά το cd-single "Ζωντανά στους Βράχους-Καλοκαίρι '95", το πρώτο single στην Ελλάδα που έγινε πλατινένιο.

Το 1996 κυκλοφόρησε ο δίσκος "Τραγούδια για τους Μήνες" και το 1998 το διπλό άλμπουμ "Εκτός Προγράμματος".

Η Ελευθερία έχει πραγματοποιήσει πολλές επιτυχημένες συναυλίες και παραστάσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και από το 1999 τα τραγούδια της ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο με το cd "Eleftheria Arvanitaki-The Very Best of 1989-1998".

Το 2000 κυκλοφορεί το άλμπουμ "Gifted-Women of the World", στο οποίο συμμετέχει συναντώντας οκτώ σπουδαίες γυναικείες φωνές από όλο τον κόσμο.

Φέτος τον Μάρτιο κυκλοφόρησε ο καινούριος δίσκος της Ελευθερίας, με τίτλο "Εκπομπή", που περιέχει τραγούδια με καταγωγή από διάφορες γωνιές του πλανήτη και κοινό σημείο αναφοράς την ερμηνεία της.

αλκίνοος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Κύπρο το 1969. Μελέτησε κλασική κιθάρα και θεωρητικά στο Ευρωπαϊκό Ωδείο Λευκωσίας. Το 1989 ήρθε στην Αθήνα, για σπουδές στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, από όπου αποφοίτησε το 1992. Εργάστηκε για ένα χρόνο στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο και το καλοκαίρι του 1993, στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου, ερμήνευσε το ρόλο του Μοσχίωνα από τη "Σαμία" του Μενάνδρου, με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου. Στον ίδιο χώρο, το 1996, έπαιξε τον Απόλλωνα στην "Άλκηστι" του Ευριπίδη, με το Θέατρο Τέχνης.

Δισκογραφικά εμφανίστηκε το 1993, με το δίσκο "Στην αγορά του κόσμου", σε στίχους και μουσική του Νίκου Ζούδιαρη. Δύο χρόνια αργότερα, η συνεργασία και η φιλία τους είχε σαν αποτέλεσμα την κυκλοφορία ενός δεύτερου δίσκου, με τίτλο "Όπως μυστικά και ήσυχά...". Ο τρίτος δίσκος, "Ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος", αυτή τη φορά σε δικούς του στίχους και μουσική, κυκλοφόρησε το 1977.

Ο "Ανεμοδείκτης", που κυκλοφόρησε τον Μάιο του 1999, είναι ο τέταρτος προσωπικός δίσκος του ως τραγουδιστή και ο δεύτερος ως τραγουδοποιού.

Έχει λάβει μέρος σε συναυλίες σε πολλές χώρες της Ευρώπης, της Ασίας και της Αμερικής, ενώ έχει περιοδεύσει ανά την Ελλάδα αρκετές φορές.

Μέχρι στιγμής, έζησε και συνεργάστηκε με ανθρώπους που αγαπά και θαυμάζει, γνωστούς και άγνωστους.

Θ Ε Α Τ Ρ Ο Δ Ι Α Δ Ρ Ο Μ Η

" Ι Π Π Η Σ "

του Αριστοφάνη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: Κ. Χ. Μύρης (Κώστας Γεωργουσόπουλος)

Σκηνοθεσία: Κώστας Μπάκας

Σκηνικά: Νίκος Στεφάνου

Κοστούμια: Ιωάννα Παπαντωνίου

Μουσική: Βασίλης Δημητρίου

Χορογραφίες: Χάρης Μανταφούνης

Μουσική Διδασκαλία: Νανά Θρασυβουλίδου

Βοηθός Σκηνοθέτη: Ιωάννα Μιχαλακοπούλου

ΔΙΑΝΟΜΗ

Δήμος Αθηναίων: ΣΤΑΘΗΣ ΒΟΥΤΟΣ

Α' Υπάλληλος (Δημοσθένης): ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ

Β' Υπάλληλος (Νικίας): ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΤΗΣ

Αλλαντοπώλης (Αγοράκριτος): ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ

Παφλαγόνας (Κλεών): ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Κορυφαίος: ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ

Κορυφαίοι: ΜΑΚΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ - ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ

Χορός: ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ, ΚΟΝΤΑΞΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ,
ΜΑΡΚΑΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, ΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ, ΠΟΥΛΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ,
ΤΣΙΔΙΜΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΦΥΤΡΟΣ ΣΑΜΨΩΝ, ΧΑΒΡΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παραγωγή: Καλλιτεχνικός Οργανισμός "ΘΕΑΤΡΟ ΔΙΑΔΡΟΜΗ"

Τ Ρ Ι Τ Η

21

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ

" Ι Π Π Η Σ "

— Π Π Η Σ

Η υπόθεση της κωμωδίας:

Ο Δήμος ο Πυκνίτης (ο λαός της Αθήνας) έχει δύο υπηρέτες: τον Δημοσθένη και τον Νικία (τους γνωστούς πολιτικούς και στρατηγούς) οι οποίοι προσπαθούν να του προσφέρουν ό,τι καλύτερο με τις υπηρεσίες τους.

Ο Γερο-Δήμος όμως είναι δυστυχώς ένα ραμολιμένο που υποκύπτει ευχνά σε κόλακες, δημαγωγούς, απατεώνες και αλητήριους.

Έτσι έχει προσλάβει έναν άλλο υπηρέτη, Παφλαγόνα, μπουρτζόβλαχο, βάνουσο και χυδαίο, ο οποίος όμως τον παραμυθιάζει, τον γλείφει και κολακεύει όλες του τις αδυναμίες.

Οι δύο άλλοι δούλοι πληροφορούνται με υποκλοπές μια προφητεία των χρησμών που λέει ότι ο Παφλαγόνας (που δεν είναι άλλος από τον τότε παντοδύναμο πολιτικό, στρατηγό και δημαγωγό, τον Κλέωνα) θα εκτοπισθεί από ένα ταπεινό και αγράμματο αλλαντοπώλη.

Όντως αυτός εμφανίζεται και τότε οι δύο δούλοι τον πείθουν να αντιπαραταχθεί στο δυναμικό και ισχυρό Παφλαγόνα.

Μετά από χυδαίες ύβρεις και φαυλότητες που χρησιμοποιούν οι δύο αντίπαλοι, καταλήγουν μπροστά στον Γερο-Δήμο να αναπτύξουν τα "πολιτικά" τους σχέδια και το πρόγραμμά τους. Ο αλλαντοπώλης αποδεικνύεται έξοχος δημαγωγός και ξεπερνάει σε κολακειές τον Παφλαγόνα - Κλέωνα, ο οποίος ηττημένος αναγκάζεται να εγκαταλείψει τον Δήμο.

Ο νέος υπηρέτης του λαού με μαγικά φίλτρα κάνει τον Δήμο ζωηρό παλικαράκι κι έτσι το έργο τελειώνει με χαρές και πανηγύρια ώσπου να φανεί ο νέος Σωτήρας του Λαού, όπως γίνεται πάντα.

Ι
Π
Π
Η
Σ

Σημείωμα του Κώστα Γεωργουσόπουλου:

Οι "ΙΠΠΗΣ" είναι η πιο ωμή πολιτική κωμωδία του Αριστοφάνη. Το έργο είναι μια αλληγορία με συμβολικά ονόματα πίσω από τα οποία κρύβονταν τρεις σημαντικοί δρώντες πολιτικοί της Αθήνας. Ο Αριστοφάνης με μία πράγματι ιδιοφυή σάτιρα θεμελιώνει την άποψη πως, όταν σε μια πολιτεία κυριαρχήσει η απάτη, η εξαγορά, η φαυλότητα, η αναξιοκρατία, το ψέμα, η παραπλάνηση μόνο με τα ίδια μέσα μπορεί να πολεμηθεί.

Ένας απατεώνας πολιτικός "Σωτήρας" μόνο από έναν άλλο απατεώνα "Σωτήρα" μπορεί να ηττηθεί.

Πιθανόν η σάτιρα του Αριστοφάνη να μας φαίνεται υπερβολική και, εν τέλει, απαισιόδοξη, παραμένει όμως διδακτική, αφού προειδοποιεί τους πολίτες κάθε εποχής για τους κινδύνους που ελλοχεύουν στα θεμέλια της Δημοκρατίας.

Και οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι άλλοι από τη στρατηγική που διαθέτει κάθε δημαγωγός, τη ρητορική, την κολακεία, τα ελκυστικά και χιμαιρικά οράματα που παρασύρουν συχνά τους λαούς να παραδοθούν στη γοητεία κάποιων χαρισματικών παραμυθάδων πολιτικών που με ωραία λόγια και παχιές υποσχέσεις αποκοιμίζουν την πολιτική κρίση των πολιτών και κυβερνούν ροκανίζοντας την περιουσία της πολιτείας.

Σήμερα οι εξουσίες δεν είναι μόνο πολιτικές, είναι οικονομικές, πολιτιστικές, επικοινωνιακές.

Είμαστε μάρτυρες της αρχής που σατίρισε ο Αριστοφάνης. Μία εφημερίδα, ένα περιοδικό, ένας ραδιοφωνικός και ένας τηλεοπτικός σταθμός, μία βιομηχανική φίρμα, μία διαφήμιση συναγωνίζονται σε ευτέλεια, σε λαϊκίστικη κολακεία, σε δημιουργία μιας πλαστής ευημερίας, εν τέλει σε μια προσπάθεια αποβλάκωσης του κοινού. Για να χτυπηθεί η επιτυχία τέτοιων εκδηλώσεων εφευρίσκονται ακόμη πιο ευτελή, πιο χυδαία, με ρυπαρά αντίδοτα.

Όσο λυμαινόνται τις πολιτείες, το κράτος, τα έθνη οι Παφλαγόνες και όσο δεν υπάρχουν οι Ηρακλείς για να καθαρίσουν την κόπρο, η μόνη ελπίδα παραμένει ο κάθε απίθανος Αλλαντοπώλης που έρχεται από το πουθενά.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ..... ΣΤΑ FM

ΕΔΩ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ.....

Σ' έχω διαλέξει
να σ' αναστήσω,
να σου μιλήσω
και να σε πείσω,
να δραπετέψουμε
μαζί
και δεν το ξέρεις

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ ΤΑΝΙΑ ΤΣΑΝΑΚΛΙΔΟΥ

Την Δήμητρα Γαλάνη και την Τάνια Τσανακλίδου τις ενώνει μια φιλία ετών και η αγάπη τους για το καλό ελληνικό τραγούδι που το υπηρετούν με συνέπεια και αφοσίωση όσο λίγοι...

Η συνάντησή τους είναι ένα ευτυχές γεγονός.

Δύο σπουδαίες φωνές ξεδιπλώνουν την μουσική ιστορία τους σε ένα πρόγραμμα που έχει καθαρά ραδιοφωνικό ύφος, σαν εκπομπή, με αρχή, μέση, τέλος και με την ενεργό συμμετοχή του κοινού.

Επιτυχάνοντας μια εξαιρετική "χημεία" συνδέουν τις καλύτερες στιγμές του παρελθόντος με το σήμερα και το αύριο μέσα από την υψηλή αισθητική τους και την τόλμη τους στον σύγχρονο ήχο.

Η επιμέλεια του προγράμματος έγινε από την Δήμητρα Γαλάνη και την Μαργαρίτα Μυτιληναίου και οι εμπνευσμένες και τόσο σύγχρονες ενορχηστρώσεις από τον Γιώργο Μπουσούνη που είναι επικεφαλής μιας ορχήστρας που αποτελείται από τους καλύτερους Έλληνες μουσικούς.

Στους
φραγκομαχαλάδες,
κορίτσια και μανάδες
πετούν πίσω απ' τις
μάντρες
τις βέρες και τους
άντρες.

Μα εσύ αγάπησες
εμένα,
μάτια μου θλιμμένα,
χέρια μου σπαθιά,
σαν κρασί το φιλί
σου γλυκοπίνω
κι αλληνής δε δίνω
μήτε μια σταλιά

Δήμητρα ΓΑΛΑΝΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Με την εφηβεία αρχίζει και η καριέρα της. Χρόνος ταχύς, χρόνος ευσίωνος. 1968, 16 μόλις ετών και τα δύο τραγούδια στο δίσκο των Δ. Μούτση - Ν. Γκάτσου "Ένα χαμόγελο" δεν είναι παρά το σήμα εκκίνησης του αφέντη - χρόνου σε μια δρομέα μακρινών αποστάσεων μέσα στην μουσική ιστορία του καιρού και της χώρας της.

Νωρίς - νωρίς αναδείχτηκε σε μεγάλη ερμηνεύτρια, έχοντας στην φαρέτρα της από τη μια σπουδαία φωνή και από την άλλη μια προσωπικότητα έντονη που την ωθούσε στο γιατί των πραγμάτων.

Έχει τραγουδήσει όλους σχεδόν τους μεγάλους Έλληνες συνθέτες (Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Τσιτσάνη, Μούτση, Ξαρχάκο, Σπανό, Λεοντή, Μικρούτσικο, Παπαθανασίου, Κηλαϊδόνη, Σαββόπουλο, Χατζηνάσιο, Χάλαρη, Κραουνάκη, κ.α.) κι έχει επικυρώσει το λόγο των σημαντικότερων στιχουργών ποιητών (Γκάτσο, Παπαδόπουλο, Τριπολίτη, Νικολακοπούλου, Καββαδία κ.α.)

Η δισκογραφία της ξεπερνά τους 80 δίσκους και είναι χαρακτηριστική της ερμηνευτικής της δεινότητας σε όλα σχεδόν τα είδη του τραγουδιού - από το καθαρά λαϊκό μέχρι το έντεχνο και από το βυζαντινό ύμνο μέχρι το ελαφρό τραγούδι.

Τρυφερή όπου χρειάζεται, βαθιά όπου οφείλει, με άψογη τεχνική και ισορροπημένο αίσθημα η ερμηνεία της, έφτασε, με τα χρόνια να γίνει η Τρίτη υπογραφή στα τραγούδια - μαζί με τον συνθέτη και στιχουργό.

Ανήκει σε μια "γενιά πρώτων" που εδώ και τρεις σχεδόν δεκαετίες σπρίζουν και υποσπρίζουν - ο καθένας με τον τρόπο του - το καλό ελληνικό τραγούδι αποτελώντας, ταυτόχρονα, και μια βεντάλια θαυμάσιων φωνών. Η ίδια επέλεξε καταρχάς μια πορεία κοντά στους δημιουργούς εξαργυρώσιμη πρώτα και κύρια από τον χρόνο και ύστερα από την βιομηχανία του τραγουδιού. Από το 1981 και ύστερα επιλέγει προσεκτικά τους χώρους των εμφανίσεών της με κορυφαία στιγμή το ιστορικό "Χάραμα" του Τσιτσάνη στην Καισαριανή που ξανάγραψε ιστορία τα χρόνια 1993 - 1996 με την πρόταση ψυχαγωγίας που διατύπωσε εκεί η Δήμητρα Γαλάνη από κοινού με τη στιχουργό Λίνα Νικολακοπούλου.

Μια ζωή (30 χρόνια για την ακρίβεια) μέσα στη μουσική και το τραγούδι ήταν περίπου φυσικό να βγάλουν και την ίδια στην όχθη των δημιουργών. Έτσι, τα τελευταία χρόνια, η Δήμητρα Γαλάνη παρουσίασε και την ικανότητά της να γράφει και η ίδια τραγούδια, είτε για τη δική της φωνή, είτε για άλλους συναδέλφους της. Μια μουσική προσωπικότητα πλήρης, τολμηρή και αποφασιστική με χιούμορ αλλά και την περίσκεψη που επιβάλλουν συχνά οι καιροί, ζει τη ζωή της χώρας της είτε παίρνοντας θέση - όποτε κρίνει απαραίτητο - στα καίρια προβλήματα του καιρού μας, είτε τιμώντας με την παρουσία της και την τέχνη της τις εκδηλώσεις κοινωνικής σημασίας.

Τάνια ΤΣΑΝΑΚΛΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στην Δράμα, με καταγωγή από τη Θράκη. Μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη και σε ηλικία οκτώ ετών συμμετείχε στο Παιδικό Θέατρο της Μαίρης Σοϊδου, ενώ την επόμενη χρονιά έπαιζε στο "Απόψε Αυτοσχεδιάζουμε" του Θιάσου Μυράτ - Ζουμπουλάκη.

Σπούδασε αρχαιολογία και Θέατρο στη Θεσσαλονίκη, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τον χορό.

Στα χρόνια μαθητείας στην Δραματική Σχολή, έπαιξε στο Χορό Αρχαίου Δράματος, καθώς και σε άλλες παραστάσεις.

Σε ηλικία 21 χρονών, ήρθε στην Αθήνα και έπαιξε στον "Μορμόλη", ενώ το βράδυ τραγουδούσε στην μπουάτ "Λήδρα", με τον Γιάννη Μαρκόπουλο.

Το 1974 έπαιξε στην τηλεοπτική σειρά "Ανήσυχια Νιάτα" και το 1975 δούλεψε στο Θέατρο Τέχνης με τον Κάρολο Κουν, στις "Τρεις Αδελφές" του Τσέχωφ.

Το 1978 συμμετείχε στην τηλεοπτική σειρά "Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια" και την ίδια χρονιά εκπροσώπησε την Ελλάδα στην EUROVISION στο Παρίσι.

Επίσης, τραγούδησε στο γκαλά απονομής βραβείων στο Φεστιβάλ Καννών, με τα "Παιδιά του Πειραιά", ενώ το 1980, απέσπασε βραβείο ερμηνείας στο γαλλικό φεστιβάλ "ROSE D'OR".

Το 1981 έπαιξε την RIAF στο Αθηναϊκό Κηποθέατρο

και το 1990 στην Επιθεώρηση "Κώστα Κόλλα Ζητάς" του Σταμάτη Φασουλή.

Η Τάνια Τσανακλίδου, πέρα από την πλούσια και αξιόλογη δισκογραφία της, έχει δώσει πολλές και μεγάλες συναυλίες στο εξωτερικό, κερδίζοντας την αγάπη της Αμερικής, Αυστραλίας, Μονάχου, Γενεύης, Αλεξάνδρειας, Σουηδίας, Βρυξελλών, κ.λ.π.

Μια πολύ σπουδαία μουσική και θεατρική παράσταση "Το Μαγικό Κουτί" έδωσε η Τάνια Τσανακλίδου με τον Τάκη Φαραζή στο πιάνο, τον Μάρτιο του '96 στην Θεσσαλονίκη, το οποίο παρουσιάστηκε και τον χειμώνα του 1998 στο θέατρο Ιλίσια στην Αθήνα με τον Γιώργο Κοντραφούρη στο πιάνο και τον Στράτο Βουγά στο σαξόφωνο. Μαζί της εμφανίστηκε και ο Νίκος Ζούδιαρης.

Το 1999 συμμετείχε στην "Ανδρομάχη" του Ευριπίδη (Θέατρο Άνοιξης σκηνοθεσία Γ. Μαργαρίτη) και το καλοκαίρι του 2000 στην μουσική παράσταση "Μίκης Θεοδωράκης" σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλίδη.

Το χειμώνα 2000 - 2001 επιστρέφει στο Κ.Θ.Β.Ε. με την παράσταση "Σαμιά" Μενάνδρου και από τον Φεβρουάριο παρουσιάζεται σε μια μουσική παράσταση στον "Ζυγό" στην Πλάκα με την Δήμητρα Γαλάνη.

Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α

ΜΙΛΤΟΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Π Ε Μ Π Η
23

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΙΛΤΟΣ
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΜΙΛΤΟΣ

Ο Μίλτος Πασχαλίδης γεννήθηκε το 1968 στην Καλαμάτα και επούδασε κλασική κιθάρα στο Ελληνικό Ωδείο, στην τάξη του Χαρ. Εκμεκτζόγλου.

Το 1989 μαζί με τρεις φίλους συνδημιουργούν το παραδοσιακό μουσικό σχήμα "ΧΑΪΝΗΔΕΣ", του οποίου υπήρξε ο βασικός τραγουδιστής μέχρι το 1992.

Το 1993 παίρνει μέρος στη δημιουργία του Μουσικού Εργαστηρίου "Νεάρχου Παράπλους".

Το 1994 συμμετέχει σαν ερμηνευτής σε συναυλίες του Γιάννη Μαρκόπουλου στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Το 1995 πραγματοποιεί την πρώτη εμφάνιση ως τραγουδοποιός κυκλοφορώντας τον πρώτο προσωπικό του δίσκο με τίτλο "Παραμύθι με λυπημένο τέλος", σε μουσική και στίχους του ίδιου. Σε δύο από τα τραγούδια συμμετέχουν φιλικά και οι ΠΥΞ-ΛΑΞ, με τους οποίους συνεργάζεται και σε συναυλίες.

Το χειμώνα 1995-96 τραγουδά μαζί με τη Δήμητρα Γαλάνη στο ΧΑΡΑΜΑ της Καισαριανής.

Το 1997 γυρίζει την Ελλάδα παρουσιάζοντας τα τραγούδια του στις μουσικές εκδηλώσεις της Αθήνας και της επαρχίας.

Συνεργάζεται με τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα δίνοντάς του το τραγούδι "Απουσία" στον μετέπειτα χρυσό δίσκο "Παυσίλυπον".

Το 1998 κυκλοφορεί ο δεύτερος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "Κακές Συνήθειες" και στίχους και μουσική δικά του, εκτός από δύο τραγούδια (ένα σε στίχους του Άλκη Αλκαίου και ένα σε ποίηση του Γιώργου Σεφέρη). Ένα από τα τραγούδια του δίσκου ερμηνεύει ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου.

Συνεργάζεται δισκογραφικά και σε ζωντανές εμφανίσεις με τους: Βαγγέλη Γερμανό, Θαν. Γκαϊφύλια, Βασίλη Καζούλη, Συνήθειες Υπόπτους, κ.ά.

Τον Δεκέμβριο του 1998 δίνει στον Δημήτρη Μητροπάνο το τραγούδι "Πεθαμένες Καλησπéρες", στο χρυσό δίσκο "Του Έρωτα και της Φυγής". Με αφορμή αυτή τη συνεργασία, ο Δημ. Μητροπάνος φιλοξενεί τον Μίλτο Πασχαλίδη στις χειμερινές του εμφανίσεις στο "Άλσος".

Το καλοκαίρι του 1999 συνεργάστηκε με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου σε 30 συναυλίες, πραγματοποίησε όμως και κάποιες επιλεγμένες εμφανίσεις με το δικό του συγκρότημα.

Τον Απρίλιο του 2001 κυκλοφορεί ο τρίτος προσωπικός δίσκος του, με τίτλο "Βυθισμένες άγκυρες".

Τον συνοδεύουν οι μουσικοί:

Ηλίας Δουμάνης - τύμπανα

Γιάννης Γρηγορίου - μπάσο

Χρήστος Παύλης - ηλ. κιθάρα

Μαρία Καναβάκη - πιάνο

Νίκος Παπαναστασίου - ακορντεόν, ακουστική κιθάρα, φωνή

Ζαχαρίας Σπυριδάκης - λύρα

Δανάη Παναγιωτοπούλου - φωνή

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Δ Η Σ

ΕΝΩΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΥΡΩΝΑ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ"
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΕΝΩΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΥΡΩΝΑ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ"
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

Σκοπός μας είναι η διατήρηση και διάδοση των παραδόσεων μας (Ιστορία, λαογραφία, ήθη, έθιμα, χορός, τραγούδι κ.τ.λ.)

Στο πλαίσιο αυτό ιδρύσαμε χορευτικό συγκρότημα το οποίο σήμερα είναι 25μελές με σκοπό την εκμάθηση και διάδοση του χορού αλλά και του τραγουδιού μας κυρίως και όχι μόνο. Από τα πρώτα μας μελήματα και μετά την απόκτηση ιδιόκτητης στέγης η εκέψη και προσπάθεια εστράφη στην κατασκευή γνήσιων παραδοσιακών στολών και ήδη αποκτήθηκε αριθμός εξ αυτών ώστε να υπάρχει αυτοδυναμία εμφάνισης του χορευτικού μας. Το διοικητικό μας συμβούλιο των τελευταίων ετών με αγάπη, παλμό και προσφορά αγωνίζεται και θα συνεχίσει την προσπάθειά του για την αγαπημένη μας ιδιαίτερη πατρίδα.

ΔΙΑ ΤΟ Δ.Σ.
 ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΛΗΣ
 ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Φίλοι μας αγαπημένοι της ευάνδρου Ηπείρου

Ηπειρώτισσες και Ηπειρώτες συμπατριώτες μας καλώς ήλθατε στην αποψινή μας εκδήλωση εδώ στο γνωστό Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη» του Δήμου Βύρωνα. Την βραδιά αυτή οργάνωσε το πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Βύρωνα σε συνεργασία με την ένωση Ηπειρωτών Βύρωνα (έτος ιδρύσεως 1933). Ευχαριστούμε: το Δήμαρχό μας κ. Νίκο Ρογκάκο που πάντοτε, με βάση την αγάπη του για την Ήπειρο, συμπαρίσταται με το άξιο Δημοτικό Συμβούλιο στην Ένωσή μας. Επίσης ευχαριστούμε το Διοικητικό Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου το οποίο μ' επικεφαλής το Διευθυντή του Αντιδήμαρχο κ. Αντώνη Μηλά Βοηθά κάθε προσπάθεια στην εκπλήρωση του στόχου - σκοπού της Ένώσεως. Θέλουμε και αισθανόμεθα υποχρεωμένοι να καλωσορίσουμε απόψε εδώ ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους, τη νεολαία μας που με την παρουσία τους εδώ δηλώνουν όχι μόνο συμμετοχή στην ψυχαγωγία αλλά και στη δυναμική αντίσταση στην επιχειρούμενη πολιτιστική ισοπέδωση, ε' όλους εκείνους που αδιαφορούν ή και περιφρονούν τη λαϊκή παράδοση τις ιδιαιτερότητές της αλλά και την Ελληνική Εθνική συνείδηση που παρέμεινε αλλά και παραμένει ζωντανή, φωτεινός φάρος και αφετηρία έμπνευσης και δημιουργίας.

Η Ήπειρος κομμάτι της Βαλκανικής χερσονήσου αλλά και το φτωχότερο, κατά την Ενωμένη Ευρώπη, σε αυτήν, απλώνεται από την οροσειρά της Πίνδου έως τις ακτές του Ιονίου πελάγους και απ' τον Αμβρακικό έως τον κόλπο του Αυλώνα. Η ιστορία της χάνεται στα βάθη των

αιώνων όπως αποδεικνύουν ευρήματα στην Καστρίτσα Ιωαννίνων, στη Δωδώνη και το Μαντείο της, στις πηγές Λούρου, στην Νικόπολη Πρεβέζης στη Θεσπρωτία και αλλού. Κάτοικοί της οι Θεσπρωτοί, οι Μολλοσοί, οι Αθαμάνες και άλλοι με πλούσιο έργο παραγωγικό - ειρηνικό αλλά και πολέμους για επιβίωση - διατήρηση κεκτημένων. Περιοχή ορεινή κυρίως γι' αυτό και η οικονομία της βασίζεται στην κτηνοτροφία (αιγοπρόβατα), γεωργία αλλά και το δασικό της πλούτο. Βιομηχανία, Βιοτεχνία πενιχρά. Η φτώχεια οδηγούσε τα παιδιά της στη μετανάστευση. Παντού στην ξενιτιά οι Ηπειρώτες πρόκοψαν. Σκληρή δουλειά και στέρηση. Μεγάλος αριθμός εξ' αυτών στην Αίγυπτο, Ρωσία, Ρουμανία Αμερική κ.λπ. χώρες πλούτιζαν με εντιμότητα και οξύνοια. Πάντοτε όμως εθήριζαν όσους ζούσαν στο ορεινά χωριά τους. Εκπληκτικό παράδειγμα έχουμε τα Ζαχοροχώρια, το Σύρρακο τους Καλαβρύτες κ.λπ. Στην Ήπειρο συναντούμε έως σήμερα τα μεγαλύτερα εργαστήρια λαϊκής τέχνης. Στη ξενιτιά ο Ηπειρώτης ζούσε και ζει με τη σκέψη του γυρισμού στο χωριό του. Σκέψη που γίνεται βασιανιστική τις ημέρες εορτών Χριστούγεννα, Πάσχα πανηγύρια κ.λπ. και κάποιο πικρό δάκρυ τότε κυλάει στο αυλακωμένο από τον κάματο μάγουλο του. Ο Ηπειρώτης ποτέ δεν γερνά, η σκέψη του γυρισμού είναι δεμένη με τη ζωή του αλλά και τη νιότη που ξόδεψε στα ξένα.

Σας ευχαριστώ

Για το Δ.Σ. της Ένωσης Ηπειρωτών Βύρωνα
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΛΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΛΗΣ

Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΛΦΟΣ

Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΤΣΙΟΣ

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΖΩΗ ΝΤΡΟΥΚΑ

ΤΑΜΙΑΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΚΙΚΗ ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΟΡΤΣΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ηπειρώτικο τραγούδι για τον ξενιτεμένο

Ξενιτεμένο μου πουλί
και παραπονεμένο
Η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ
έχω τον καημό σου.

Τι να σου στείλω ξένη μου
αυτού στα ξένο που 'σαι;

Σου στέλνω μήλο έπέται
κυδώνι μαραγκιάζει
σου στέλνω μοσχολίβανο
στο δρόμο σταφιδιάζει.

Σου στέλνω και το δάκρυ μου
ε' ένα χρυσό μαντήλι
το δάκρυ μου είναι καυτερό
και καίει το μαντήλι.

Η Π Ε Ι Ρ Ο Σ

"Ο ΔΙΟΥΡΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ"**Άγγελου ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ**Συντελεστές:

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέτρος Αυγερινός

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Παναγιώτα Κοκορού

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Χαριτάτος

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Παντελής Πετράκης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Τατιάνα Πανηγύρη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αμαλία Δενδρινού

Διανομή:

ΗΘΟΠΟΙΟΣ: Πέτρος Αυγερινός

ΚΟΡΙΤΣΙ: Κατερίνα Σεβαστή Χιωτίνη

Λίγα λόγια για το έργο :

Είναι η ώρα που ο Ορφέας αποχαιρετά τους μαθητές - ευμπολεμιστές του για ν' ανέβει στην κορυφή του Γαγγαίου ν' αποθέσει το Ρόδο στο βωμό του Απόλλωνα.

Γνωρίζει ότι αυτό το απόλυτο εύμβολο Αρμονίας, Συμμετρίας κι Ομορφιάς που διέτρεξε τη διαδρομή του ανάμεσα στους ανθρώπους, τώρα πρέπει να εναποτεθεί εκεί που πραγματικά ανήκει.

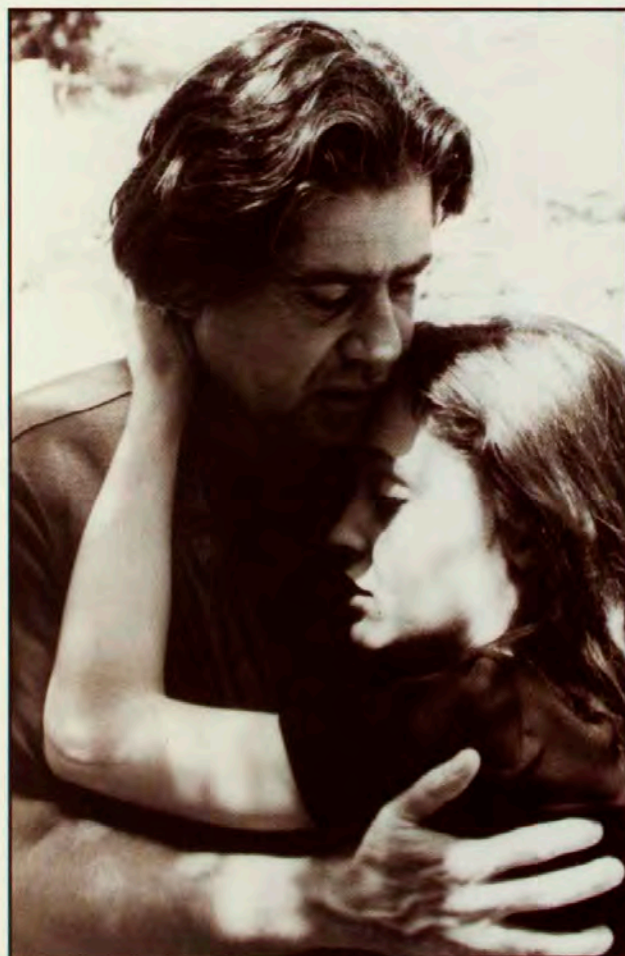
Γνωρίζει επίσης ότι στα πλάγια του βουνού караδοκούν οι Μαινάδες που μέλλεται να εκορπίσουν το Ρόδο και τον ίδιο να τον κατασπαράξουν.

Την ύστατη αυτή ώρα λοιπόν λίγο προτού τη θυσία, ο Ορφέας απευθυνόμενος για τελευταία φορά

στους ακόλουθούς του διατρέχει τη διαδρομή της διδασκαλίας του προς τα πίσω, καθιστώντας του κοινωνούς του μυστικιστικού όσο και πανανθρώπινου ευμβολισμού των τριών ευμβόλων: Στάχυ, Κλήμα, Ρόδο.

Είναι η εποχή που Ορφέας κατάφερε να εξημερώσει "τα πρόβατα και τα θηρία" με τη δύναμη της μουσικής και του λόγου. Είναι η εποχή που η ανθρωπότητα εισβάλλει πια στον πολιτισμό διαλύοντας τα σκοτάδια της βαρβαρότητας και του φόβου.

Ο Σικελιανός στο έργο αυτό καταφέρνει να αναβυθίσει έναν αρχαίο ελληνικό όσο και παγκόσμιο μύθο. Ο Ορφέας μαζί με το Προμηθέα είναι οι μοναδικοί "θεοί" ε' όλη την αρχαιοελληνική παράδοση που κατέβηκαν στο επίπεδο των ανθρώπων, Ο δεύτερος έδωσε στους ανθρώπους τη φωτιά, ενώ ο Ορφέας την επικοινωνία και την έκφραση, δημιουργώντας τους αυτή τη διαρκή εσωτερική ανάγκη που οδηγεί στην τελείωση μέσα από την πνευματική ολοκλήρωση του ανθρώπινου όντος.

Άγγελος ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

το ζεύγος Σικελιανού ταξιδεύει την Ιταλία. Εκεί ο Άγγελος πληροφορείται το θάνατο του πατέρα του Ιωάννη.

Τον Σεπτέμβριο του 1912 κηρύσσεται ο Βαλκανικός πόλεμος και ο Άγγελος ως απλός στρατιώτης ακολουθεί τη μονάδα του στη Στερεά Ελλάδα και στην Ήπειρο. Το 1914 γνωρίζεται με τον Νίκο Καζαντζάκη, αναγνωρίζονται ως αδερφοί κι αναχωρούν για το Άγιο Όρος.

1915 : Ο Σικελιανός με τον Καζαντζάκη περιηγούνται την Ελλάδα.

Το 1918 - 1926 γράφει και δημοσιεύει το μεγαλύτερο μέρος του λυρικού του έργου, μεταξύ των οποίων το "Μήτηρ Θεού" το "Πάεχα των Ελλήνων", τον "Πρόλογο στη ζωή".

Τον Μάιο του 1927 γίνονται οι πρώτες Δελφικές γιορτές, Παράσταση "Ικέτιδες" του Αισχύλου. Η Εύα που δίδαξε τη μουσική και την κίνηση και που ύφανε στον αργαλειό τα κοστούμια, υπήρξε η ψυχή της όλης υπόθεσης.

Το 1928 η Εύα ταξιδεύει στην Αμερική να προπαγανδίσει τη Δελφική Ιδέα κι ο Άγγελος στο Παρίσι, η όλη υπόθεση αρχίζει να λαβαίνει διαστάσεις παγκόσμιες. Το 1929 ευστηνείται Επιτροπή Δελφικών Εορτών και στον Άγγελο και στην Εύα η Ακαδημία Αθηνών απονέμει αργυρούν μετάλλιον.

Το 1930, στις δεύτερες Δελφικές γιορτές, ευρρέουν προσωπικότητες απ' όλο τον κόσμο και το 1931 ιδρύεται η Δελφική Ένωση. Με νόμο της Ελληνικής Βουλής παραχωρείται στους Δελφούς έκταση στα κράτη εκείνα που θα επιθυμούσαν να χτίσουν δικό του Πνευματικό Κέντρο.

Το 1933 ο "Διθύραμβος του Ρόδου" ανεβαίνει στο λόφο του Φιλοπάππου, σε διδασκαλία της Εύας. Τον Αύγουστο η Εύα αναχωρεί για Αμερική. Σκόπευε να εξασφαλίσει τα μέσα και τις προϋποθέσεις για τη συνέχιση των Δελφικών γιορτών. Όμως το αποτέλεσμα των προσπαθειών της χρόνιζε, η κήρυξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου έκανε την επιστροφή της αδύνατη. Δεν της έμελλε παρά να γυρίσει στα 1952, ένα χρόνο μετά το θάνατο του Άγγελου, να πεθάνει στην Ελλάδα και να ταφεί δίπλα του στους Δελφούς.

Το 1940 ο Άγγελος παντρεύεται στις 18 Ιουνίου τη δεύτερη εύζυγό του Άννα Καραμάνη, στο εκκλησάκι της Παναγίας στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας. 28 Οκτωβρίου, η Ελλάδα μπαίνει στον πόλεμο. Ο Άγγελος γράφει τα "Ακριτικά", τον "Δαίδαλο στην Κρήτη" και το "Μέγιστον Μάθημα". Το 1934, στην κηδεία του Παλαμά, ο Σικελιανός απαγγέλλει το ποίημά του "Ηχήστε οι βάλπιγγες", βάλπιγμα ελπίδας και έκδηλης εθνικής ανάτασης.

Τον Δεκέμβριο του 1944 ξεκινά ο εμφύλιος, ένας παραλογισμός χωρίς προηγούμενο που κόστισε στην Ελλάδα ανυπολόγιστα. Ο Σικελιανός γίνεται στόχος των φανατικών. Την επόμενη χρονιά δημοσιεύει τη "Σίβυλλα" και τον "Ελληνικό Νεκρόδειπνο".

Το 1946 η Ελληνική Εταιρεία Λογοτεχνών υποβάλλει στη Σουηδική Ακαδημία την υποψηφιότητα του Σικελιανού για Νόμπελ, με παρέμβαση παραγόντων των Αθηνών η υποψηφιότητα ματαιώνεται.

Το 1947 εκδίδεται ο Β' τόμος του "Λυρικού Βίου". Εκλέγεται πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Το έργο του αρχίζει να μεταφράζεται το εξωτερικό.

Το 1950 η υγεία του δείχνει να έχει κλονιστεί ανεπίστροφα.

Το 1951 ο ακαδημαϊκός Διονύσιος Κόκκινος υποβάλλει πρόταση στην Ακαδημία Αθηνών για την εκλογή του Σικελιανού ως ακαδημαϊκού αλλά χωρίς αποτέλεσμα. 19 Ιουνίου, ώρα 8:00 το βράδυ, ο Άγγελος Σικελιανός πεθαίνει στην κλινική Παμμακάριστος.

Στις 15 Μαρτίου του 1884 ο Άγγελος γεννιέται στη Λευκάδα. Από τον πατέρα του, καθηγητή της Γαλλικής και κάτοχος της Ιταλικής και Αγγλικής γλώσσας, παίρνει τα πρώτα μαθήματα, από την παραμάνα του ακούει τα πρώτα λαϊκά παραμύθια. Στη Λευκάδα τελειώνει το Δημοτικό, το Ελληνικό Σχολείο και το Γυμνάσιο. Γράφει τους πρώτους στίχους σε λευκώματα, ενώ ξανοίγεται σε μακρινούς περιπάτους. Το φυσικό περιβάλλον του νησιού, η θάλασσα, ο κάμπος, το βουνό, η χωριάτικη ζωή, θα επείρουν μέσα του το επόρο μιας "ιερής" θα λέγαμε, φυσιολατρίας.

Το 1901 έρχεται στην Αθήνα, εγγράφεται στη Νομική Σχολή και ανακατεύεται στην κίνηση της Νέας Σκηνής του Κων/νου Χρηστομάνου. Το 1902 αρχίζει να δημοσιεύει τα πρώτα του ποιήματα στα περιοδικά "Διώνυος", "Παναθήναια" και τον επόμενο χρόνο στο περιοδικό "Νουμάς".

Το καλοκαίρι του 1905 γνωρίζεται με την Εύα Πάλμερ στο σπίτι των Ντάνκαν. Ο Άγγελος φεύγει για τη Λιβύη και σε μία εβδομάδα μέσα γράφει τον "Αλαφροϊσκίωτο". Η Εύα αναχωρεί για Λευκάδα και στο φιλόξενο σπίτι των Σικελιανών μαθαίνει τη γλώσσα, την υφαντική και τη βαφική και δίνεται ολόψυχα στην ελληνική παράδοση.

Το 1907 ο Άγγελος παντρεύεται την Εύα στην Αμερική, στο Bar-Harbor στο Maine Saviour's Church.

Τον Φεβρουάριο του 1919 ο Άγγελος εκδίδει τον "Αλαφροϊσκίωτο", μια έκδοση που ταραζει τα νερά τόσο για τη μορφή όσο και για το περιεχόμενό της. Ο Γαβριηλίδης γράφει: "Υπό το καλλιτεχνικόν αυτό δέσιμο οργιάζει άλυτος ένας νεαρός ποιητής, συμβολιστής, φυσιολάτρης, γεμάτος μέσα του αρμονία και κύματα, βαθύς και σκοτεινός και δυσέκφραστος... Τι είναι ο Αλαφροϊσκίωτος; Είναι η νέα ποίηση, δροσοβολούσα και μυροβόλος κι ακάθεκτος κι ακανόνιστος και παλαβή, ένα όμορφο χάος παρθένου νεοελληνικής ψυχής απ' το οποίον κάποιος ήλιος θα ξεκαμπίσει μια μέρα". Λίγο αργότερα γεννιέται ο μοναχογιός του Άγγελου και της Εύας, Γλαύκος.

Το 1910 δημοσιεύει τον "Δελφικό Ύμνο". Είναι φανερό, από πολύ νωρίς η Δελφική Ιδέα γεννήθηκε μέσα του ως όραμα ελληνικότητας αλλά και πανανθρώπινης αξίας.

1911 : Ο Άγγελος και η Εύα βρίσκονται στο Παρίσι, όπου το ζεύγος Ντάνκαν οργανώνει παράσταση αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Η παράσταση της "Ηλέκτρας" στο πρωτότυπο που δόθηκε στο Satelet βημείωσε εξαιρετική επιτυχία. Από το Παρίσι

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ "ΕΝΤΟΣ"

Η Εταιρεία Θεάτρου «ΕΝΤΟΣ» είναι Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία και ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο του 1997. Πρώτη παρουσίαση της δουλειάς της έγινε με το έργο του Πέτρου Αυγερινού «Σπλατς» σε σκηνοθεσία του συγγραφέα, στο Θέατρο του Νέου Κόσμου από 17/5 μέχρι 11/6/2000.

« ΝΕΦΕΛΕΣ »

του Αριστοφάνη

ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης (Κώστας Γεωργουσόπουλος)
 Σκηνοθεσία: Θύμιος Καρακατσάνης
 Σκηνικά - Κοστούμια: Γιάννης Π. Μετζικώφ
 Μουσική: Γιώργος Τσαγκάρης
 Χορογραφία: Ισιδωρος Σιδέρης
 Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος
 Μουσική Διδασκαλία: Νένη Ζάππα
 Κατασκευή Γλυπτού: Πέτρος Βρυώνης
 Ζωγραφική Σκηνικού: Στράτος Σαραντιδής
 Βοηθός Σκηνοθέτη: Δέσποινα Δρεπανιά
 Βοηθός Σκηνογράφου: Κατερίνα Καρακατσάνη
 Βοηθός Χορογράφου: Έλενα Γεροδήμου

ΔΙΑΝΟΜΗ

Στρεψιάδης: Θύμιος Καρακατσάνης
 Ξανθίας (δούλος Στρεψιάδη): Λευτέρης Λουκαδής
 Φειδιππίδης: Αλεξάνδρα Καρακατσάνη
 Α' Μαθητής Σωκράτη: Δημήτρης Καραμπέτσος
 Β' Μαθητής Σωκράτη: Βασίλης Ρίσβας
 Σωκράτης: Βασίλης Κολοβός
 Κορυφαίος Παράβασης: Δημήτρης Καραμπέτσος
 Αριστοφάνης: Βασίλης Ρίσβας
 Δίκαιος Λόγος: Γιώργος Μούτσιος
 Άδικος λόγος: Τάκης Παπαματθαίου
 Πασίας (Δανειστής): Λευτέρης Λουκαδής
 Μάρτυρας: Χάρης Αρώνης
 Αμυνίας (Δανειστής): Δημήτρης Καραμπέτσος

Κορυφαίοι: Έλενα Γεροδήμου, Πάκη Βλουτή,
 Μάρθα Παπαδοπούλου, Δημήτρης Καραμπέτσος,
 Βασίλης Ρίσβας

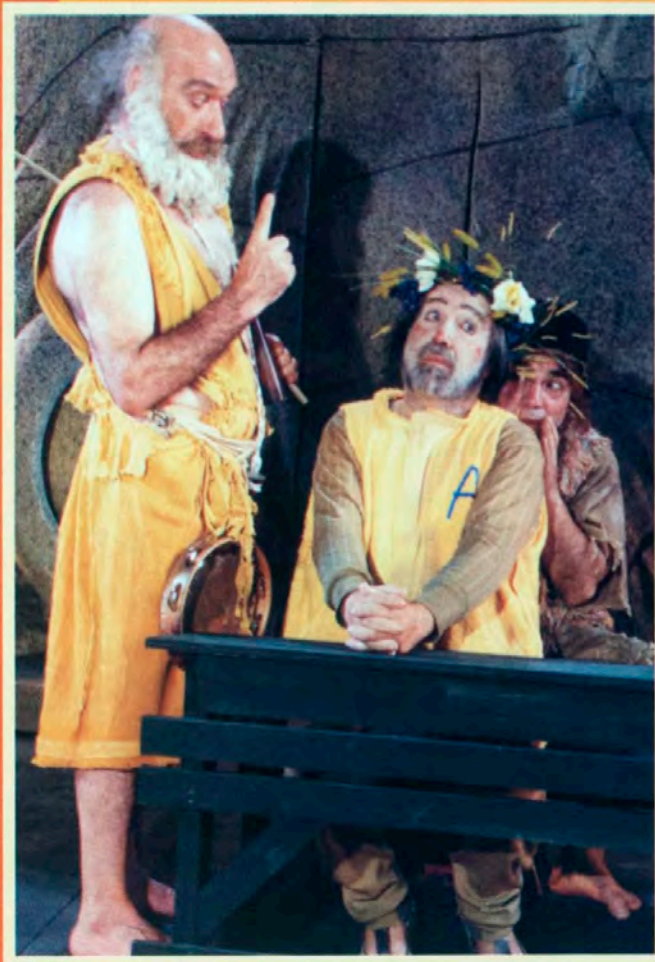
Χορός (με αλφαβητική σειρά):
 Χάρης Αρώνης, Θωμάς Βελισσάρης,
 Δημήτρης Γιαννακόπουλος, Μαρία Γιαννοπούλου,
 Μαρκέλα Δουζενάκη, Μαργαρίτα Ζαχαρίου,
 Ματίνα Καρτσιούνα, Ανδρέας Κωνσταντινίδης,
 Κωνσταντίνος Μυλώνης, Νικολίνα Μουαίμη,
 Νίκος Ορτεντζάτος

Μαθητές Σωκράτη: Θωμάς Βελισσάρης,
 Μαρία Γιαννοπούλου, Μαρκέλα Δουζενάκη,
 Κωνσταντίνος Μυλώνης

Οπαδοί Δικαίου & Άδικου Λόγου: Χορός
 Παραγωγή: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

« ΝΕΦΕΛΕΣ »

« ΝΕΦΕΛΕΣ »

Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΙ Ο "ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ"

(Ο Ποιητής και το θεατρικό μας σχήμα)

Κάθε εποχή και κάθε κοινωνία έχει το δικό της τρόπο να προσεγγίζει τον Αριστοφάνη. Ωστόσο, μόνο η "προς Διόνυσον" ερμηνεία αποκαλύπτει τους βαθύτερους εσωτερικούς δεσμούς του χθες με το σήμερα. Τα υπόλοιπα είναι δουλειά του θεατή και της μαγικής δύναμης του θεάτρου, που δε χρειάζεται αναφορές σε πρόσωπα και γεγονότα του καιρού μας, για να πετύχει το ρόλο του.

Αυτή ακριβώς η ελευθερία του θεατή είναι η βάση της θεατρικής πρωτοβουλίας μας, για μια νέα ανάγνωση του Αριστοφάνη, όπως πιστεύουμε ότι πρέπει να πράττει κάθε γενιά.

Απευθυνόμαστε στο ελληνικό αλλά και στο παγκόσμιο κοινό, αφού η ελληνικής ιθαγένειας ερμηνευτική πρότασή μας διαθέτει εξ ορισμού οικουμενικό χαρακτήρα.

Το ότι επιλέξαμε τις "Νεφέλες" δεν είναι καθόλου τυχαίο. Ο Αριστοφάνης, έχοντας βιώσει με βαθιά οδύνη την παρακμή της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, τον πόλεμο, τη φτώχεια, την αθλιότητα, σε αυτό το έργο του ενοχοποιεί την πνευματική ηγεσία του καιρού του σαν συνεργό για την ηθική και πνευματική έκπτωση και σατιρίζει αμείλικτα τις νέες ιδέες και τα νέα εκπαιδευτικά συστήματα που έχουν εισάγει ο Σωκράτης και οι σοφιστές.

Οι "ΝΕΦΕΛΕΣ" λοιπόν είναι γεννήματα του εγκεφάλου της μοντέρνας διανόησης, που ευαγγελίζεται μια νέα τάξη πραγμάτων και παρουσιάζονται σαν οντόπιτες γοητευτικές και αποκρουστικές μαζί που αμφισβητούν την παραδεδομένη γνώση και τις ισχύουσες κλίμακες ηθικών και κοινωνικών αξιών.

Η αγωνία του Αριστοφάνη μοιάζει πολύ με τη δική μας αγωνία, με τη διαφορά ότι τώρα η "εκπαίδευση" και η χειραγώγηση του ανθρώπου είναι μαζική, ηλεκτρονική, καλωδιακή και διαδικτυωμένη. Η πολιτιστική ισοπέδωση, η παγκοσμιοποίηση που οδηγεί στην εξαθλίωση και στο χυδαίο καταναλωτισμό, το έλλειμμα επικοινωνίας, οι πληροφορίες που φτάνουν φιλτραρισμένες ως εμάς και κάθε λογής μηνύματα που διαβρώνουν συνειδήσεις είναι μερικές από τις νεφέλες που δυναστεύουν σήμερα τη ζωή μας. Το αν θα καταφέρουμε να τις νικήσουμε είναι ένα ανοιχτό στοίχημα.

Ο Αριστοφάνης με τον τρόπο που θίγει τα ζητήματα της εποχής του, την υπερβαίνει και έτσι ο λόγος του αποκτά διαχρονική ισχύ, γίνεται οικείος. Ο λυρισμός του μας απογειώνει, ο σουρεαλισμός του πάλι, μέσα από τη μεγέθυνση που προσδίδει η σάτιρα, αποκαλύπτει σε βάθος το κρυμμένο νόημα και την αλήθεια των πραγμάτων.

Αυτά είναι τα στοιχεία που θέλουμε κι εμείς να προβάλλουμε μέσα από αυτή την παράσταση, με όπλο μας το γέλιο και την ψυχική ευφορία. Ένα γέλιο όμως που προοδευτικά μετασχηματίζεται, γίνεται κόμπος από δάκρυ, προβληματισμός, σκέψη, αγρύπνια ψυχής και αντίσταση.

Θύμιος Καρακατσάνης
Κώστας Πολιτόπουλος

Τ ο θ έ μ α τ ο υ έ ρ γ ο υ :

Ένας γέρος Αθηναίος χωριάτης, με το εκφραστικό όνομα Στρεψιάδης -αυτός που του αρέσουν οι στρεψοδικίες- κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου και από το φόβο των σπαρτιατικών επιδρομών στην Αττική, έχει αναγκαστεί να αφήσει και αυτός το χτήμα του και να κλειστεί μέσα στην Αθήνα.

Παντρεμένος από παλιά με μια αριστοκράτισσα, έχει ένα γιο, τον Φειδιππίδη, που τον έχει καταχρεώσει με τις σπατάλες του στις ιπποδρομίες και με τα άλλα του έξοδα.

Ο Στρεψιάδης λοιπόν, στριμωγμένος καθώς είναι από τους δανειστές του, εκκέφτεται να στείλει τον Φειδιππίδη στο φροντιστήριο του Σωκράτη - η λέξη "φροντιστήριο" που για πρώτη φορά την πλάθει εδώ ο Αριστοφάνης έχει μια έντονα κωμική χροιά, κάτι σαν να λέγαμε εμείς σήμερα: εκευσεργαστήρι! Εκεί διδάσκουν, πιστεύει ο γέρος, ανάμεσα στα άλλα και την τέχνη να νικάς στα δικαστήρια, όσο άδικο και να έχεις.

Ο Φειδιππίδης όμως αρνείται να πάει, γιατί δεν έχει φυσικά καμία όρεξη να ξεβολευτεί και να καταντήσει κιτρινιάρης σαν τους μαθητές του φιλοσόφου.

Και όταν ο γέρος αναγκάζεται να πάει ο ίδιος σε αυτό το φροντιστήριο, για να σπουδάσει τον άδικο λόγο, ο Σωκράτης τον διώχνει κακήν κακώς, αφού με το χοντρομυαλό του είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως.

Με τα πολλά καταφέρνει ο γέρος τον Φειδιππίδη να πάει μαθητής στη σχολή του Σωκράτη. Ο νεαρός παίρνει το πρώτο του μάθημα από τον ίδιο τον Άδικο Λόγο που αγωνίζεται με τον Δίκαιο και τον νικάει. Μετά, μπαίνει στο φροντιστήριο για να τελειοποιήσει τη μόρφωσή του.

Σε λίγο ξαναβγαίνει πάνσοφος, ανακοινώνοντας στον πατέρα του ότι είναι πανεύκολο να του υποδείξει πώς θα ξεφύγει από τα νύχια των δανειστών του.

Αλλά πάνω στο γλέντι που στήνει ο γεμάτος ενθουσιασμό γέρος, τσακώνεται με το γιο του για το ποιος ποιητής είναι καλύτερος, ο Σιμωνίδης, ο Αιχύλος ή ο Ευριπίδης. Και σαν να μη φτάνει αυτό, ο Φειδιππίδης τον ξυλοκοπάει κι από πάνω και ύστερα με επιχειρήματα του αποδεικνύει πως τα παιδιά έχουν υποχρέωση και δικαίωμα να δέρνουν τους γονείς τους!

Εξαγριωμένος πια ο Στρεψιάδης βάζει φωτιά στο φροντιστήριο, παίρνοντας έτσι εκδίκηση από τους δασκάλους μιας τέτοιας ανήλικης σοφίας...

ΝΕΦΕΛΕΣ

" Β Α Κ Χ Ε Σ "

του Ευριπίδη

27

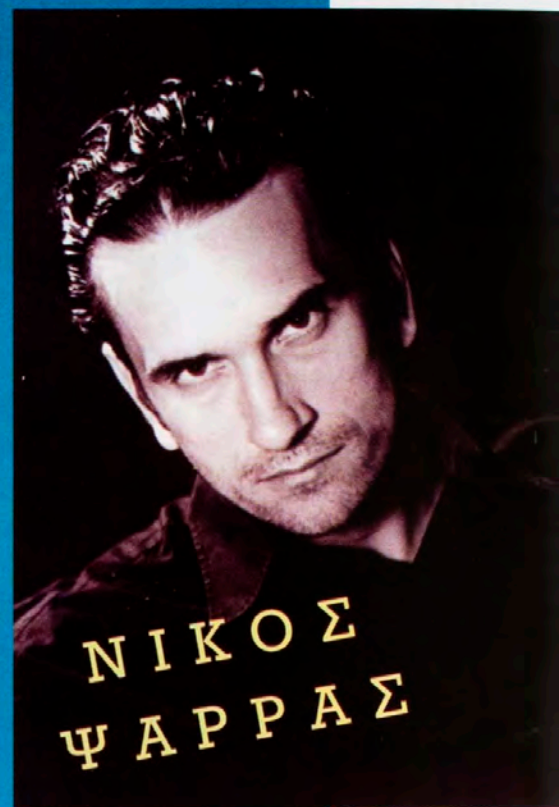
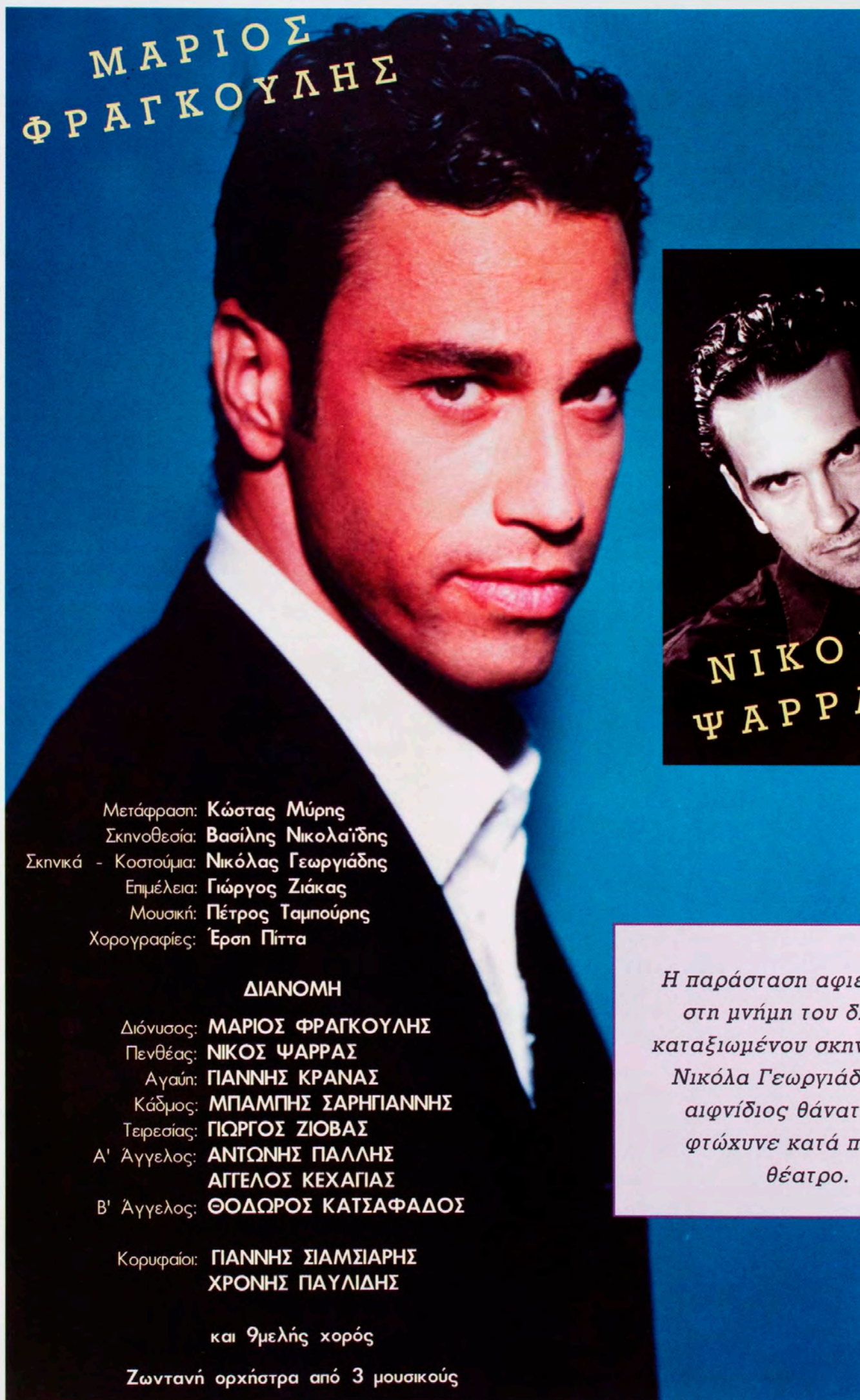
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

28

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ
& Τ Ρ Ι Τ Η

" Β Α Κ Χ Ε Σ "

ΜΑΡΙΟΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΝΙΚΟΣ
ΨΑΡΡΑΣ

Μετάφραση: Κώστας Μύρης
Σκηνοθεσία: Βασίλης Νικολαΐδης
Σκηνικά - Κοστούμια: Νικόλας Γεωργιάδης
Επιμέλεια: Γιώργος Ζιάκας
Μουσική: Πέτρος Ταμπούρης
Χορογραφίες: Έρση Πίττα

ΔΙΑΝΟΜΗ

Διόνυσος: ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
Πενθέας: ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΡΑΣ
Αγαύη: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ
Κάδμος: ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ
Τειρεσίας: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ
Α' Άγγελος: ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΛΛΗΣ
ΑΓΕΛΟΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ
Β' Άγγελος: ΘΩΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ

Κορυφαίοι: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΑΜΣΙΑΡΗΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

και 9μελής χορός

Ζωντανή ορχήστρα από 3 μουσικούς

Η παράσταση αφιερώνεται
στη μνήμη του διεθνώς
καταξιωμένου σκηνογράφου
Νικόλα Γεωργιάδη που ο
αιφνίδιος θάνατός του
φτώχυνε κατά πολύ το
θέατρο.

Β Α Κ Χ Ε Σ

Β Α Κ Χ Ε Σ

Οι Βάκχες είναι το τελευταίο έργο του Ευριπίδη, γραμμένο γύρω στο 407 π.Χ. Πρόκειται για μια τραγωδία που κατέχει ξεχωριστή θέση στο έργο του μεγάλου τραγικού ποιητή και χαρακτηρίζεται σαν ένα από τα πιο ολοκληρωμένα έργα της περιόδου της ωριμότητάς του. Αποκτά μάλιστα ιδιαίτερη σημασία γιατί είναι το μοναδικό βωζόμενο έργο που έχει θέμα βχετικό με το θεό Διόνυσο.

Μ Α Ρ Ι Ο Σ Φ Ρ Α Γ Κ Ο Υ Λ Η Σ

Το Φεβρουάριο του 2000 πραγματοποιεί με μεγάλη επιτυχία ρεσιτάλ με πιάνο και τσέλο σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βέροια και Κύπρο, σε ένα πρόγραμμα αφιερωμένο στο διεθνές και ελληνικό ρεπερτόριο.

Το καλοκαίρι του 2000 ο Μάριος Φραγκούλης πρωταγωνίστησε στο μιούζικαλ West Side Story στη Σκάλα του Μιλάνου (στο ρόλο του Tony), μία εμφάνιση που συζητήθηκε ιδιαίτερα και ήταν ακόμη ένας σταθμός στη διεθνή καριέρα του. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα πραγματοποίησε έναν κύκλο 20 συναυλιών με κορυφαίους σταθμούς τις συναυλίες του στο Ηρώδειο και στο Θέατρο Γης (Θεσσαλονίκη) οι οποίες βασίστηκαν κυρίως στο κλασικό ρεπερτόριο (με τη συμμετοχή της Deborah Myers).

Το τελευταίο βήμα του νεαρού Έλληνα τενόρου είναι η κυκλοφορία του cd με τη ζωντανή ηχογράφηση της συναυλίας που έδωσε στο Ηρώδειο το καλοκαίρι του 2000.

Τον Μάιο του 2001 συνεργάστηκε με τη ΝΕΑ ΟΠΕΡΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ και πραγματοποίησε μια συναυλία αφιέρωμα στο Verdi στο Θέατρο της Όπερας της Μόσχας. Έχουν προγραμματιστεί τρεις ακόμη συναυλίες με την ίδια Ορχήστρα στην Κύπρο την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου.

Με τη συμμετοχή του στις ΒΑΚΧΕΣ και την ερμηνεία του ρόλου του Διόνυσου ο Μάριος Φραγκούλης εισέρχεται με ένα ρόλο αξιώσεων στο χώρο της Αρχαίας Τραγωδίας.

Β Α Σ Ι Λ Η Σ Ν Ι Κ Ο Λ Α Ϊ Δ Η Σ

Β Α Σ Ι Λ Η Σ Ν Ι Κ Ο Λ Α Ϊ Δ Η Σ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Θεατρολογία στο Παρίσι, με ειδικό θέμα στη Σκηνοθεσία Όπερας.

Το 1982 δημοσιεύτηκε το βιβλίο του «Μαρία Κάλλας», οι μεταμορφώσεις μιας τέχνης, το οποίο επανεκδόθηκε το 1995.

Το 1985 αρχίζει να σκηνοθετεί, κυρίως μουσικά έργα.

Από το 1991 συνεργάζεται με την Εθνική Λυρική Σκηνή και από το 1992 με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές από τις σκηνοθεσίες του: Ερωτόκριτος (όπερα του Ν. Μαμαγκάκη, 1985), Γυρισμός (του Τσιλέα, 1991, 1998), Χορός Μεταμφιεσμένων (του Βέρντι, 1993), Φιλομένα Μαρτουράνο (του Ντε Φιλίππο, 1994), Βαφτιστικός (του Θ. Σακελλαρίδη, 1994), Τραβιάτα (του Βέρντι, 1995), Δον Ζουάν (του Μολιέρου, 1997), Μαντάμ Μπατερφλάι (του Πουτσίνι, 1997), Θεός Βάνιας (του Τσέκωφ, 1999), Το Χειμωνιάτικο Παραμύθι (του Σαίξπηρ, 1999), κ. ά.

Διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. (1994). Έχει επιμεληθεί τα προγράμματα της "Ορχήστρας των Χρωμάτων" του Μάνου Χατζιδάκι καθώς και αρκετές εκδόσεις δίσκων.

Έχει γράψει άρθρα σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά και από το 1994 διδάσκει υποκριτική στο Ωδείο "Φίλιππος Νάκας".

Φέτος πήρε το πρώτο βραβείο Ελλήνων Σκηνοθετών για τη σκηνοθεσία του στην Αριστοφάνεια "ΕΡΗΝΗ", παραγωγή του Εθνικού Θεάτρου (καλοκαίρι 2000)

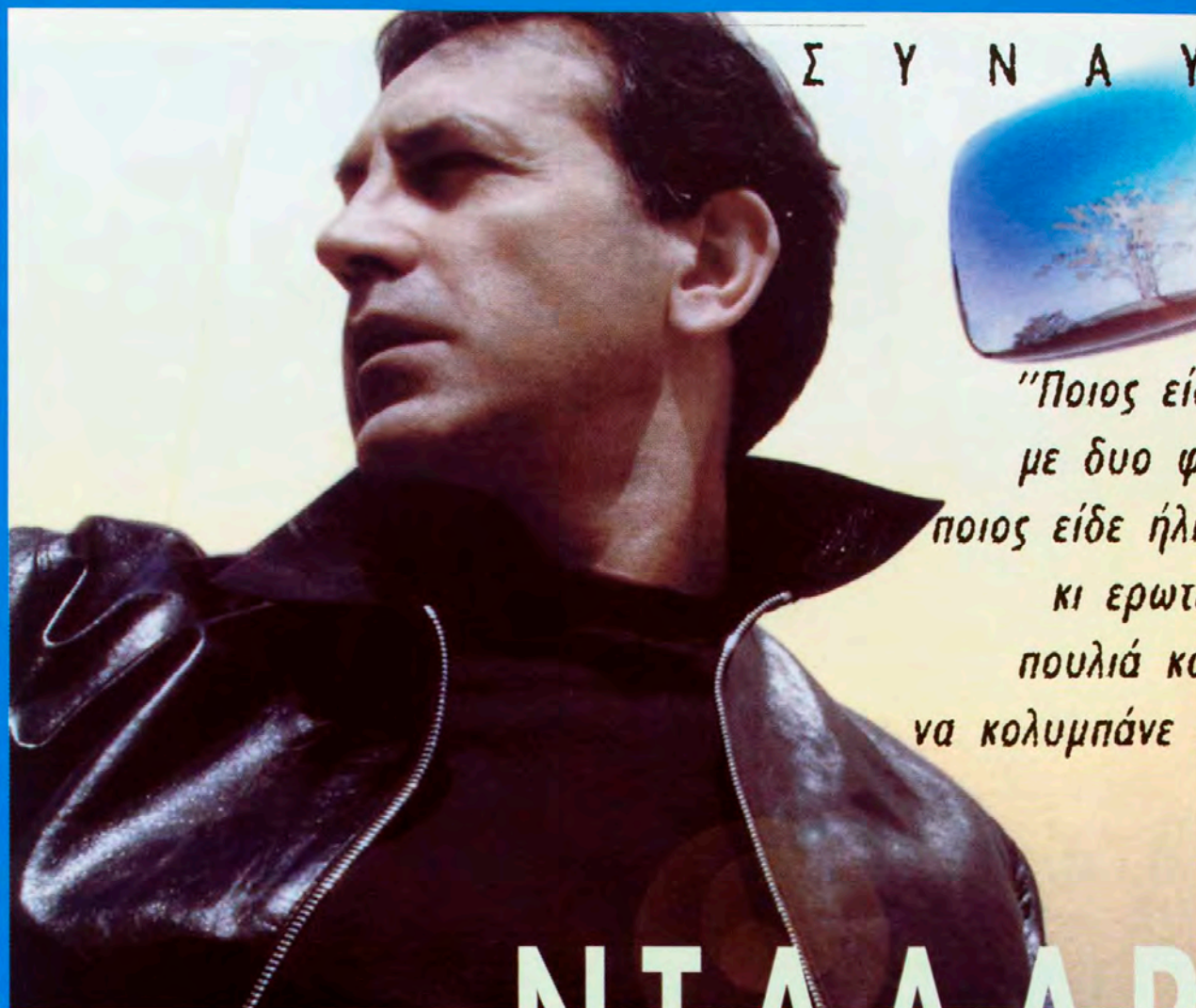
Σημείωμα Σκηνοθέτη:

«Στόχος της παράστασης είναι η ανάδειξη, μέσα από μια σύγχρονη αισθητική, του τελετουργικού χαρακτήρα του έργου, λαμβάνοντας ως βάση τις επιβιώσεις της Διονυσιακής λατρείας στις μέρες μας, τελετές δηλαδή στις οποίες, όπως και στις "ΒΑΚΧΕΣ", η λατρεία του Διόνυσου ταυτίζεται με τη λατρεία της ίδιας της Φύσης. Η Φύση συνεχώς μεταμορφώνεται, ο Διόνυσος είναι ο θεός των "μεταμορφώσεων", το έργο είναι μια συνεχής και "μαγική" αλληλουχία "μεταμορφώσεων", προσώπων και καταστάσεων.

Η παράσταση φιλοδοξεί να καταθέσει μια δημιουργική και "τεκμηριωμένη" πρόταση στο χώρο της Αρχαίας Τραγωδίας, αποφεύγοντας τους στείρους μοντερνισμούς, επιστρέφοντας μαζί στο αρχαίο "πρότυπο" σύμφωνα με το οποίο όλοι οι ρόλοι ερμηνεύονται από άντρες ηθοποιούς».

Βασίλης Νικολαΐδης

Β
Α
Κ
Χ
Ε
Σ

Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α

*"Ποιος είδε νύχτα
με δυο φεγγάρια,
ποιος είδε ήλιο σαν αχινό,
κι ερωτευμένα
πουλιά και ψάρια
να κολυμπάνε στον ουρανό"*

Γιώργος ΝΤΑΛΑΡΑΣ

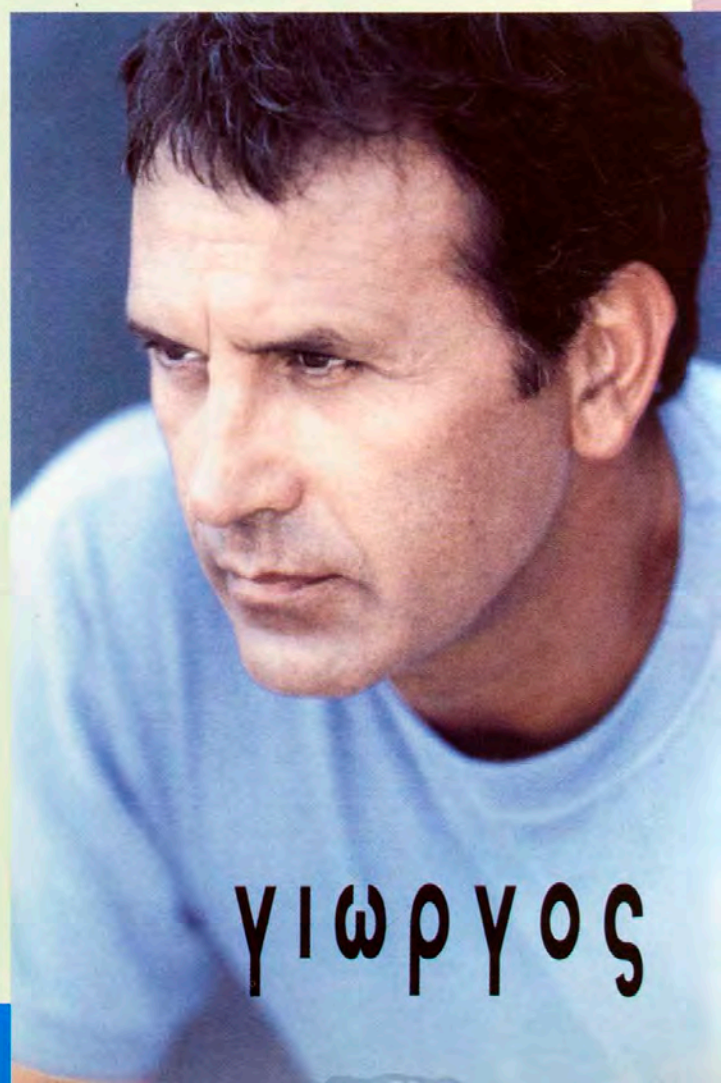
Κατάγεται από οικογένεια μουσικών. Ο πατέρας του, οι θείοι του και ο παππούς του ήταν λαϊκοί μουσικοί. Γεννήθηκε στο Πειραιά, στις προσφυγικές συνοικίες της Νίκαιας και οι πρώτες μουσικές του μνήμες είναι στενά δεμένες με το παραδοσιακό, το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι. Ο ίδιος είναι αυτοδίδακτος μουσικός εχεδόν από τα παιδικά του χρόνια καθώς κάνει την πρώτη δημόσια εμφάνισή του σαν κιθαρίστας και τραγουδιστής σε ηλικία 15 χρόνων.

Μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει 60 προσωπικούς δίσκους (ξεπερνώντας σε πωλήσεις τα 10.000.000 αντίτυπα) ενώ συμμετείχε στην ηχογράφηση περισσότερων από 30 σαν ερμηνευτής, μουσικός και παραγωγός εκφράζοντας έτσι ένα μεγάλο κομμάτι των πολύπλευρων μουσικών του αναζητήσεων. Το όνομά του συνδέθηκε απ' την αρχή με επουδαία τραγούδια και σημαντικές συνεργασίες καθώς οι μεγαλύτεροι Έλληνες δημιουργοί συναντήθηκαν μαζί του κατά τη διάρκεια της μουσικής του διαδρομής, του εμπιστεύτηκαν τα τραγούδια τους και εκείνος "τα ταξίδεψε στις ψυχές των ανθρώπων".

Η εξαιρετική φωνή του, η ισχυρή, χαρισματική εκκλησιαστική παρουσία του, η μουσική δεξιοτεχνία του, η μελέτη και οι διαρκείς αναζητήσεις του κάνουν τον Γιώργο Νταλάρα ένα μοναδικό εκπρόσωπο της σύγχρονης Ελληνικής μουσικής την οποία υπηρετεί με αφοσίωση και ακρίβεια για 30 χρόνια, διευρύνοντας την φήμη της σε όλο τον κόσμο και τους δικούς του καλλιτεχνικούς ορίζοντες μέσα από ξεχωριστές

συνεργασίες με Έλληνες και διεθνείς καλλιτέχνες αλλά και με διακεκριμένες διεθνείς κλασικές ορχήστρες.

Από τα τέλη της δεκαετίας του '70 με εφόδιο το ισχυρό του ρεπερτόριο καταφέρνει να μεταφέρει το τραγούδι από τους κλειστούς συμβατικούς χώρους διασκέδασης στα θέατρα και στα μεγάλα στάδια σε όλη την Ελλάδα δίνοντας εκατοντάδες συναυλίες με πρωτοφανή ευμετοχή του κοινού.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Χρήστος

Παράλληλα, από το 1981, έχει τραγουδήσει σε εθιμικά διεθνή φεστιβάλ και έχει δώσει πάνω από 500 συναυλίες στους μεγαλύτερους συναυλιακούς χώρους (Wembley, Brendan Byrne Arena, Alte Oper, Olympia, Mann Auditorium κ.α.) στις περιοδείες του στην Ευρώπη, την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία, το Ισραήλ, τη Λατινική Αμερική και την Κύπρο, με τεράστια επιτυχία και διδυραμβικές κριτικές.

Στις συναυλίες του καλοκαιριού, ο Γιώργος Νταλάρας μαζί με τις μεγάλες του επιτυχίες θα παίξει ζωντανά τραγούδια των Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Μιχάλη Χριστοδουλίδη, Νίκου Ζούδιαρη, Μανώλη Φάμελλου και άλλων τραγουδοποιών από τον καινούργιο δίσκο "Η άσφαλτος που τρέχει". Είναι μια παραγωγή υψηλών αξιώσεων που ηχογραφήθηκε στην Αθήνα και στη Νέα Υόρκη και κυκλοφόρησε διεθνώς από την EMI και στην οποία συμμετέχουν κορυφαίοι διεθνείς μουσικοί, ο Sting στη διασκευή του "Mad about you" ("Τρελλός για εένα") και ο Al di Meola στη διασκευή του "Hasta Siempre".

Ο Χρήστος Θηβαίος με αποσκευές τα όμορφα τραγούδια του και την ξεχωριστή ερμηνευτική ευαισθησία του μοιράζεται τη σκηνή ε' αυτή την περιοδεία. Οι δυο τους συναντήθηκαν πριν από τρία χρόνια στη σκηνή της Ιεράς Οδού. Στις συναυλίες αυτές συμμετέχουν επίσης η νέα ταλαντούχα τραγουδίστρια Μαρία Ιακώβου και 14 εξαιρετικοί μουσικοί.

ΘΗΒΑΙΟΣ

Ο Χρήστος Θηβαίος φωνή αλλά και ψυχή του συγκροτήματος των «Συνήθων Υπόπτων», ξεκίνησε από τον Νοέμβριο του 2000 την προσωπική του πορεία στον χώρο της ελληνικής μουσικής.

Μετά από έξι χρόνια συνεχών εμφανίσεων με τους «Συνήθεις Υποπτους», ύστερα από τρεις ιδιαίτερα πετυχημένους δίσκους και αφού έκανε χιλιάδες πραγματικούς φίλους ε' όλη την Ελλάδα και την Κύπρο, ο Χρήστος Θηβαίος αναζητά την δημιουργική συνέχεια της μουσικής του διαδρομής.

Στην νέα του προσπάθεια στηρίζεται στα τραγούδια του που τόσο αγαπήθηκαν, στο ξεχωριστό του ερμηνευτικό πάθος και ήθος αλλά και σε μια νέα παρέα φίλων μουσικών που η επιλογή τους φανερώνει την πρόθεση του Χρήστου Θηβαίου να πλατύνει τους μουσικούς του ορίζοντες και να ελευθερωθεί εκφραστικά.

Η Βάσω Δημητρίου παίζει ηλεκτρικές και ακουστικές κιθάρες καθώς και τζουρά, ο Βαγγέλης Κοντόπουλος κοντραμπάσο, ο Μιχάλης Ορφανίδης τύμπανα, ο Γιάννης Τσόλκας πλήκτρα και ο Απόστολος Λαμπούρης πνευστά.

Σε ένα πρόγραμμα 2 ½ ωρών παρουσιάζονται τα τραγούδια που έγραψαν την ιστορία των «Συνήθων Υπόπτων», τραγούδια που εμπιστεύθηκε ο Θάνος Μικρούτσικος στο Χρήστο Θηβαίο στην πρόσφατη συναυλία του για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, τραγούδια που κάνουν τη μεγάλη διαδρομή από τον Μ. Χατζιδάκι ως το Θανάση Παπακωνσταντίνου, τραγούδια δυτικότροπα αλλά και άλλα με το άρωμα της Μεσογείου.

νταλάρας

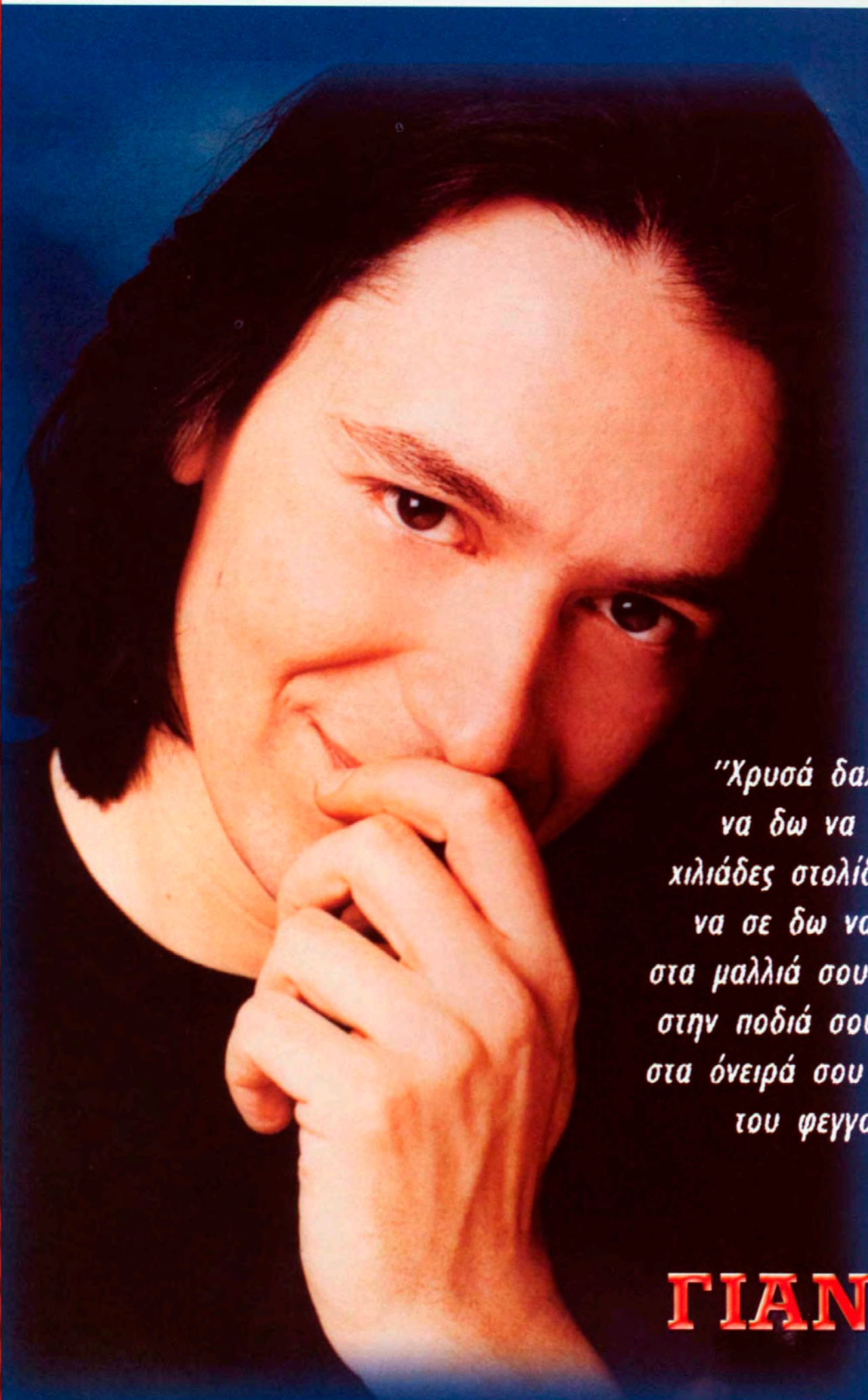
Θηβαίος
Χρήστος

Π Ε Μ Π Τ Η

30

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ

*"Χρυσά δαχτυλίδια
να δω να φοράς,
χιλιάδες στολίδια παντού
να σε δω να κρεμάς,
στα μαλλιά σου τα κύματα,
στην ποδιά σου φιλήματα,
στα όνειρά σου τα σχήματα
του φεγγαριού"*

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΟΤΣΙΡΑΣ

Ο **Γιάννης Κότσιρας**, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα.

Ξεκίνησε επαγγελματικά το τραγούδι το **1990**, τραγουδώντας ρεμπέτικα και λαϊκά, μαζί με τον **Δημήτρη Κοντογιάννη**, τον **Στέλιο Βαμβακάρη** και τον **Μπάμπη Γκολέ**. Από τον Αύγουστο του **1995** μέχρι τον Οκτώβριο του **1997**, ο **Γιάννης Κότσιρας** εμφανίζεται στο πλευρό της **Ελευθερίας Αρβανιτάκη**, εγκαινιάζοντας έτσι μια πολύ επιτυχημένη συνεργασία που θα ξεκινήσει από τη "**Σφεντόνα**", θα συνεχίσει στο "**Μύλο**" της Θεσσαλονίκης αλλά και με συναυλίες σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το Μάιο του **1996**, κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "**Αθώς Ένοχος**", που ερμηνεύει τραγούδια σε μουσική του Παναγιώτη Καλατζόπουλου και της Ευανθίας Ρεμπούτσικα σε στίχους του Άρη Δαβαράκη.

Τον Ιανουάριο του **1997**, ερμηνεύει το μοναδικό τραγούδι της ταινίας του Σ. Χαραλαμπίδου "**Άδης**", σε στίχους του Μιχάλη Γκανά και μουσική του Παναγιώτη Καλατζόπουλου με τίτλο "**Να 'χα δυο ζωές**".

Το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς, κυκλοφόρησε το άλμπουμ του Νίκου Πορτοκάλογλου "**Κρυφτό**", στο οποίο ο **Γιάννης Κότσιρας** ερμηνεύσε το τραγούδι "**Χρέη Παλιά**". Το άλμπουμ αυτό περιείχε μουσική και τραγούδια για την ταινία "**Βαλκανιζατέρ**" του Σωτήρη Γκορίτσα.

Ο δεύτερος προσωπικός δίσκος του **Γιάννη Κότσιρα**, κυκλοφορεί το Σεπτέμβριο του **1997**, με τίτλο "**Μόνο Ένα Φιλί**", σε μουσική της Ευανθίας Ρεμπούτσικα και

στίχους της Ελένης Ζιώγα. Η υποδοχή των τραγουδιών είναι άμεση και το άλμπουμ γίνεται πλατινένιο στους πρώτους μήνες της κυκλοφορίας του. Στο δίσκο αυτό, συμπεριλαμβάνεται και το τραγούδι "**Προδοσία**" από την ομότιπλη τηλεοπτική σειρά του **MEGA** σε σκηνοθεσία του Ν. Κουτελιδάκη.

Την άνοιξη του **1998**, συμμετέχει στον ορχηστρικό δίσκο του Νίκου Αντύπα "**Θεατής**", όπου ερμηνεύει δυο τραγούδια, το "**Φεύγω**", μαζί με την **Έλλη Πασπαλά** και το "**Μάνα Μου**", σε στίχους της Ελένης Ζιώγα.

Τον Μάρτιο του **1998**, ο **Γιάννης Κότσιρας** ερμηνεύει τραγούδια του **Γιάννη Μαρκόπουλου**, στις δυο μεγάλες συναυλίες που έδωσε ο συνθέτης στο **Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας** και στην **Πάτρα**.

Στο τέλος του ίδιου χρόνου, ο **Γιάννης Κότσιρας** συμμετέχει σε δυο δισκογραφικές δουλειές. Η πρώτη αφορά στο δίσκο του Δημήτρη Παπαδημητρίου "**Η Ζωή που δεν Έζησα**", με μουσική και τραγούδια από την ομότιπλη τηλεοπτική σειρά του **MEGA** σε σενάριο της Μιρέλας Παπαϊκονόμου, ενώ η δεύτερη στο άλμπουμ του **Διονύση Σαββόπουλου** "**Τραγούδια Έγραφα για Φίλους**", με το τραγούδι "**Μια Θάλασσα Μικρή**" σε ενορχήστρωση του Νίκου Αντύπα.

Ο ερχομός του **1999**, βρίσκει τον **Γιάννη Κότσιρα** στο στούντιο, όπου ηχογραφεί τον τρίτο προσωπικό του δίσκο που κυκλοφόρησε στις **8 Μαρτίου**, με τίτλο "**Φύλακας Άγγελος**", σε μουσική του Αντώνη Μιτζέλου και στίχους της Ελένης Ζιώγα. Το άλμπουμ έχει γίνει πλατινένιο.

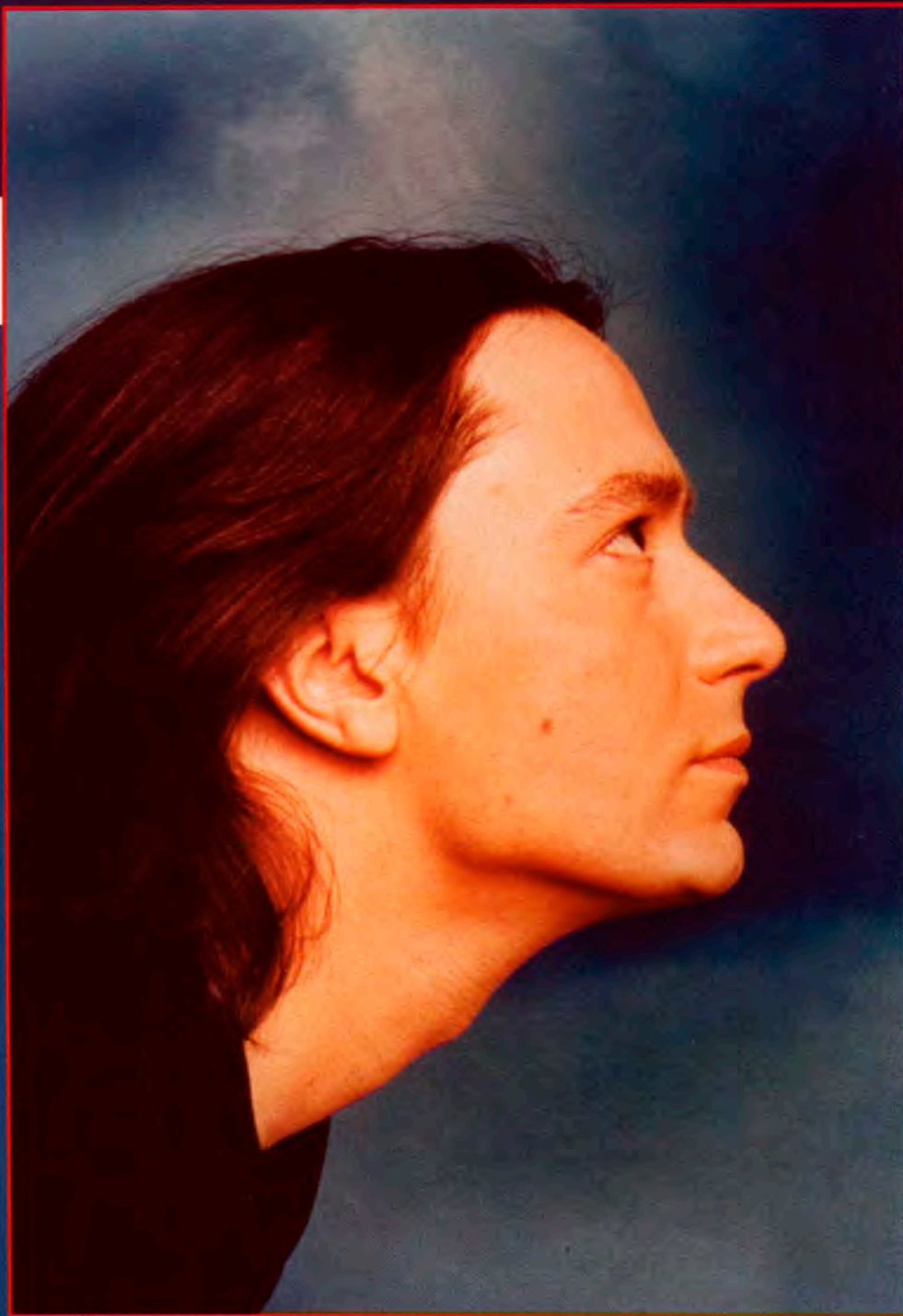
Καλοκαίρι 2001

1996 - 2001 Πέντε χρόνια δισκογραφίας, τραγούδια με νόημα που η διαδρομή τους συνεχίζεται, δυνατά live που ο απόηχος τους λειτουργεί ακόμη. Πέντε χρόνια κατάκτησης μιας νέας ποιότητας.

Ο **Γιάννης Κότσιρας**, αυτό το καλοκαίρι παρουσιάζει ένα πρόγραμμα που μοιάζει με πάρτυ. Ένα καλοκαιρινό πάρτυ όπου συναντώνται φίλοι από διαφορετικές γενιές, με διαφορετικά βιώματα, μια όμως κοινή αγάπη, το τραγούδι.

Τραγούδια που ο ίδιος έκανε αγαπτά μέσα από τη δισκογραφία του, αλλά και τραγούδια που πάντα ήθελε να πει και τώρα ωρίμασε ο καιρός και του δίνεται η ευκαιρία, τραγούδια γνωστά και αγαπημένα που δυσκολεύεται να τους αντισταθείς και να μην τα ψιθυρίσεις.

Σ' αυτή τη μεγάλη γιορτή οι πρωταγωνιστές είναι πολλοί κι οι παραλήπτες ακόμη περισσότεροι.

Μαζί με τον **Γιάννη Κότσιρα** αυτό το καλοκαίρι μια νέα ιδιαίτερη παρουσία στο τραγούδι, η **Ελένη Καπνλίδου**.

Κι ακόμη μια μπάντα ξεχωριστών μουσικών που συμμετέχει στο πρόγραμμα από το πρώτο ως το τελευταίο τραγούδι με ακούραστη ζωντάνια:

Ντίνος Γεωργούντζος στα πλίκτρα, **Βασίλης Πιερρακέας** στην ηλεκτρική κιθάρα, **Βαγγέλης Καλαμαράς** στα τύμπανα, **Βαγγέλης Μαχαίρας** στο μπουζούκι, **Γιώργος Τζανέτος** στα κρουστά, **Γεράσιμος Σιούρας** στην ακουστική κιθάρα, **Σταμάτης Πούπαλος** στο βιολί, **Γιάννης Πλαγιαννάκος** στο μπάσο.

Στο πολυπρόσωπο επιτελείο του ηχητικού και φωτιστικού συστήματος πρωταγωνιστεί ο **Παντελής Δασκαλόπουλος**. Παρών κι ας μην ανεβαίνει στη σκηνή ο **Βασίλης Γκίνος** που επιμελήθηκε τις ενορχηστρώσεις.

Υπεύθυνοι για το ηχητικό αποτέλεσμα ο **Άρης Κουντούρης** και ο **Λάμπρος Μπούνας**.

Το φωτισμό επιμελήθηκε και σκηνοθέτησε ο **Γιώργος Τέλλος**.

Όλα στραβά πηγαίνουν στη ζωή μου
κι απάνω που 'χα χάσει την αντοχή μου,
ανοίξανε οι ουρανοί κι ανάμεσα στα φλας
κοντά μου ήρθε η Πυθία τρικλίζοντας'

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Τρεις καλοί φίλοι και συνεργάτες συναντιούνται για πρώτη φορά φέτος το καλοκαίρι. Ο Σωκράτης τραγουδάει τραγούδια του Θανάση, η Μελίνα τα τραγούδια και των δυο τους. Τους ενώνουν κοινή αισθητική, κοινοί προβληματισμοί, ίδιες αγάπες. Από αυτή τη συνάντηση δε θα μπορούσε βέβαια να απουσιάζει η Μαρία Παπανικολάου, αξία συνεργάτιδα του Σωκράτη τα τελευταία χρόνια.

Μαζί τους, ακόμη, η γνωστή ομάδα μουσικών που
πλαισιώνει τον Σωκράτη Μάλαμα:

Δημήτρης Αναγνωστόπουλος: Μπουζούκι, κιθάρα

Damian Dudu: Βιολί

Νίκος Δελαπόρτας: Κιθάρες

Γιάννης Παπατριανταφύλλου: Ακουστικό μπάσο

Νίκος Χασάπης: Τύμπανα

Άκης Κατσουπάκης: Πλήκτρα

Σωκράτης Μάλαμας

Γεννήθηκε στη Συκιά Χαλκιδικής. Μαθήτευσε σε ωδεία της Θεσσαλονίκης και της Στουτγάρδης και ενέχισε τις μουσικές του σπουδές στο Εθνικό Ωδείο με δασκάλους τον Βαγγέλη Ασημακόπουλο και το Νότη Μαυρουδή.

Επαγγελματίας μουσικός από το 1980, συνεργάζεται την εποχή εκείνη με τον Νίκο Παπάζογλου, στις συναυλίες του οποίου ακούγονται για πρώτη φορά δύο τραγούδια από τον πρώτο του δίσκο "Ασπρόμαυρες Ιστορίες", η "Στέλλα", και οι "Λάσπες".

Από το 1989 που πρωτοεμφανίζεται στη δισκογραφία και αρχίζει

να παίζει ζωντανά τα τραγούδια του παραμένει συνειδητά μακριά από τα εύκολα σουζέ και διακρίνεται για την άμεση βιωματική αυτοβιογραφική σχέση με το τραγούδι.

Με τους δίσκους "ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ" (1989) και "ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ" (1991) δημιουργεί ένα έντονο προσωπικό ετυλ.

Ο Σωκράτης Μάλαμας είναι ταυτόχρονα συνθέτης - στιχουργός - ερμηνευτής - ενόρχηστρωτής - μουσικός, γεγονός που του επιτρέπει την άμεση επαφή με το υλικό του καθώς και με το κοινό, με το οποίο έχει δημιουργήσει σχέση εμπιστοσύνης και αμοιβαιότητας.

Το 1992 κυκλοφορεί ο δίσκος "ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ

ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" και το 1993 ο "ΚΥΚΛΟΣ", που είναι ο τέταρτος προσωπικός δίσκος του. Η επόμενη δουλειά του κυκλοφορεί το 1996 με τίτλο "ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ" και τον Μάρτιο του 1998 ο έκτος δίσκος του, με τίτλο "13.000 ΜΕΡΕΣ".

Το 1999 κυκλοφορεί ο επόμενος δίσκος του, αυτή τη φορά σαν ερμηνευτή, αφού τα τραγούδια είναι γραμμένα από τον Νίκο Ξυδάκη. Τέλος, τον Σεπτέμβριο του 2000 κυκλοφορεί "Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΚΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ", που είναι ο όγδοος κατά σειρά δίσκος του.

Κάθε μια από τις εχέτικα λίγες εμφανίσεις του, για όλους τους προηγούμενους λόγους, παίρνει διάσταση ουσιαστικής επικοινωνιακής έκρηξης με εχόλια, τραγούδια, φωνές, γέλια και ευγκίνηση από τη μεριά όλων. Του ίδιου, των μουσικών και του κοινού. Συναυλιακές στιγμές με ροκάδικη υπερένταση, που δημιουργείται χωρίς ηλεκτρικές εντάσεις που κουφαίνουν και λόγια - τειτάτα.

Το μυστικό είναι ότι με την κιθάρα, τη βαθιά φωνή και τις ιστορίες

του, οριοθετεί τον προσωπικό του χώρο, παίζει με τα όρια της τέχνης, της

λογικής και της φαντασίας και παραδίνεται μόνο στην ίδια τη ζωή. Εκεί ακριβώς συναντιέται με τη διάνοια και την ψυχή του κοινού και συνδιαλέγεται μαζί του.

Η αξία του Σωκράτη Μάλαμα μετριέται εξίσου με τη μουσική και με το κοινωνικό του ετίγμα.

+

ΜΕΛΙΝΑ

ΚΑΝΑ

Να βάλω τα μεταξωτά και να φυσάει
στα εργοστάσια μπροστά και στα
σκουπίδια πλάι,
να μπερδευτώ με τους εργάτες,
να πω τον πόνο μου στις γάτες
και στη φουφού του καστανά
στάχτη να γίνεις σατανά

Μελίνα Κανά

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και άρχισε να πρωτασχολείται με το τραγούδι από τότε που ήταν φοιτήτρια Φιλολογίας στο Αριστοτέλειο

Πανεπιστήμιο.

Μέχρι το 1990 συμμετέχει σε συναυλίες του Νίκου Παπάζογλου, της Χαρούλας Αλεξίου και του Νίκου Ξυδάκη.

Το 1991 κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός δίσκος της σε μουσική Νίκου Μαμαγκάκη και ετίχους Μιχάλη Γκανά.

1992: "ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ". Δίσκος του Σωκράτη Μάλαμα σε ετίχους Γιάννη Τατσόπουλου και Μανώλη Ρασούλη.

1995: "ΑΡΩΜΑΤΑ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΝΑΦΘΑΛΙΝΗ", δίσκος του Θοδωρή Παπαδόπουλου και του Θανάση Παντελή.

1996: "ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ", δίσκος του Θανάση Παπακωνσταντίνου.

1997: "ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΕΡΩΤΕΣ". Είναι ο πέμπτος προσωπικός δίσκος της, σε μουσική Στάμου Σέμης και ετίχους Μιχάλη Μπουρμπούλη.

1998: "ΛΑΦΥΡΑ", ο έκτος προσωπικός δίσκος της με τον Θανάση Παπακωνσταντίνου και τη συμμετοχή των ASHKHABAB, του έπαιδαίου αυτού συγκροτήματος από το Τουρκμενιστάν.

Στη συνέχεια η Μελίνα συμμετέχει σε δίσκους του Ορφέα Περίδη και του Λουδοβίκου των Ανωγείων, ενώ συνεργάζεται με γνωστούς καλλιτέχνες σε συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Αυτό τον καιρό η Μελίνα Κανά προετοιμάζει τον έβδομο δίσκο της.

+

ΘΑΝΑΣΗΣ

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Θανάσης Παπακωνσταντίνου

Πρόκειται για έναν από τους πολύ σημαντικούς νεοέλληνες τραγουδοποιούς. Ο πρώτος του δίσκος κυκλοφόρησε το 1993, με τίτλο "ΑΓΙΑ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ", ενώ δυο χρόνια αργότερα ακολούθησε ο επόμενος, με τίτλο "ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΗ", όπου συμμετέχουν η Μελίνα Κανά και ο Σωκράτης Μάλαμας.

Ο τρίτος δίσκος του, με τίτλο "ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ" και ερμηνεύτρια τη Μελίνα Κανά κυκλοφόρησε το 1996.

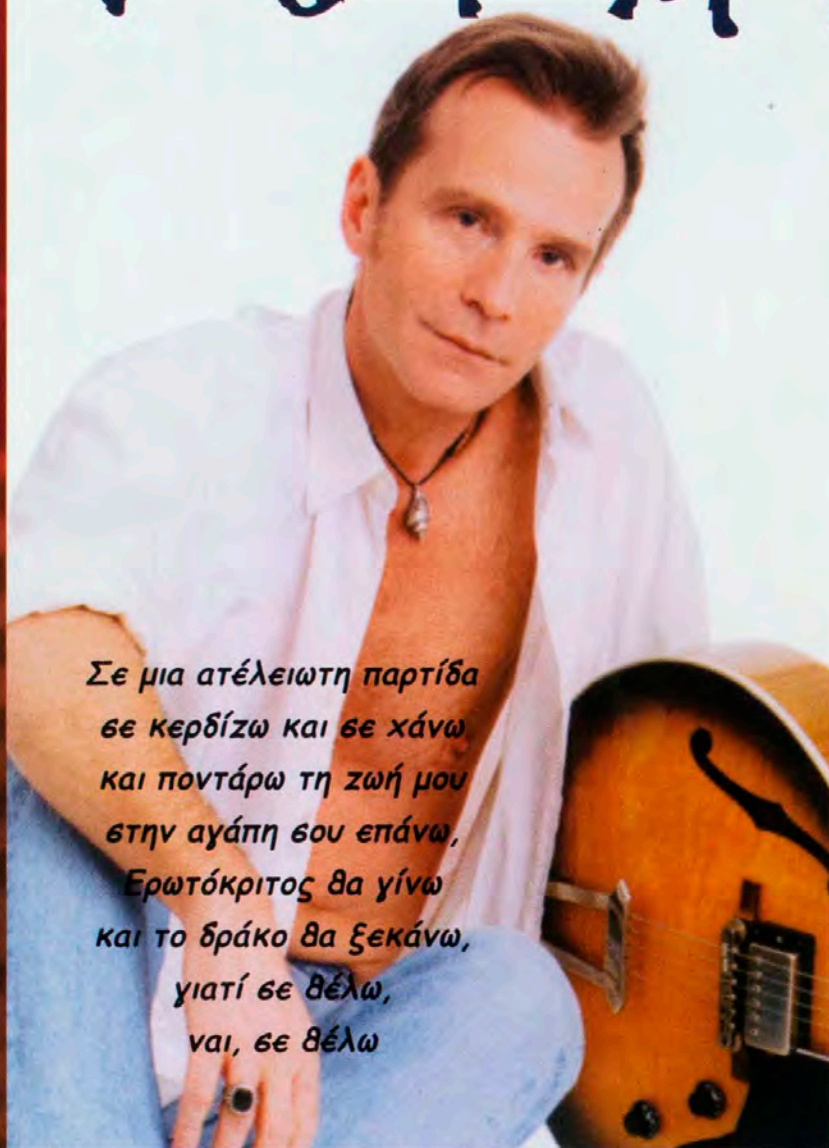
Το 1998, πάλι με ερμηνεύτρια την Κανά, αλλά και τη συμμετοχή του συγκροτήματος ASHKHABAD, κυκλοφορούν τα πολύ γνωστά και αγαπημένα στο κοινό "ΛΑΦΥΡΑ".

Τον Ιούλιο του 2000 κυκλοφορεί "Ο ΒΡΑΧΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ", αυτή τη φορά με τη συμμετοχή του Γιάννη Αγγελάκα και της Λιζέτας Καλημέρη.

Το στίγμα της μουσικής και των ετίχων του Θανάση Παπακωνσταντίνου είναι σαν το αρμονικό εμίξιμο δύο διαφορετικών κόσμων, του ηλεκτρισμού και της παράδοσης.

Β Α Γ Γ Ε Λ Η Σ

Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ο Σ

Σε μια ατέλειωτη παρτίδα
σε κερδίζω και σε χάνω
και ποντάρω τη ζωή μου
στην αγάπη σου επάνω,
Ερωτόκριτος θα γίνω
και το δράκο θα ξεκάνω,
γιατί σε θέλω,
ναι, σε θέλω

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Πειραιά. Αφού τελείωσε το Λύκειο, μπήκε στο Μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Φοιτητής, τραγουδούσε Ντύλαν, Ντόνοβαν, Μπήτλς, και Στόουνς σε νεοκουματικές μπουάτ. Είχε ήδη αρχίσει να γράφει τα πρώτα του τραγούδια. Η επαφή του με το κοινό της Αθήνας γίνεται τις χρονιές '72, '73. Τα καλοκαίρια τραγουδάει στην Πλάκα στην μπουάτ "Πέμπτη Εποχή". Το '74, απογοητευμένος από τη μιζέρια του Ελληνικού μουσικού χώρου, και αφού οι Εταιρείες αδιαφόρησαν για το υλικό του, σταματάει τις ζωντανές εμφανίσεις ως το '81 που κυκλοφορεί ο πρώτος του μεγάλος δίσκος ΤΑ ΜΠΑΡΑΚΙΑ.

Κατόπιν προσκλήσεως του Μάνου Χατζιδάκι παίρνει μέρος στον Μουσικό Αύγουστο, στο Ηράκλειο Κρήτης. Στους Μουσικούς Αγώνες της Κέρκυρας διακρίνεται στο τραγούδι "Ο Λαθρόβιος" πάντα σε μουσική και στίχους δικούς του. Το '82 συνεργάζεται με τον Λ. Κηληδόνη στο ΚΥΤΤΑΡΟ και το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου περιοδεύουν δίνοντας συναυλίες σε δέκα μεγάλες Ελληνικές πόλεις.

Την Άνοιξη του '84 παίρνει το κινηματογραφικό του βάπτισμα πρωταγωνιστώντας στο φιλμ ΒΑΡΙΕΤΕ του Ν. Παναγιωτόπουλου. Τον επόμενο χρόνο παίζει και γράφει μουσική στην τηλεταινία του Δ. Καρβέλα ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ. Τον χειμώνα του '98 πρωταγωνιστεί στην ταινία Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΚΙ ΕΓΩ του Κόκκινου. Την επόμενη χρονιά, παίρνει μέρος στην σειρά του ANT 1 ΓΛΥΚΟΞΥΝΟ ΚΡΑΣΙ με την Μπέτυ Λιβανού.

Β Α Σ Ι Λ Η Σ

Κ Α Ζ Ο Υ Λ Λ Η Σ

Ο Βασίλης Καζούλλης γεννήθηκε στον Ασκληπιό της Ρόδου από οικογένεια με μουσική παράδοση. Αρχίζει να μαθαίνει μόνος του μουσική, στην πρώτη τάξη του Γυμνασίου, όταν ο πατέρας του χαρίζει ε' εκείνον και τον αδερφό του μια κιθάρα. Στα φοιτητικά χρόνια, παράλληλα με τις σπουδές του στην ΑΣΟΕΕ, δημιουργεί με φίλους του ερασιτεχνικό συγκρότημα όπου παίζει κιθάρα και φεσαρμόνικα, τραγουδά και παρουσιάζει τα πρώτα δικά του τραγούδια. Το 1987 - επιλέγεται ως "νέο ταλέντο" από το Διονύση Σαββόπουλο για να εμφανιστεί στην τηλεοπτική εκπομπή "ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ", όπου ερμηνεύει το τραγούδι του "Φανή". Στα τέλη του ίδιου έτους κυκλοφορεί ο πρώτος του δίσκος με τίτλο ΜΠΛΕ ΜΟΡΟ, από την εταιρεία ΛΥΡΑ, με μουσική, στίχους και ερμηνεία από τον ίδιο. Ακολουθούν, το 1998, τα «Τρύπια Καπέλλα». Το 1990, με το τραγούδι "Γράμματα στη σκόνη" από τη συλλογή αυτή, λαμβάνει μέρος στο Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής στο Λάχι (Φινλανδία), όπου και διακρίνεται. Οι επόμενες δισκογραφικές του δουλειές είναι το ΚΑΤΙ ΝΑ ΓΥΑΛΙΖΕΙ, το 1992 και το ΒΟΡΕΙΝΟ ΛΙΜΑΝΙ, το 1995. Το καλοκαίρι του 1993, συνεργάζεται με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου για μια σειρά από συναυλίες σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο. Έχοντας πια ενταχθεί στην παράδοση των "ύγχρονων Ελλήνων τραγουδοποιών" ο Βασίλης Καζούλλης συνεχίζει να υπηρετεί ταυτόχρονα την τέχνη της μουσικής σύνθεσης, της συγγραφής στίχων και της ερμηνείας στο καλλιτεχνικό του "ύφος και ήθος" όπου οι παραδοσιακοί σκοποί της Δωδεκανήσου εναντιούν την μουσική του Ντύλαν, των Μπήτλς και το έντεχνο Ελληνικό τραγούδι, ε' έναν ήχο που συνταιριάζει το βιολί με την ηλεκτρική κιθάρα και τα φυσικά πνευστά των Άνδων. Τον περασμένο χειμώνα κυκλοφόρησε ένα CD, ζωντανά ηχογραφημένο στο ΜΕΤΡΟ με συμμετοχές του Φ. Δεληβοριά, του Β. Παπακωνσταντίνου, της Ελένης Δήμου, μια δουλειά που απέσπασε τις καλύτερες κριτικές και αγαπήθηκε από το κοινό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΥ

Η Αναστασία Μουτσάτσου γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Βελανίδια Λακωνίας. Τελειώνοντας το σχολείο φοίτησε στο Ωδείο του Κώστα Κλάβα παίρνοντας μαθήματα κιθάρας και φωνητικής.

Επαγγελματικά άρχισε να τραγουδά το 1982, δίπλα στην Γλυκερία.

Το 1992 μπήκε στη δισκογραφία με τα «ΚΥΜΑΤΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ» ένα δίσκο με παραδοσιακά αιγαιοπελαγίτικα τραγούδια.

Το 1994 συνεργάστηκε με τους Γιώργο Ανδρέου, Νίκο Πορτοκάλογλου και Μανόλη Γαλιάτσο στο δίσκο της «ΜΥΣΤΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ». Ο δίσκος αυτός έτυχε πολύ θερμής υποδοχής από το κοινό και της έδωσε τη δική της δέση στο χώρο του έντεχνου τραγουδιού.

Το καλοκαίρι του 1994 συνεργάζεται με τη Χάρη Αλεξίου σε εναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό και το χειμώνα του 1995 εμφανίζεται με το Γιώργο Νταλάρα στο «Γαλλιάς».

Ο επόμενος χειμώνας τη βρίσκει παρέα με τον Παντελή Θαλασσινό, το Γεράσιμο Ανδρεάτο και την Αθηνά Μόραλη στα «13 Φεγγάρια».

Το Μάρτιο του 1996 κυκλοφορεί ο τρίτος προσωπικός της δίσκος με τίτλο «ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ», σε μουσική του Παντελή Θαλασσινού και στίχους Ηλία Κατσούλη, Μάνου Ελευθερίου, Λίτσας Μπεσκάκη και Φώτη Αγκουλέ.

Το καλοκαίρι του 1997 και το χειμώνα του 1998 συνεργάστηκε και τραγούδησε σε εναυλίες ανά την Ελλάδα με τον Νίκο Ξυδάκη.

Ακολουθεί τον Απρίλιο του 1998 η τέταρτη δισκογραφική της δουλειά «ΓΥΑΛΙΝΑ ΠΑΛΑΤΙΑ» σε μουσική Χρήστου Νικολόπουλου, Δημήτρη Γαλάνη, Παντελή Θαλασσινού, Λουδοβίκου των Ανωγείων, Πέτρου Αθανασίου, Γιάννη Γερογιάννη και Δάνη Κιρμικιρίδη. Στο δίσκο αυτό η Αναστασία Μουτσάτσου τραγουδά για πρώτη φορά στίχους δίσκους της, αλλά και των Ηλία Κατσούλη και Χριστίνας Κόκοτα.

Το Νοέμβριο του 1998 συμμετέχει στο δίσκο «Μεγάλος Θυμός» του Βασίλη Δημητρίου για την ομότιτλη τηλεοπτική σειρά και το 1999 στο δίσκο «Ανίσχυρα ψεύδη» σε μουσική του Μάριου Στρόφαλη.

Το Φεβρουάριο του 2000 κυκλοφορεί το άλμπουμ «Αναστασίας Μουτσάτσου - Μαρίνα Σκιαδαρέση LIVE» σε ζωντανή ηχογράφηση από τα «13 Φεγγάρια».

ΝΙΚΟΣ

ΖΙΩΓΑΛΑΣ

Ο Νίκος Ζιώγαλας ξεκίνησε την ενασχόλησή του με τη μουσική από πολύ μικρή ηλικία. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 τον βρίσκουμε με το συγκρότημα «ΑΝΑΚΑΡΑ» να παίζει διασκευές Δημοτικών Τραγουδιών.

Από αυτή την περίοδο υπάρχει και μια δισκογραφική δουλειά που ήταν μια συνύπαρξη με τον Θανάση Γκαϊφύλλια, το «Ωτοστόπ».

Λίγο αργότερα τον συναντάμε να τραγουδάει στο διπλό άλμπουμ του Ηρ. Τριανταφυλλίδη «ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ». Το '77 συμμετείχε στην παράσταση καθώς και στο δίσκο «ΑΧΑΡΝΕΙΣ» του Διονύση Σαββόπουλου. Αργότερα τραγούδησε για ένα χρόνο με το συγκρότημα «ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ». Το '83 εχημάτισε το συγκρότημα «ΕΡΜΑΦΡΟ», ενώ από το '85 ξεκίνησε η προσωπική του δισκογραφική πορεία που αριθμεί μέχρι σήμερα πέντε δίσκους.

- 1985 «ΤΟ ΤΖΑΜΠΟ»
- 1987 «Ο,ΤΙ ΠΕΙΣ ΑΠΟΨΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ»
- 1990 «ΖΕΣΤΟ ΑΓΑΠΗΣ ΚΥΜΑ»
- 1992 «ΣΕ ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΑ»
- 1994 «ΓΥΡΝΑ Ο ΚΑΙΡΟΣ»

ΚΥΡΙΑΚΗ

2

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΜΕΝΙΑ

30

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΑΛΙΣ ΦΟΥΡΟΥΤΖΙΑΝ

ΑΡΜΕΝΙΑ

ΧΑΔΙΑ ΚΟΚΚΙΝΑ

Γεννήθηκε στον Πειραιά και μεγάλωσε στην Αθήνα από γονείς αρμενικής καταγωγής. Ο πατέρας της ήταν άνθρωπος της Τέχνης, έπαιζε μουσική, έγραφε θεατρικά έργα και έτει από πολύ μικρή τη μύησε στους δύο μεγάλους πολιτισμούς, τον ελληνικό και τον αρμένικο.

Σε ηλικία 8 ετών ξεκίνησε μαθήματα κλασικού μπαλέτου. Αργότερα φοίτησε στη Σχολή της Ραλλού Μάνου και στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης (ΚΣΟΤ). Πήρε πτυχίο καθηγήτριας κάρακτερ χορών από την Κρατική Σχολή Χορού της Αρμενίας στο Ερεβάν. Παράλληλα έκανε μαθήματα φωνητικής τόσο στο Ερεβάν όσο και αργότερα στην Αθήνα. Ξεκίνησε χορεύοντας σε θέατρα της Αθήνας. Τραγουδάει επαγγελματικά από το 1986. Έχει συνεργαστεί σε διάφορα μουσικά προγράμματα με πολλούς σημαντικούς καλλιτέχνες (Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Κώστας Τουρνάς, Αντώνης Βαρδής, κ.ά.)

Έχει συμμετάσχει σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και σε δίσκους.

Ο Δίσκος "ΧΑΔΙΑ ΚΟΚΚΙΝΑ" είναι ο πρώτος της προσωπικός δίσκος.

Όλα τα τραγούδια που περιέχονται στο δίσκο είναι συνθέσεις παλιών και νεότερων Αρμενίων Συνθετών ή Παραδοσιακά - Δημοτικά της Αρμενίας.

Συγκεκριμένα, τα τέσσερα είναι συνθέσεις του πολυβραβευμένου Χατσαντούρ Αβεντισιάν, τρία του μεγάλου τροβαδούρου των Λαών του Καυκάσου, Σαγιάτ Νοβά, ένα του Αλεξέι Χεκιμιάν, του μουσικού των νοσταλγικών αλλά και των επαναστατικών μελωδιών του Ναγκόρνο Γαραπάχ και τέσσερα είναι παλιές παραδοσιακές μελωδίες.

Και στα δώδεκα, τους στίχους έχει γράψει ο Γιάννης Καλαμίτης και την ενορχήστρωση έχει κάνει ο συνθέτης Μιχάλης Νικολούδης.

ΑΛΙΣ
ΦΟΥΡΟΥΤΖΙΑΝ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Η μουσική που ξεπήδησε από το Αρμενικό Υψίπεδο με ένα χαρακτηριστικό πχόχρωμα, μια ιδιαίτερη τονικότητα, βασισμένη σε μια διαφορετική δομή, με ακούσματα που προέρχονται από τα βάθη των αιώνων, από χαμένα έπη ή παγανιστικές τελετουργίες, έχει όλες τις ιδιότητες μιας ξεχωριστής τέχνης.

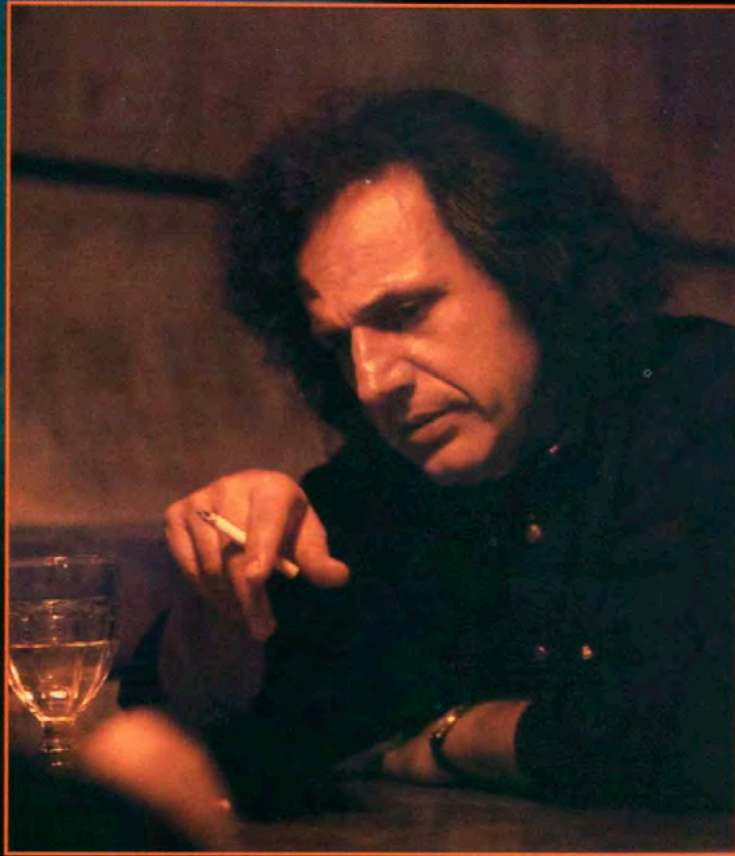
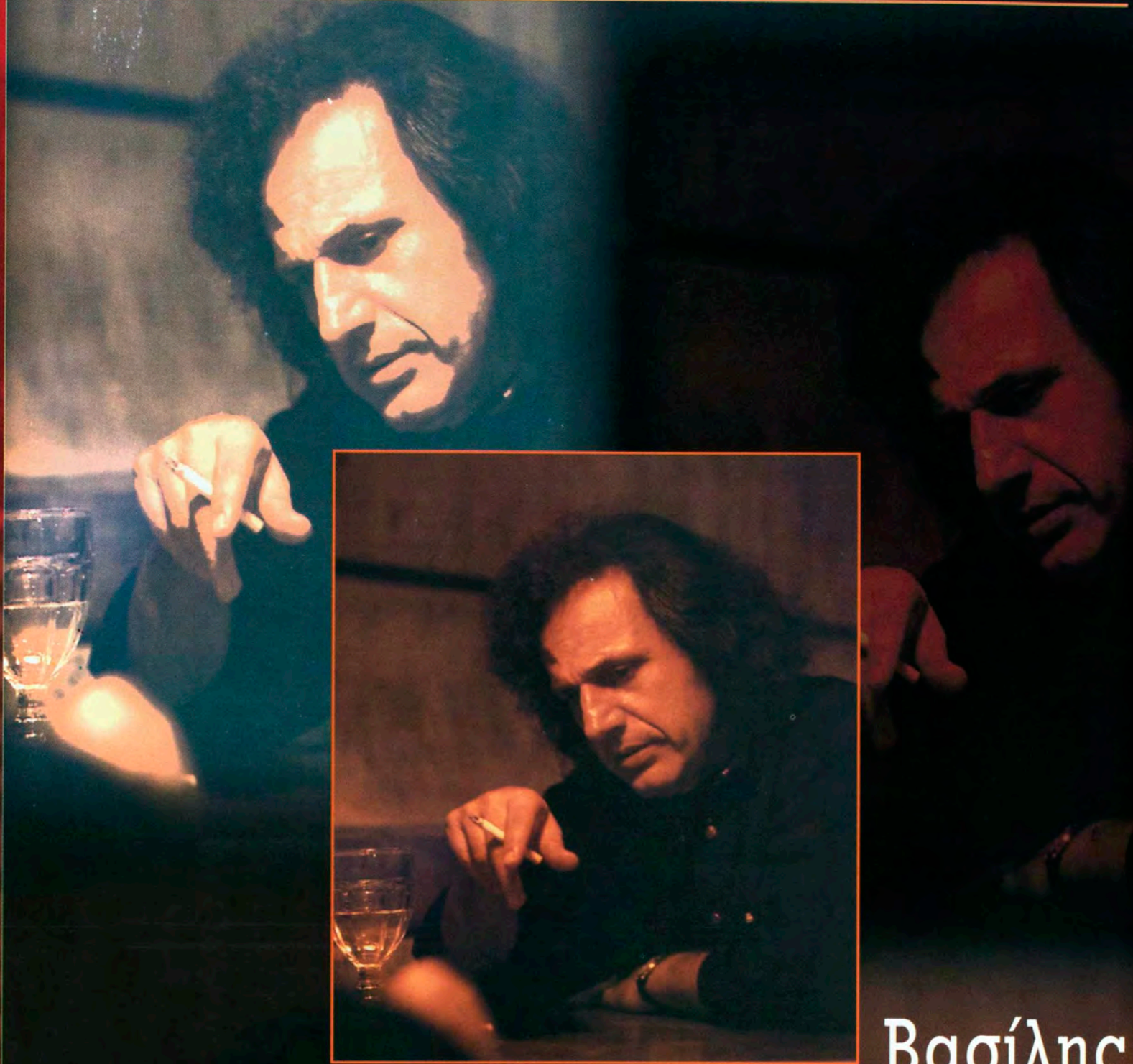
Γιατί η μουσική των Αρμενίων είναι στ' αλήθεια μια πολύ ξεχωριστή τέχνη!

Ίσως ανατρέχοντας στα χειρόγραφα, οι γνώσεις μας παραπέμπουν σε μυθικά πρόσωπα ή σε μια διαδρομή 25 αιώνων, αλλά η τότε περιγραφή ημιαγνώστων μουσικών οργάνων και ο σημερινός ήχος ορισμένων "μελών" αναδεικνύουν μια ιστορικά αρχέγονη μουσική.

Η έλευση του Χριστιανισμού, οι πόλεμοι και η αγωνία για την επιβίωση του έθνους μετουσιώθηκαν σε μουσικά ντοκουμέντα. Δημιουργήθηκε ξέχωρη σημειολογία και στο σκότος του Μεσαίωνα η μουσική διδασκόταν στις Μονές - Πανεπιστήμια ως κύρια ύλη.

Στην προσπάθεια αφανισμού των Αρμενίων από τους Οθωμανούς Τούρκους, χάθηκαν και καταγραφές 4.000 περίπου μελωδιών. Σε πείσμα όμως των συνθηκών, η μουσική των Αρμενίων -διευρυμένη στα κέντρα της Διασποράς- ξανάνθισε συνεχίζοντας να επηρεάζει και να είναι στόχος θαυμασμού.

Αγκόπη Τζελαλιάν

Βασίλης

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

*"Θέλω να δω το πρόσωπό σου ανθισμένο,
να με φιλάς όλη τη νύχτα, όσο αντέξεις,
σαν φλιπεράκι γελαστό, ξετρελαμένο,
σου στέλνω ακόμη μία μπίλια για να παίξεις.*

*Πάρε με, πάρε με,
μέσα σου να καθώ,
σαν να μην έζησα
πριν απ' το βράδυ αυτό"*

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Γεννήθηκε το 1950 σε ένα χωριό της Αρκαδίας. Η εφηβεία του σηματοδοτήθηκε από τα μουσικά και κοινωνικά ρεύματα της δεκαετίας του '60. Μίκης Θεοδωράκης, ροκ της αμφιβήτησης, παγκόσμια φιλειρηνικά και απελευθερωτικά κινήματα, και μια Ελλάδα που προσπαθούσε βιαστικά να κλείσει πληγές και να αρχίσει να ελπίζει. Η Αριστερά επιδίωκε να στεγάζει και να δώσει προοπτική στις διάσπαρτες απογοητεύσεις μέσα από μια κουλτούρα ευαισθησίας και διεκδίκησης. Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου την ακολούθησε χωρίς ποτέ να ενταχτεί σε κάποιο από τα κόμμάτα της. Άρχισε να τραγουδάει έντεχνο ελληνικό τραγούδι. Το 1973, μετά το τέλος της στρατιωτικής του θητείας, πήγε στην Γερμανία - στο Μόναχο - όπου συμμετείχε σε επιτροπές αντιδικτατορικού αγώνα, τραγουδώντας παράλληλα σε πολλά ετέκια Ελλήνων φοιτητών και ομογενών. Η πρώτη του σημαντική γνωριμία έγινε το καλοκαίρι του 1974, συναντώντας, στο Παρίσι, το Μίκη Θεοδωράκη. Η συνεργασία τους όμως έμελλε να αρχίσει δυο χρόνια αργότερα.

Το 1974 επέστρεψε στην Ελλάδα και άρχισε ουσιαστικά την επαγγελματική του πορεία στο τραγούδι. Τραγουδούσε σε μπουάτ και ηχογράφησε ένα μικρό δίσκο 45 στροφών. Την ίδια χρονιά συμμετέχει στην ηχογράφιση του δίσκου του Μάνου Λοΐζου "Τα τραγούδια του δρόμου". Το 1975 ηχογράφησε "Τα αγροτικά" του Θωμά Μπακαλάκου. Την ίδια εποχή γνώρισε δυο συνθέτες με τους οποίους συνεργάστηκε στενά στην πορεία του. Τον Μάνο Λοΐζο και τον Θάνο Μικρούτσικο. Δυο συνθέτες που είγουρα κόμιζαν έναν φρέσκο ήχο στο ελληνικό τραγούδι. Η ερμηνεία του Παπακωνσταντίνου ήταν ιδανική για να εκφράσει το δυναμισμό αλλά και τη λυρική τους.

Το 1976 συνεργάστηκε για πρώτη φορά στη δισκογραφία με το Μίκη Θεοδωράκη, στο δίσκο "Της εξορίας", και το 1978 ο συνθέτης τον επέλεξε για την παγκόσμια περιοδεία του. Τραγουδούσε σε Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία. Στην Ελλάδα, συμμετείχε ενεργά σε εκδηλώσεις του νεολαιίστικου και του εργατικού κινήματος. Τραγουδούσε σε απεργίες, συγκεντρώσεις και συναυλίες αλληλεγγύης κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Ερμηνεύει τραγούδια με ήχο σαφώς πιο ηλεκτρονικό και ετίχο-πιο αιχμηρό και πιο παρεμβατικό. Αυτό γίνεται σταδιακά, ξεκινώντας με δύο δίσκους που κυκλοφόρησε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Ο πρώτος είχε ως τίτλο το όνομά του και περιελάμβανε τραγούδι του Αντώνη Βαρδή, και διασκευές τραγουδιών του Διονύση Σαββόπουλου, του Μίκη Θεοδωράκη και του Luis Lach. Ο δεύτερος, το "Φοβάμαι", με τραγούδια του Μάνου Λοΐζου, του Λάκη Παπαδόπουλου, του Γιάννη Ζουγανέλη και του Γιάννη Γλέζου, δεμελιώνει και ορίζει την μετέπειτα πορεία μέχρι σήμερα.

Γνωρίστηκε με τον Νικόλα Άσιμο, και συμμετείχε στον πρώτο του δίσκο - "Ο Ξαναπές" - ερμηνεύοντας δυο τραγούδια. Ο Άσιμος ήταν ο δεύτερος άνθρωπος, μετά τον Λοΐζο, που τον επηρέασε αρκετά με την ιδιότυπη προσωπικότητά του.

Το 1984 με την "Διαίρεση" ο καινούργιος ήχος του αποκρυσταλλώνεται πια. Το 1987 το επαληθεύει με τα "Χαιρετίσματα", με τραγούδι δικά του, του Νικόλα Άσιμου, της Αφροδίτης Μάνου και του Χρήστου Τόλιου.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου αρχίζει να εδραιώνεται ως ένας κατ'εξοχήν "συναυλιακός" καλλιτέχνης.

Θα λέγαμε ότι για πρώτη φορά, μετά τις συναυλίες της μεταπολίτευσης, τα γήπεδα ξαναγεμίζουν κόσμο. Τον Απρίλιο του 1985, 16.000 θεατές συγκεντρώνονται στην πρώτη του μεγάλη προσωπική συναυλία, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Το επαναλαμβάνει τον Ιούνιο του 1988 στο γήπεδο του Παναθηναϊκού, στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Από τότε οι συναυλίες του αποτελούν γεγονότα και हमεία αναφοράς της μαζικότητας.

Ενώνει τρεις γενιές φίλων του, δημιουργώντας πάντα έναν ισχυρό πυρήνα ακροατών που αποτελείται κυρίως από αρκετά "μελετημένους" εφήβους. Το τέλος της δεκαετίας του '80 τον βρήκε να ερμηνεύει τα "εκληρά" τραγούδια του Κώστα Τριπολίτη, με μουσική του Θάνου Μικρούτσικου. Μεσολάβησαν το "Χορεύω" και τα "Χρόνια Πολλά" και το γύρισμα της καινούργιας δεκαετίας για δεύτερη φορά - μετά το 1978 στο "Σταυρό του Νότου" με Νίκο Καββαδία και Θάνο Μικρούτσικο.

Παρά το γεγονός ότι τα τραγούδια του τα τελευταία χρόνια ακολουθούν τον "ήχο" των μεγάλων χώρων, δε δίστασε να ηχογραφήσει δυο δίσκους με μελοποιημένα ποιήματα δυο εκ των σημαντικότερων Ελλήνων ποιητών. Το δίσκο "Καρυωτάκης" του 1984 και του "Φυσάει" το 1993, με ποιήματα του Τάσου Λειβαδίτη και μουσική του Γιώργου Τσαγκάρη.

Ερμηνεύει πάλι Νικόλα Άσιμο το 1992 στο "Φαλιμέντο του κόσμου" και στα χρόνια της δεκαετίας που διανύουμε κυκλοφόρησε τη "Σφεντόνα" το 1992 και το "Δε Σηκώνει" το 1995, με συνεργάτες του τους Άλκη Αλκαίο, Χριστόφορο Κροκίδη, Βασίλη Γιαννόπουλο, Σταμάτη Μεσημέρη, Αφροδίτη Μάνου, Οδυσσέα Ιωάννου, Μίνω Μάτσα.

Τον Απρίλιο του 1997 κυκλοφορεί ο δίσκος με τίτλο "Πες μου ένα ψέμα να αποκοιμηθώ" και περιλαμβάνει τραγούδια του Νικόλα Άσιμου, του πρωτοεμφανιζόμενου Απόστολου Μπουλασίκη, του Σταμάτη Μεσημέρη, του Γιάννη Ιωάννου, του Βασίλη Γιαννόπουλου, του Χριστόφορου Κροκίδη καθώς και το "Μάλιστα Κύριε" του Γιώργου Ζαμπέτα και του Αλέκου Καγιάντα.

Τον Ιανουάριο του 1999 με τίτλο "Να με φωνάξεις" και με τραγούδια του Βασίλη, του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Χριστόφορου Κροκίδη (μόνιμου συνεργάτη και μουσικού του), Απ. Μπουσαβίκη σε ετίχους Λευτέρη Παπαδόπουλου, Οδυσσέα Ιωάννου, Βασίλη Γιαννόπουλου και Ιακώβου Αυλητή.

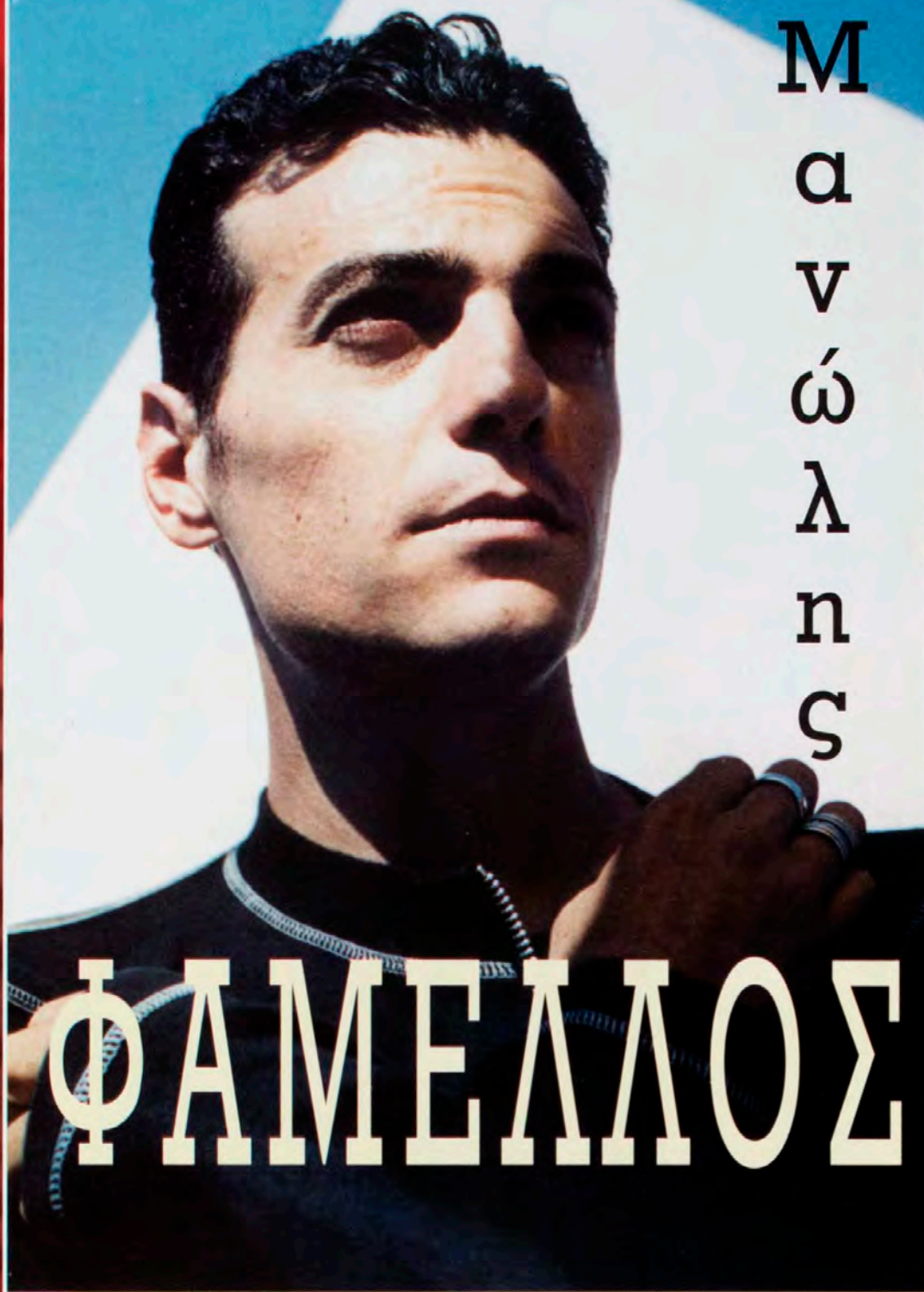
Το 2000 κυκλοφόρησε ο δίσκος "Θάλασσα στη Σκάλα" σε μουσική Θάνου Μικρούτσικου και σε ετίχους Οδυσσέα Ιωάννου.

Η τελευταία δισκογραφική δουλειά του είναι οι "Χαμένες Αγάπες" σε μουσική του Χριστόφορου Κροκίδη και ετίχους του Βασίλη Γιαννόπουλου.

Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, συμπληρώνοντας πάνω από είκοσι πέντε χρόνια στη δισκογραφία, έχει αποκτήσει είγουρα του "εημάδι" του μεγάλου ερμηνευτή.

Ταυτόχρονα ανήκει στους ελάχιστους καλλιτέχνες όπου συνδυάζει εκτός από την ευρεία αποδοχή, την ανδρώπινη αγωνία και την έμπρακτη συμμετοχή του στους καθημερινούς μικρούς ή μεγάλους πολέμους.

Ο λόγος του μετράει. Το τραγούδι του μετράει. Μετράει το μπόι μας και τα κουράγια μας για να μην χαλαρώνουμε. Μετατρέπει τις "ήττες" μας σε τραγούδι. Ακόμη κι αν δεν νικήσουμε, τουλάχιστον να το τραγουδήσουμε...

Φ Α Μ Ε Λ Λ Ο Σ

Μ α ν ώ λ η ς

Ήταν αρχές του 1992 όταν ο Μανώλης Φάμελλος παρέα με τους "Ποδηλάτες" του πρωτοσυστήθηκε στο κοινό ξεκινώντας τη μουσική του πορεία.

Τα νέα γι' αυτή την καινούρια μπάντα από την Θεσσαλονίκη που συνδύαζε τον ηλεκτρικό ήχο με κατεξοχήν ακουστικά όργανα (ακορντεόν, βιολί) και παραδοσιακά στοιχεία (δυτικά και ελληνικά) ταξίδεψαν γρήγορα.

Οι "Ποδηλάτες" γίνονται ιδιαίτερα αγαπητοί και ως το 1998 κυκλοφορούν τρεις ολοκληρωμένους δίσκους που τους αναδεικνύουν ως μια ξεχωριστή και ενδιαφέρουσα πρόταση.

Έχουν μεσολαβήσει στο μεταξύ ζωντανές εμφανίσεις σε μικρά club, σε φοιτητικούς χώρους, το πέρασμα από την Ιερά Οδό κοντά στο Γιώργο Νταλάρα, συμμετοχή στο Rock Wave της Ριζούπολης.

Από το 1999 ο Μανώλης Φάμελλος ξεκινά να κυκλοφορεί τους δίσκους του χωρίς την υπογραφή των "Ποδηλατών".

Αυτή η αλλαγή αντικατοπτρίζει

περισσότερο την εστίαση προς μια κατεύθυνση περισσότερο ηλεκτρική και ηλεκτρονική παρά την ουσιαστική απουσία του ερχήματος αφού ο βασικός πυρήνας των "Ποδηλατών" εξακολουθεί να συνοδεύει τον Μανώλη Φάμελλο στα live και στις ηχογραφήσεις.

Οι νέες διαθέσεις φάνηκαν καθαρά στο "Καθώς Μικραίνει Η Μέρα" του 1999 το οποίο χαρακτηρίστηκε σαν ένας από τους καλύτερους δίσκους εκείνης της χρονιάς, χαρακτηρισμό που κατέκτησε εύκολα και το φετινό "Η Ευτυχία Είναι Αυτό...", ένας δίσκος που καθιερώνει το Μανώλη Φάμελλο και δικαιώνει την επιλογή του να εξελίξει τη δημιουργική του σχέση με το τραγούδι.

Το συγκρότημα που συνοδεύει το Μανώλη Φάμελλο αποτελείται από τους:

Σπύρος Χατζηκωνσταντίνου: ηλεκτρική κιθάρα

Γάνο Τόλιο: τύμπανα

Θανάση Σολούκο: πλήκτρα, ακορντεόν

Δημήτρη Μπαελάμ: μπάσο

Βικτώρια Νικολαΐδη: φωνητικά

Χρήστος Χαρμπίλας: ηχοληψία

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ (1993 - ΜΥΛΟΣ)

ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ (1996 - ΕΜΙ)

ΜΑΝΩΛΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ + 5 ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1997 - ΕΜΙ)

ΜΑΥΡΗ ΑΓΑΠΗ (1998 - WARNER)

ΚΑΘΩΣ ΜΙΚΡΑΙΝΕΙ Η ΜΕΡΑ (1999 - WARNER)

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ (CD SINGLE - 2000 - WARNER)

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ... (2000 - WARNER)

ΤΑ ΦΩΤΑ ΠΟΥ ΣΒΗΝΟΥΝ

Τα ΦΩΤΑ ΠΟΥ ΣΒΗΝΟΥΝ τραγουδούν σαν να κοιτάζουν τη γη από τ' αστέρια. Στην πραγματικότητα την κοιτάζουν από το μπαλκόνι της μουσικής τους, αλλιώς πώς θα συνυπήρχαν ο εκκοτεινός ρομαντισμός με τα αρώματα της κάθε μέρας, ο εύχρονος ήχος με την παράδοση του τραγουδιού δυο δεκαετιών και η ακουστική ευαισθησία με τα ηλεκτρικά ξεσπάσματα;

Κι επειδή "όλα είναι δανεικά" λοιπόν - τραγούδια, εικόνες, συναισθήματα - επιστρέφονται ζωντανά στη σκηνή. Τραγούδια από τον πρώτο δίσκο, τραγούδια βέβαια από το δεύτερο ολοκαίνουριο, εικόνες και συναισθήματα μιας πορείας από τον Μάνο Λοίζο και τον Θανάση Παπακωνσταντίνου ως τους R.E.M και τους RADIOHEAD.

Τα ΦΩΤΑ ΠΟΥ ΣΒΗΝΟΥΝ είναι οι: Στάθης Δρογώσης φωνή - πλήκτρα, Domenico Bonassi ακ. κιθάρα - όμποε - φωνή, Δημήτρης Τζιμέας ηλ. κιθάρα, Δημήτρης Κουζής βιολί - πλήκτρα, Κώστας Γιαννίρης μπάσο, Θοδωρής Παπαστάθης τύμπανα.

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η
Σ

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

*“Καλέ μου,
είσαι ο ήλιος που ονειρεύομαι
και τ' αστέρι που πορεύομαι,
είσαι η μέρα με τα κύματα
και η νύχτα με τα νήματα,
είσαι όλα κι άλλα τέσσερα
κι έχω μάτια δεκατέσσερα
μη σε χάσω, γιατί χάθηκα,
λουλουδάκι και μαράθηκα”*

Η Χάρης Αλεξίου είναι ένα αστέρι μεγάλου μεγέθους και κάθε της δισκογραφική ή συναυλιακή εμφάνιση αποτελεί ιδιαίτερο γεγονός.

Ξεκίνησε την καριέρα της τη δεκαετία του '70 και από τότε μέχρι σήμερα έχει συνεργαστεί με τους σπουδαιότερους Έλληνες δημιουργούς, έχει εμφανιστεί στις μεγαλύτερες αίθουσες του κόσμου, από τη Βραζιλία μέχρι την Ιαπωνία, ενώ της έχουν απονεμηθεί σημαντικότερες διακρίσεις.

Το πρώτο της τραγούδι που ηχογραφήθηκε το 1971 ήταν το **"Όταν Πίνει Μια Γυναίκα"**, σε μουσική Β. Βασιλειάδη και στίχους Πυθαγόρα.

Ακολουθούν οι συμμετοχές της, το 1972, στη **"ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ"** των Καλδάρα και Πυθαγόρα, το 1973 στο **"ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΗΛΙΕ"** των Λοίζου και Χριστοδούλου, στο **"ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟ"** των Καλδάρα και Λ. Παπαδόπουλου και το 1974 στην **"ΟΔΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ"** των Σπανού και Λ. Παπαδόπουλου.

Την ίδια χρονιά η Χαρούλα, όπως την ξέρουν πια όλοι, εμφανίζεται σε μπουάτ της Πλάκας τραγουδώντας μπαλάντες, λαϊκά, ρεμπέτικα, δημοτικά.

Το 1975 ηχογραφεί τον πρώτο της προσωπικό δίσκο, τα **"12 ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ"**, μεταξύ των οποίων είναι και η αγαπημένη στο κοινό **"Δημητρούλα"**.

Η Χαρούλα τραγουδά τώρα Νικολόπουλο, Σπανό, Παπαδόπουλο, Πυθαγόρα, Κουγιουμτζή, Ελευθερίου, Μπουρμπούλη, Δασκαλόπουλο.

Το 1979 ηχογραφεί **"ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΟΥΛΑΣ"** των Λοίζου και Ρασούλη, το 1980

τραγουδά με τη Δήμητρα Γαλάνη **"ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΜΕΡΑΣ"**, το 1983 **"ΤΑ ΤΣΙΛΙΚΑ"**, το 1986 συνεργάζεται με τον Θ. Μικρούτσικο στο δίσκο **"Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΖΑΛΗ"**.

Το 1987 ανατέλλει ο **ΣΕΙΡΙΟΣ** και ο Μάνος Χατζιδάκις την καλεί να δώσει ένα ρεσιτάλ με **ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ**, τη σκηνοθετεί και στη συνέχεια διευθύνει τη δουλειά αυτή στο στούντιο.

Η δεκαετία του '90 ανοίγει με τη δεύτερη δισκογραφική της συνεργασία με τον Θ. Μικρούτσικο, στο άλμπουμ **"ΚΡΑΤΑΕΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΗ Η ΚΟΛΩΝΙΑ"** και στίχους της

Λ. Νικολακοπούλου. Είναι τότε που διοργανώνεται στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας η συναυλία - γιορτή για τα είκοσι χρόνια της στο τραγούδι και καταγράφεται σαν μια από τις σημαντικότερες συναυλίες της δεκαετίας.

Το 1991 ηχογραφεί το δίσκο με τίτλο **"Η ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΧΑΤΖΗ"**, ενώ όλο αυτό το διάστημα εμφανίζεται σε συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το 1992, χρονιά που εμφανίζεται στο **ΡΟΔΟΝ**, ηχογραφεί το **"ΔΙ' ΕΥΧΩΝ"** των Νίκου Αντύπα και Λίνας Νικολακοπούλου το οποίο κυκλοφορεί στο εξωτερικό και σημειώνει τεράστια επιτυχία. Το 1994 ακολουθεί το **"ΕΙ!"** των Αντύπα, Παπαδόπουλου, Δαβαράκη, το 1995 η **"ΟΔΟΣ ΝΕΦΕΛΗΣ"**, που περιλαμβάνει αποκλειστικά τραγούδια γραμμένα από την ίδια τη Χαρούλα, το 1996 το **"ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ"**, το 1997 το **"ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ"**.

Η αστείρευτη έμπνευσή της μας δίνει το 1998 το δεύτερο δίσκο με τραγούδια γραμμένα από την ίδια που είναι **"ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ"**.

Περιοδεύει σε όλο τον κόσμο, βραβεία, τιμητικές διακρίσεις που δίνονται μόνο στους μεγαλύτερους καλλιτέχνες, πωλήσεις δίσκων που ξεπερνούν κάθε προηγούμενο και θερμή υποδοχή από τον κόσμο που τραγουδάει ενθουσιασμένος μαζί της τα τραγούδια της όπου και αν εμφανίζεται.

Τον Σεπτέμβριο του 2000 ερμηνεύει αγαπημένα της τραγούδια μόνο με πιάνο και φωνή, στο δίσκο **"ΨΙΘΥΡΟΙ"**, και την ίδια χρονιά ιδρύει τη δική της δισκογραφική εταιρία, την **"ΕΣΤΙΑ"**, από την οποία τον Δεκέμβριο κυκλοφορεί το άλμπουμ με τίτλο **"ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΦΩΣ"**, όπου ξανασυναντιέται με τους μεγάλους δημιουργούς που σηματοδότησαν την πολύχρονη καριέρα της.

Από την Ελλάδα μέχρι την Αυστραλία, από τη Μόσχα μέχρι την Ιαπωνία, από την Ευρώπη μέχρι την Αμερική, η Χαρούλα τραγουδάει και ταξιδεύει με τη φωνή της το αίσθημα του Ελληνικού Τραγουδιού. Η ίδια πιστεύει ότι το Ελληνικό Τραγούδι μέσα από τους ποιητές και τους μουσουργούς την έκανε να αγαπήσει και να κατανοήσει βαθύτερα τον πολιτισμό και την ιστορία του τόπου μας.

Εμείς, το κοινό, λέμε ότι μέσα από τη φωνή της και την ερμηνεία της αισθανθήκαμε, αγαπήσαμε, ερωτευθήκαμε, πονέσαμε. Σε κάθε περίπτωση το συναίσθημα που εισπράξαμε από τη Χαρούλα ήταν αυθεντικό, βασισμένο όχι στις κοινές τεχνικές που χρησιμοποιούν άλλοι καλλιτέχνες για να διατηρούνται εδώ και χρόνια στο καλλιτεχνικό στερέωμα, αλλά στην ψυχή, στην ευαισθησία, στην έντιμη στάση ζωής και στην προσωπική πορεία αυτογνωσίας που η καλλιτέχνις χάραξε και συνεχίζει να χαράζει καθημερινά.

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

"ΑΝΤΙΓΟΝΗ"

του Σοφοκλή

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ :

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ: PAWEL DOBRZYCKI

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΟΡΟΥ: MARCELLO MAGNI

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΛΑΜΠΡΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ :

Αντιγόνη: ΠΕΓΚΥ ΤΡΙΚΑΛΙΩΤΗ

Κρέων: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ

Φρουρός: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

Ισμήνη: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΒΙΔΑΚΗ

Αΐμων: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΜΕΛΛΟΣ

Τειρεσίαις: ΑΡΤΟ ΑΠΑΡΤΙΑΝ

Ευριδίκη: ΒΑΡΒΑΡΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Άγγελος: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

Κορυφαίος α': ΧΑΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Κορυφαίος β': ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΑΓΙΑΣ

ΧΟΡΟΣ :

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΖΑΣ, ΑΛΑΤΖΑΣ
ΤΑΣΟΣ, ΔΙΑΚΟΣΑΒΒΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΞΑΝΘΟΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ, ΑΓΑΡΤΖΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΣ, ΤΙΜΠΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ ΝΑΤΑΣΣΑ,
ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΜΕΝΟΥΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΦΑΝΗΣ,
ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ,
ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ,
ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΕΦΗ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ, ΑΤΤΩΝΗΣ ΧΑΡΗΣ,
ΖΑΚΟΛΙΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ΝΤΑΒΑΡΗΣ
ΜΑΚΗΣ, ΧΑΛΙΚΑΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΣ,
ΣΑΡΑΚΑΤΣΙΑΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ,
ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΥΔΗ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ, ΔΟΥΚΑ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΒΑΛΕΟΝΤΗ ΜΑΡΙΛΟΥ

"ΑΝΤΙΓΟΝΗ"

ΠΕΜΠΤΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

"ΑΝΤΙΓΟΝΗ"

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η

Η Αντιγόνη εκφράζει τη Διάσπαση του φυσικού (με κάθε φυσιολογική και υπερβατική έννοια), από το πολιτικό (ως πολιτισμικό, νομικό και δεσμικό), ενώ την ίδια στιγμή εκφράζει και την αποτυχημένη απόπειρα οποιασδήποτε επανένωσής τους.

Η Αντιγόνη εκφράζει τη Διάσπαση του φυσικού (με κάθε φυσιολογική και υπερβατική έννοια), από το πολιτικό (ως πολιτισμικό, νομικό και δεσμικό), ενώ την ίδια στιγμή εκφράζει και την αποτυχημένη απόπειρα οποιασδήποτε επανένωσής τους.

Μέσα από την σύγκρουση της φύσεως και της πόλεως, αναφέρεται ποικιλία συγκρούσεων (ζωής - θανάτου, παλαιού - νέου, αρσενικού - θηλυκού, εωματικού - πνευματικού, κοινωνικού - ιδιωτικού, πολιτείας - πολίτη κ.λ.π.).

Οι ευδύνες γι' αυτό τον κατακερματισμό, γι' αυτή τη διάλυση του κόσμου, είναι μοιρασμένες στα πρόσωπα της τραγωδίας (Κρέων, Αντιγόνη, Ισμήνη, Αίμων).

Όλοι ευδύνονται. Καθένας με τον τρόπο του. Γι' αυτό και όλοι πληρώνουν.

Όλα τα πρόσωπα εκφράζουν ανθρώπινες περιπτώσεις, που με τον τρόπο τους αγωνίζονται, στο μεταίχμιο του φυσικού με το πολιτικό, να επιτύχουν τη συνδιαλλαγή των δύο αυτών αντίθετων κόσμων.

Η φρόνιμη αυτή συνδιαλλαγή, μέσα από τη διαφορά ή τη διαλεκτική τους συνύπαρξη, θα εθήμαινε μια αναγέννηση του κόσμου.

Την πραγμάτωση του "χαμένου παραδείσου!" στον οποίο μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά η εξουσία με την υποτέλεια, η δύναμη με την ασθένεια, ο έρωτας με την απώδηση, το δετικό με το αρνητικό του.

Ακόμα και η αγάπη απευθύνεται στους νεκρούς και όχι πια στους ζωντανούς.

Σαν να δημιουργείται ε' έναν "άλλο κόσμο" μια ιδιότροπη κοινότητα φίλων, αυτών που δεν ενώθηκαν ζωντανοί και ενώνονται ως νεκροί. Ο θάνατος σχεδόν σαν να επιβάλλεται, μέσα από τη ματιά της Αντιγόνης, ως η μόνη λύση, η μόνη ελπίδα της χαμένης ενότητας.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο απαισιόδοξο για τη ζωή.

Οποιαδήποτε απόπειρα αποκατάστασης του φυσικού στα πλαίσια του πολιτισμού, - πέρα από την επίγνωση ή την αυτοσυνειδησία της ενοχής - "πέφτει στο κενό".

Για τον ασθενή μας κόσμο δεν υπάρχει γιαιρεία, γιατί δεν υπάρχει "καινούριος άνθρωπος" για να τον γιαιρέψει ή να τον αναδημιουργήσει.

Η ύπαρξη έχει ανεπανόρθωτα διασπαστεί από τα υπαρκτά.

Η διάσπαση θα [ανα]γεννά διαρκώς μια καινούρια διάσπαση και κανείς άνθρωπος δεν θα είναι "καθαρός" από την προηγούμενη αμαρτία ώστε να παίξει το ρόλο ενός μεσσία.

Ο κόσμος μας θα εμφανίζει διαρκώς κρέοντες, και όλοι πάντα, κάθε φορά θα εκοτώνουν τον δυνάμει "καινούριο άνθρωπο" -

έναν αίμονα ή μια αντιγόνη - και θα είναι τραγικοί καθώς θα το συνειδητοποιούν σε πλήρη μεταμέλεια. Ο Κρέων είναι μια πληθυντική παρουσία και πολλαπλασιάζεται επικίνδυνα.

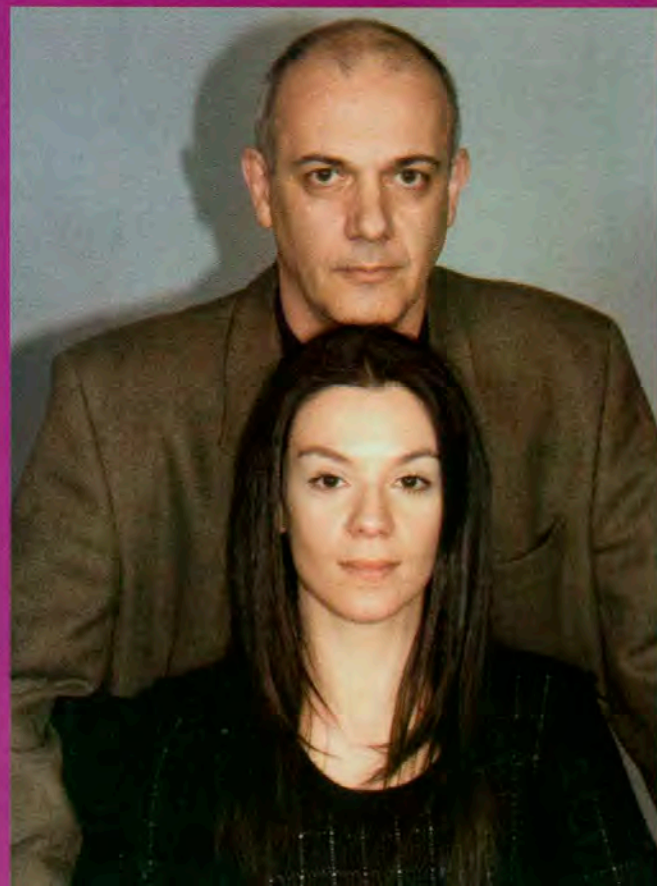
Η μοναδική "αισιοδοξία" ε' όλο αυτό το μελαγχολικό τοπίο θα μπορούσε να εντοπιστεί στο ότι η Αντιγόνη παράλληλα εκφράζει την αναζήτηση του ανθρώπου προς την κατεύθυνση της αποκατάστασης αυτής της διακοσμικής αρμονίας, που ξεκινά από το σύμπαν και ολοκληρώνεται στην ψυχή του, είτε αντίστροφα.

Η αγωνία της ύπαρξης στο μεταίχμιο φύσεως και πόλεως, η απόπειρα επανασύνταξης των κοσμικών και προσωπικών δυνάμεων που θα αγαγεννήσουν το ανθρώπινο ον και το περιβάλλον του, ο αγώνας του ανθρώπου ως δημιουργού που συνειδητοποίησε τα λάθη της δημιουργίας του, μπορεί να υποβάλλει μια δετικότητα μέσα στην απόλυτη άρνηση!

Η μη παραίτηση -επ' ουδενί συμφιλίωση!- του ηττημένου δημιουργού φαίνεται να εγκαθιστά ένα στοιχείο τυχαιότητας από το αναγκαστικό μοιραίο της ανθρώπινης πτώσης.

Κι εδώ μπορούμε ν' αναδάνουμε...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ

Χ Α Ϊ Ν Η Δ Ε Σ

"Τα όνειρα γίνονται ιστορίες, οι ιστορίες γίνονται καημοί, οι καημοί γίνονται χορός, ο νταλκάς γίνεται τραγούδι, η χαρά γίνεται αγκάλιασμα. Οι πατρίδες είναι εδραιωμένες στην καρδιά μας και οι πατρίδες είναι αξίες που κουβαλά κάθε άνθρωπος. Δεν είναι το χώμα που σε περιβάλλει γύρω - γύρω. Δουλειά του μουσικού είναι να κεντρίζει την επικοινωνία".

Με αυτές τις εκθέσεις, όπως τις διατυπώνει η ψυχή του συγκροτήματος, ο Δημήτρης Αποστολάκης και έχοντας στις αποσκευές τους τη ζωοποιού δύναμη του "Ξυπόλητου Πρίγκιπα" -της ολοκαίνουρίας δουλειάς τους που επάει όλα τα ρεκόρ- οι "ΧΑΪΝΗΔΕΣ" γυρνούν από άκρη σε άκρη την Ελλάδα, με παλιές και καινούριες τους επιτυχίες.

"Σ' αυτό τον τόπο οι καιροί / φέρνουνε καταιγίδες / μα βάζονται όταν ξεσπούν / από καρδιές που αγαπούν / τα όνειρα και οι ελπίδες..." Με φλεγόμενες ψυχές, οι "Χαϊνήδες" μας δωρίζουν τον ύμνο της Κρήτης, αλλά δε μένουν εκεί. Συγκρότημα, αλλά ταυτόχρονα και μουσικό εργαστήριο έρευνας και καταγραφής της ελληνικής μουσικής, μας ταξιδεύουν παντού με το άρωμα της παράδοσης.

Ο "Ξυπόλητος Πρίγκιπας" μερακλώνει, χορεύει, κλαίει, γελάει, πονάει, ερωτεύεται, παίζει,

ταξιδεύει. Αλλά όλες τους οι δουλειές δε βάζουν εύνορα. Η ομορφιά της μουσικής -όπως την κληρονόμησαν και τη βιώνουν οι Χαϊνήδες- έγκειται στις μύριες διαφορετικές μορφές που παίρνει (ανάλογα με το χώρο, το χρόνο και τη διάθεση των ανθρώπων) αλλά και στο αναλλοίωτο των αξιών και ιδανικών, που κρύβει στα επλάχνα της και που μας χαρακτηρίζουν ως λαό.

Οι Χαϊνήδες πολεμούν (το λέει και το όνομά τους) για την απόκτηση της γνώσης, όχι για να κυριαρχήσουν, αλλά για να ενωθούν. Με όπλο την αλήθεια τους, δεν αμύνονται αλλά επιτίθενται με σκοπό την αξιοποίηση κάθε αληθινής έκφρασης γύρω τους. Πιστεύουν στη ευλογικότητα και στο απλό αντιεξουσιακό ευναίεσθιμα που χαρακτήριζε ανέκαθεν την υπόστασή μας. Χαίρονται όταν φτάνουν στην απλότητα που δεν είναι ποτέ προφανής, αλλά ευγκεραμός αντιθέσεων Ανατολής και Δύσης. Πιστεύουν ότι η παράδοση δεν έχει ανάγκη από υποστυλώματα. Δεν είναι άθροισμα μουσειακών καταγραφών. Η παράδοση γι' αυτούς αποτελείται από αποστάγματα γνώσης πολλών γενεών και αυτό που οι ίδιοι προσπαθούν είναι να τα αξιοποιήσουν συνθέτοντας αρμονικά ακόμη και εκείνα που φαινομενικά δείχνουν αντίθετα.

ΧΑΪΝΗΔΕΣ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ:

Αποστολάκης Δημήτρης:

Γεννήθηκε στην Πολυδέα του Ηρακλείου και είναι ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος. Στη μουσική αυτοδίδακτος. Εκτός από τη μουσική και τη στιχουργική του δραστηριότητα, εκπονεί διδακτορική διατριβή στο τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ζαχαριουδάκης Δημήτρης:

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο και πήρε μαθήματα κιθάρας στη σχολή του Νίκου Φρουδαράκη. Είναι ιδρυτικό μέλος και διδάκτορας του τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Κώτη Μαρία:

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο. Πήρε μαθήματα θεωρίας της μουσικής στο Εθνικό Ωδείο. Παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής και βυζαντινής μουσικής. Έχει συμμετάσχει σε μουσικά συγκροτήματα ροκ, λαϊκής και παραδοσιακής μουσικής. Πτυχιούχος φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Σταυρακάκης Μιχάλης:

Γεννήθηκε στα Αρμανώγεια του Ηρακλείου. Είναι αυτοδίδακτος στη μουσική και στην εικοσάχρονη καλλιτεχνική διαδρομή του έχει συνεργαστεί με τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Κρητικής μουσικής παράδοσης. Ιδρυτικό μέλος των συγκροτημάτων "Λαβύρινθος" και "Χαΐνηδες". Πήρε μέρος σε πολλά ελληνικά και διεθνή φεστιβάλ, έγραψε μουσική για θεατρικές παραστάσεις και είναι Καθηγητής παραδοσιακών οργάνων.

Νόνης Αλέξης:

Γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα και είναι γιος του μαέστρου και συνθέτη Κωνσταντίνου Νόνη, κάτω από την παρότρυνση του οποίου ξεκίνησε να ασχολείται με τη μουσική από έξι χρόνων. Σπούδασε πιάνο, ανώτερα θεωρητικά αλλά και Γερμανική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας.

Από το 1995 ξεκίνησε την αναζήτησή του στον κόσμο του ρυθμού με την ενασχόλησή του με τα Αραβικά και τα Αφρικάνικα κρουστά.

Συμμετέχει στο συγκρότημα "Τα κρουστά του Τάκη" και τελευταία συνεργάζεται με τους "Χαΐνηδες".

Σκαμνάκης Αντώνης:

Γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα και κατάγεται από τα Χανιά της Κρήτης. Σπούδασε μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και κατά τη διάρκεια των σπουδών του ξεκίνησε κοντραμπάσο με τον Δανό Hansen Soren. Αργότερα, με την καθοδήγηση του Γιώργη Κιουρτεόγλου, ασχολήθηκε με το ηλεκτρικό μπάσο και με τη τζαζ γενικότερα. Σήμερα ασχολείται με την παραδοσιακή μας μουσική συμμετέχοντας στο εκήμα των Χαΐνηδων.

Κωτσίνης Γιώργος:

Γεννήθηκε στα Γιάννενα και από δέκα χρόνων άρχισε να ασχολείται με τη μουσική, μαθητεύοντας κοντά σε λαϊκούς οργανοπαίκτες. Σπούδασε βυζαντινή και μελέτησε ανατολική μουσική, κανονάκι και αρμονία κοντά σε σπουδαίους δασκάλους.

Μέχρι σήμερα έχει ειδικευτεί στο καβάλ, στο νέι, στο ζουρνά και σε άλλα όργανα. Από το 1996 είναι καθηγητής κλαρίνου και θεωρίας παραδοσιακής μουσικής στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας, όπου είναι υπεύθυνος του παραδοσιακού τμήματος.

Χ

Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ

ΖΟΥΔΙΑΡΗ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ:

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ - ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΡΙΖΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ
&
ΘΑΝΟΣ
ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

Ζήνωνος
μ' έντησε η ζωή στρατιώτη
Ζήνωνος
πόρνη η αγάπη η πρώτη
και από βράδυ σε πρωί μου
τελειώνει η ντροπή.
Ζήνωνος...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΡΙΖΟΣ

ΖΟΥΔΙΑΡΗΣ

«Θαρρώ, πως είμαστε όλοι μαζεμένοι εδώ, μέσα σε μια στιγμή. Τα "Τώρα" οι μνήμες μας και τα "αύριο". Οι αισθήσεις μας είναι το κέντρο του κύκλου μας. Η αντίληψη, η ακτίνα που διαγράφει την περίμετρό του. Ο κύκλος είναι ο κόσμος μας και αρχίζει από όσα "βλέπουμε" με ολόκληρη την ύπαρξή μας, συμπληρώνεται με όσα επιθυμούμε και τελειώνει με ένα πολύ προσωπικό τρόπο: στα όρια της φαντασίας του καθενός μας... Εκεί όπου και το τραγούδι ζει.»

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΔΙΑΡΗΣ

Σ Α Β Β Α Τ Ο

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

αφιέρωμα στο

ΖΟΥΔΙΑΡΗ

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΔΙΑΡΗΣ

Ο συνθέτης Νίκος Ζούδιαρης εμφανίστηκε στη δισκογραφία το 1993 με τη δουλειά του "Στην αγορά του κόσμου" ερμηνευμένη από τον επίσης πρωτοεμφανιζόμενο τότε Αλκίνοο Ιωαννίδη σε παραγωγή της Δήμητρας Γαλάνη. Καθιερώθηκε αμέσως στη συνείδηση κοινού και κριτικών ως μια νέα ισχυρή φωνή του ελληνικού τραγουδιού. Λαϊκός στην ουσία και όχι απαραίτητα στην τυπολογία του τραγουδιού, ο Ζούδιαρης δουλεύει τα κομμάτια του με τη μαστοριά παλιού ωρολογοποιού. Μερικά από αυτά όπως το

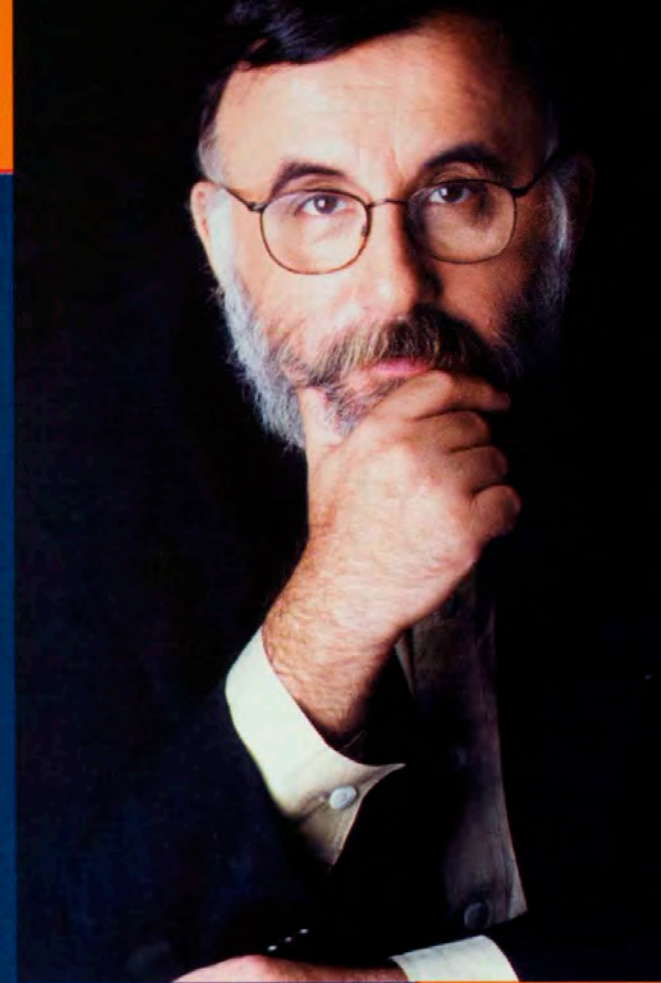
"Ζήνωνος" ή το "Στην αγορά του Αλ Χαλίλι" βρέθηκαν στα χείλη όλων, χωρίς να κολακεύσουν ή να καϊδέψουν τα αυτιά κανενός. Ακολούθησε η δεύτερη συνεργασία του με τον Αλκίνοο Ιωαννίδη ("Όπως μυστικά και ήσυχα", 1995) η οποία οριστικοποίησε και για τους δύο την εμπορική και καλλιτεχνική επιτυχία.

Ο τρίτος του δίσκος, το "Αφήλιον" που κοσμήθηκε από την ερμηνευτική παρουσία της Τάνιας

Τσανακλίδου στο "Γάρτε με σύννεφα μαζί" άφησε πίσω του ένα σπουδαίο τραγούδι, τους "Χαιρετισμούς" και ένα φέρελπι νέο ερμηνευτή, το Νίκο Κουρουπάκη, πήρε βειρά αμέσως κατόπιν.

Για να συμπληρωθεί το παζλ, εκδίδεται φέτος το "Ένας Κύκνος κλαίει" με τον Απόστολο Ρίζο, ένας ακόμη γοητευτικός δίσκος και άλλη μια αποκάλυψη νέου τραγουδιστή, πράγμα το οποίο, για το Νίκο Ζούδιαρη θεωρείται πλέον αναμενόμενο.

Συμμετείχε, επίσης, στους δίσκους "Της φαντασίας Θήλυ" του Τάκη Μπουρμά, "Το Άρωμα του Χρόνου" του Κώστα Θωμαΐδη και πρόσφατα έγραψε τρία τραγούδια για τον καινούριο δίσκο του Γιώργου Νταλάρα, το ομότιτλο "Η Άσφαλτος που Τρέχει", τη "Νυχτερίδα", ένα από τα ωραιότερα του δίσκου, και το "Με της καρδιάς το χτύπο".

Θ Ε Α Τ Ρ Ι Κ Η Π Α Ρ Α Σ Τ Α Σ Η

"ΑΓΓΕΛΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ"

"ΑΓΓΕΛΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ"

από το βιβλίο του ΓΙΩΡΓΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

"Ονειράτα της άκαυτης και της καμμένης Σμύρνης. Τα χαίρια μας εδώ"

Θεατρική προσαρμογή κειμένου: ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΒΑΣ

Αγγέλα Παπάζογλου η ANNA ΒΑΓΕΝΑ

Αναγνώστρια η ΓΙΑΣΕΜΙ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ

Σε Β΄ διανομή αναγνώστρια η ΣΤΕΛΛΑ ΜΠΟΥΡΟΥ

Σκηνική προσαρμογή: ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΒΑΣ - ANNA ΒΑΓΕΝΑ

Σκηνικά - κοστούμια: ΜΑΡΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Μουσική επιμέλεια: ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΒΑΣ

Φωτισμοί: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΑΜΑΛΑΣ

"Ο μεγάλος ο καημός είναι να σε φλοΐζουνε, να σε τσιτσιρίζουνε, να σε σφάζουνε, να σε καταστρέφουνε κι όταν ξαναγεννηθείς και σε ρωτήσουνε

"Τι θες να γίνεις;" εσύ ν' απαντήσεις:

"Πάλι Ρωμιά, πάλι Σμυρνιά, πάλι Αγγελική Παπάζογλου.
Κι όταν ξαναπεθάνω, ξαναβάλτε μου πικροδάφνη στο στόμα.

Για το ινάτι που 'μουνα Ρωμιά
για το ινάτι που 'μουνα Σμυρνιά!"

Η υ π ό θ ε σ η τ ο υ έ ρ γ ο υ :

Το έργο βασίζεται στις ευγκλονιστικές διηγήσεις της Σμυρνιάς τραγουδίστριας Αγγελικής Παπάζογλου. Οι μαρτυρίες της διατρέχουν τα πιο σημαντικά χρόνια της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Ξεκινά από την πρόσκαιρη απελευθέρωση της Σμύρνης από τα ελληνικά στρατεύματα, περιγράφει ανάγλυφα την καθημερινή ζωή στην κοσμοπολίτισα πολιτεία με τους χορούς και τα τραγούδια, για να περάσει στη δραματική αφήγηση της καταστροφής.

Ακολουθούμε μαζί της τα καραβάνια των προσφύγων που ξανάστησαν τη ζωή τους στην κυρίως Ελλάδα, όπου μπόλιασαν τον πολιτισμό της πατρίδας μας με ό,τι σπουδαίο και δυνατό έφεραν από τη Μικρά Ασία.

Τη συναντάμε στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής, για να καταλήξουμε στην Ελλάδα του '50, με το μοναδικό της λόγο να ανακεφαλαιώνει τα σύγχρονα πάθη του ελληνισμού, τις πληγές και τα παράσημά του!

Οι διηγήσεις της Αγγέλας διανθίζονται παράλληλα και από μια επιλογή από τα πιο χαρακτηριστικά εμυρναίικα και ρεμπέτικα τραγούδια, σε αυθεντικές ηχογραφήσεις ή επανεκτελέσεις. Οι αφηγήσεις της Αγγέλας δεν είναι απλά ένας θεατρικός "μονόλογος". Αλλά ετήνουν δραματικές εκκηνές εξαιρετικής δύναμης και γοητείας, καταγράφοντας τα γεγονότα με την ακρίβεια του ιστορικού παρατηρητή και με το πάθος του λαϊκού παραμυθά - αφηγητή.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ

ANNA ΒΑΓΕΝΑ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Λάρισα. Σπούδασε στις σχολές του "Θεάτρου Τέχνης" καθώς και του Εθνικού Θεάτρου και αμέσως μετά την αποφοίτησή της έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην "Τάνια" του Αρμπούζωφ, στο θίασο της Αντιγόνης Βαλάκου.

Κατόπιν συνεργάστηκε με το θίασο της Αλίκης Βουγιουκλάκη, με το Εθνικό Θέατρο, ενώ παράλληλα έπαιξε σε πολλές ελληνικές ταινίες και το 1972 πήρε το βραβείο Α΄ γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, για την ταινία του Παντελή Βούλγαρη "Το προξενίο της Άννας".

Το 1975 επιστρέφοντας στη Λάρισα πρωτοστατεί στην ίδρυση του "Θεσσαλικού Θεάτρου" μαζί με τον Κώστα Τσιάνο, τον Γιώργο Ζιάκα, τον Λουκιανό Κηλαηδόνη, τον Διαγόρα Χρονόπουλο, τον Γιώργο Τσιπλάκο, κ. ά.

Το 1978 εκλέγεται πρώτη Δημοτική Σύμβουλος της Λάρισας, όπου μένει μέχρι το 1983 έχοντας την καλλιτεχνική και διοικητική ευθύνη του "Θεσσαλικού Θεάτρου".

Μετά, επιστρέφει στην Αθήνα, συμμετέχει σε πολλούς θιάσους, κυρίως παίζοντας επιθεώρηση, αλλά και δημιουργεί δικούς της θιάσους, προωθώντας νέο αίμα στο ελληνικό θέατρο, όπως: η Δήμητρα Παπαδοπούλου, ο Μιχάλης Ρέππας, ο Θανάσης Παπαθανασίου κ.ά.

Είναι τα ίδια χρόνια που γίνεται ιδιαίτερα γνωστή και δημοφιλής με τον τύπο της "Βαγγελίτσας", χρησιμοποιώντας το γλωσσικό ιδίωμα της καταγωγής της, για την οποία δηλώνει περήφανη.

Το 1993 ξανασυνεργάζεται με το "Θεσσαλικό Θέατρο" και παίζει το ρόλο της Άμπυ στο έργο του Ευγένιου Ο' Νηλ "Πόθοι κάτω από τις Λεύκες", ενώ το 1994 υποδύεται τη Λενάκη στο "Γάμο" της Βάσας Σολωμού-Ξανθάκη.

Το 1995 και 1996 παρουσιάζουν με τον Λ. Κηλαηδόνη την παράσταση "Τα καλύτερά μας χρόνια", σε κείμενα Βαγγέλη Γκούφα.

Το 1996 παίζει πάλι με το Θεσσαλικό Θέατρο το "Μάνα Κουράγιο" του Μπρεχτ.

Το χειμώνα του 1997-98 παίζει στο έργο "Μια Ξεχωριστή Μέρα" του Σκόλα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Διαμαντόπουλου, καθώς και στα μονόπρακτα του Τ. Ουίλιαμς "Αμερικάνικα Μπλουζ", σε σκηνοθεσία Μάγιας Λυμπεροπούλου.

Την επόμενη χρονιά παίζει το ρόλο της Μορίν στο έργο του Μάρτιν Μακ Ντόναχ "Η Βασίλισσα της Ομορφιάς του Λινέιν", με τον Θύμιο Καρακατσάνη.

Το φθινόπωρο του 1999 ιδρύει με τον Λ. Κηλαηδόνη το θέατρο "Μεταξουργείο".

Το καλοκαίρι του 2000 παίζει την Πραξαγόρα στις "Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Σωτήρη Χατζάκη, στην Επίδαυρο.

Είναι παντρεμένη με τον Λ. Κηλαηδόνη και έχουν δύο κόρες, τη Γιασεμί και τη Μαρία.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΒΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1959. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πιάνο και ανώτερα θεωρητικά της ευρωπαϊκής μουσικής στο Ελληνικό Ωδείο και με τον Γιάννη Ιωαννίδη, βυζαντινή μουσική και δημοτικό τραγούδι με τον Σίμωνα Καρά.

Στη συνέχεια, με υποτροφία του Πελοποννησιακού Λαογραφικού Ιδρύματος, σπούδασε Εθνολογία Ν.Α. Ευρώπης και Εθνομουσικολογία στο Παρίσι.

Έχει οργανώσει το Εθνομουσικολογικό αρχείο Samuel Baud-Bovy στη Γενεύη και το Αρχείο Γιάννη Κωνσταντινίδη στην Αθήνα.

Συνεργάστηκε με τον Φοίβο Ανωγειανάκη στην ίδρυση και οργάνωση του Μουσείου Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων - Κέντρου Εθνομουσικολογίας, του οποίου και είναι υπεύθυνος από το 1991.

Συνεργάστηκε με το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα σε μουσικές έρευνες και καταγραφές στην Ελλάδα και στα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας.

Από το 1998 είναι αναπληρωτής καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Τακτικός συνεργάτης της ιδιωτικής και κρατικής ραδιοφωνίας και τηλεόρασης, καθώς και της εφημερίδας "Ελευθεροτυπία", έχει συμμετάσχει σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια και έχει επιμεληθεί εκδόσεις, βιβλιογραφικές και δισκογραφικές εκδόσεις, συναυλίες ελληνικής και ξένης παραδοσιακής μουσικής στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής, στην Επίδαυρο κ.ά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στον Πολύγυρο Χαλκιδικής, το 1957. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, όπου είναι σήμερα επίκουρος Καθηγητής.

Τα τελευταία χρόνια έχει πραγματοποιήσει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό 10 ατομικές εκδόσεις, ενώ έχει πάρει μέρος σε πλήθος ομαδικών εκδόσεων. Ως σκηνογράφος έχει κάνει σκηνικά και σκηνικές παρεμβάσεις στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, καθώς επίσης και σε πολλές συναυλίες.

ΓΙΑΣΕΜΙ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ

Γεννήθηκε το 1977 στη Λάρισα και είναι αριστούχος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης του θεάτρου "Τζένη Καρέζη". Έκανε μαθήματα πιάνου και τραγουδιού και παρακολούθησε σεμινάρια σκηνικού λόγου και σκηνικής κίνησης.

Συμμετείχε σε γνωστές θεατρικές παραστάσεις και τηλεοπτικές σειρές.

ΣΤΕΛΛΑ ΜΠΟΥΡΟΥ

Γεννήθηκε το 1978 και αποφοίτησε από την Ανώτερα Σχολή Δραματικής Τέχνης του Διομήδη Φωτιάδη. Παρακολούθησε σεμινάρια κινησιολογίας και υποκριτικής. Πήρε μέρος σε αρκετές θεατρικές παραστάσεις.

Χ Α Τ Ζ Η Σ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ γεννήθηκε στη Λειβαδιά. Ο παπούς του υπήρξε μεγάλος λαϊκός κλαρινετίστας αλλά και ο πατέρας του έπαιζε πολύ καλό βαντούρι γι' αυτό και ο Κώστας δεν άργησε ν' ακολουθήσει τα βήματα της οικογένειάς του.

Στα δεκάξι του κιόλας χρόνια τον έπαιρνε ο πατέρας του και τραγουδούσε σε γάμους σε βαφτίσια και σε κάθε εκδήλωση που ήταν απαραίτητα η δημοτική κυρίως μουσική, και μετά από πενταετή περιπλάνηση στην επαρχία έρχεται στην Αθήνα άγνωστος μεταξύ αγνώστων. Τότε αρχίζει μια από τις πιο δύσκολες και εκληρές περιόδους της ζωής του. Είναι η εποχή που προσπαθεί να επιβιώσει και να βρει το δρόμο του. Την προσπάθειά του αυτή θα την πληρώσει με τρομερές στερήσεις, πίκρες και απογοητεύσεις και γρήγορα θα καταλάβει πως ο δρόμος που διάλεξε είναι γεμάτος αγκάδια και παγίδες που καιροφυλαχτούν σε κάθε βήμα. Αυτό όμως έχει σαν αποτέλεσμα να ορδοποδήσει και αργότερα να αναδειχτεί σε έναν από τους πιο αντιπροσωπευτικούς καλλιτέχνες του Ελληνικού τραγουδιού.

Τυχαία περιστατικά τον οδηγούν σε γνωριμίες με τον Μίμη Γλέσσα και αργότερα με τον Μίκη Θεοδωράκη, Σταύρο Ξαρχάκο και Μάνο Χατζιδάκι, που ο καθένας τους προσπαθεί κάτι να κάνει γι' αυτόν τον ιδιόρρυθμο καλλιτέχνη.

Έχουν περάσει 8 χρόνια γεμάτα πίκρες και απογοητεύσεις, αλλά και μια χρυσή εμπειρία που χωρίς αυτή ίσως δεν θα είχαμε ένα Χατζή όπως τον ξέρουμε. Εμφανίζεται λοιπόν στον Τυπούκειτο και ένα χρόνο αργότερα στην Ρουλότα. Δύο χρόνια μετά έρχεται ο πρώτος μεγάλος δίσκος του και μαζί μ' αυτόν η καθιέρωση. Αν η δεκαετία του '60 καθιέρωσε τον Κώστα Χατζή, η δεκαετία του '70 τον ανέδειξε σαν έναν από τους πιο σπουδαίους συνθέτες και εκτελεστές. Στη δεκαετία αυτή έγραψε το Πέτρα και Φως, το Ουαί, τον Γιο της Άνοιξης και σε συνεργασία με μια άλλη μεγάλη, την Μαρινέλλα, το ανεπανάληπτο Ρεσιτάλ. Ακολούθησαν τα Ανθρώπινα Συστήματα και Χατζής 79, ένα πανόραμα των 18 του χρόνων στο δισκογραφικό στερέωμα. Η δεκαετία του '80 ξεκίνησε για τον Κώστα Χατζή με μία ακόμη συνεργασία με την Μαρινέλλα. Σε ζωντανή ηχογράφιση μας έδωσαν ένα διπλό άλμπουμ Το Ταμ Ταμ. Το '82 ο Κώστας Χατζής μας παρουσιάζει τα Νταουλιέρικα. Ακολουθούν Τα Στίγματα του Καιρού και η ζωντανή συναυλία από τον Ορφέα όπου συμμετέχουν η Ελπίδα και η Άντρη Κωνσταντίνου. Το '87 το καλοκαίρι ο Κώστας Χατζής μας έδωσε μία ακόμη δισκογραφική δουλειά με τον τίτλο Συνάντηση. Ήταν πράγματι μία συνάντηση αφού στον δίσκο αυτό ο Χατζής συναντιέται ξανά με την Μαρινέλλα. Το '90 μας έδωσε το Rom Αγάπη μου και το '91 το διπλό δίσκο με την Χάρις Αλεξίου, Η Αλεξίου τραγουδάει ΧΑΤΖΗ. Το 1993 με την Μουσική Ιερουσαλία τολμά και μπαίνει σ' έναν χώρο μεγάλων μουσουργών, θέλοντας να περάσει ένα μήνυμα αγάπης για την ζωή και τον συνάνθρωπό μας. Το 1995 τις Εικόνες του Σήμερα, το 1998 το δίσκο "Τα βράδια που ονειρεύονται οι τσιγγάνοι".

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α
10
Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Χ Α Τ Ζ Η Σ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΧΑΤΖΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ο Αλέξανδρος Χατζής, ένας καλλιτέχνης με σημαντική φωνή αλλά και μουσική κληρονομιά, γεννήθηκε στη Γερμανία και μεγάλωσε στην Ελλάδα.

Το ενδιαφέρον του για τη μουσική και η ενασχόλησή του μαζί της εκδηλώθηκαν νωρίς, αφού από μικρό παιδί δεχόταν μελωδικά ερεθίσματα από το περιβάλλον του.

Θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους νέους τραγουδιστές λόγω της στέρεας φωνής και ερμηνείας του.

Η πρώτη του δισκογραφική δουλειά είχε τον τίτλο "Αλέξανδρος τραγουδά Κώστα Χατζή" και περιελάμβανε συνθέσεις του πατέρα του, καθώς και δύο τραγούδια γραμμένα από τον ίδιο.

Η δεύτερη παρουσία του στη δισκογραφία είχε τον τίτλο "Άλλη Όψη" και εκτός από τη συμμετοχή του συνθέτη Γιώργου Σταυριανού με στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου, κάνει και ο ίδιος δυναμικά αισθητή την παρουσία του και ως συνθέτης, σε στίχους της Έλιας Ζερβού.

Παρόλο το κληρονομημένο του ταλέντο ο Αλέξανδρος χαράζει το δικό του μουσικό ύφος, χρησιμοποιώντας κυρίως φυσικά όργανα και νέες μουσικές φόρμες.

Φέτος, κυκλοφορούν παράλληλα δυο δισκογραφικές δουλειές που εφραγίζονται από την ιδιαίτερη ερμηνεία του. Η πρώτη είναι "Ο Δωδεκάλογος του Γύφτου" σε ποίηση Κωστή Παλαμά, μελοποιημένη από τον συνθέτη Πέτρο Ταμπούρη και η δεύτερη με τον τίτλο "Χειροβομβίδα", σε μουσική Αλέξανδρου αλλά και Κώστα Χατζή και στίχους της Έλιας Ζερβού.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΧΑΤΖΙΔΗ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΧΑΤΖΙΔΗ

Γεννήθηκε στις Σέρρες, αλλά μεγάλωσε στο Παρίσι, όπου και σπούδασε υποκριτική, φωνητική και χορό.

Ξεκίνησε να τραγουδάει επαγγελματικά, ερμηνεύοντας γαλλικά τραγούδια σε διάφορα Ριανο Bar του Παρισιού.

Η ελληνική μουσική και τα τραγούδια όμως ήταν η μεγάλη της αγάπη και με την προτροπή φίλων αποφάσισε να δοκιμάσει να τραγουδήσει και ελληνικά.

Εμφανίστηκε για βειρά ετών στο ελληνικό στέκι "Όλυμπος" του Παρισιού.

Από μια ευτυχή σύμπτωση γνωρίστηκε με τον Κώστα Χατζή που ζήτησε τη συνεργασία της. Εκείνος έγραψε πάνω στη φωνή της τέσσερα τραγούδια, που περιέχονται στο cd "Τα Βράδια που Ονειρεύονται οι Τσιγγάνοι".

Φτιάχνουν απόψε με κουρέλια και σανίδια
ένα συνοικισμό αυτόνομο,
αυτοί που ψάχνουν για διαμάντια στα σκουπίδια
και στον υπόνομο,
κι εσύ που ψάχνεις το κουκί και το ρεβίθι
στο τέλμα αυτό που βυθιζόμαστε,
φτιάξε καρδιά μου το δικό σου παραμύθι
γιατί χανόμαστε

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΣΑΚΝΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΣΑΚΝΗΣ

Γεννήθηκε στην Καρδίτσα, όπου πέρασε τα μαθητικά του χρόνια. Συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα και ύστερα από προσωπική του επιλογή, επέστρεψε εκεί από όπου ξεκίνησε.

Τελειώνοντας τις μουσικές του σπουδές, δίδαξε για τρία χρόνια στο Δημοτικό Ωδείο θεωρητικά, παράλληλα με τις συνθετικές του δραστηριότητες.

Η πρώτη του δισκογραφική δουλειά κυκλοφόρησε το 1982, με τίτλο "Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗ" και σ' αυτή διαφαίνεται κάποια εαφής προτίμηση στο είδος της ηλεκτρικής μπαλάντας, με έντονα κλασικά στοιχεία.

Το 1984 παίρνει το Α' Βραβείο θεατρικής μουσικής στο διαγωνισμό θεάτρου Ιθάκης και την ίδια χρονιά κερδίζει το Β' Βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Το 1985 μοιράζεται με τη Σ. Βόσβου το δεύτερο δίσκο του, με τίτλο "ΚΑΛΗ ΑΚΡΟΑΣΗ".

Το 1987 κυκλοφορεί το "ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ", με το στίχο εδώ να παίζει πρωτεύοντα ρόλο, ενώ γίνεται μία προσπάθεια διαφοροποίησης από τους ήχους που επικρατούν στα σύγχρονα τότε μουσικά πράγματα.

Το 1989 κυκλοφορεί το "ΦΤΑΙΝΕ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ", το 1990 το "ΦΩΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ!" και το 1991 το "ΑΛΗΤΗΣ ΚΑΙΡΟΣ", στο οποίο, καταγράφεται πια με σαφήνεια το προσωπικό ύφος του Διονύση Τσακνή με την υιοθέτηση από μέρους του μιας πιο εκκληρής και ρυθμικής άποψης.

Το 1992 κυκλοφορεί το "ΜΠΑΛΑΜΟΣ", το 1993 το "Η ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ", το 1994 το "ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ", το "Η ΝΥΧΤΑ ΘΑ ΤΟ ΠΕΙ" και το "ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΝΤΙΟ".

Το 1996 κυκλοφορεί το "ΦΤΙΑΞΕ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙ" και το 1999 το "ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ", που περιέχει δέκα τραγούδια σε στίχους και μουσική του Διονύση Τσακνή ερμηνευμένα από γνωστούς αξιόλογους καλλιτέχνες.

2000: "ΓΤΑΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ". Διπλό live του Τσακνή, με τις καλύτερες στιγμές από το πάντρεμα της ορχήστρας των μουσικών συνόλων της ΕΡΤ με τη ροκ μπάντα του καλλιτέχνη που έγινε στο Μέγαρο της Μουσικής.

Έχει γράψει μουσική για δεκάδες κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές και θεατρικά έργα.

Τέλος, κυκλοφόρησε και ένα βιβλίο του, με τίτλο "ΥΠΟ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ", όπου παρατίθενται οι απόψεις του σε χρονογραφήματα, όπως δημοσιεύονται κάθε δεύτερη Πέμπτη στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ".

Συναυλιακός σύντροφος του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, οργώνει μαζί του τα τελευταία εννιά χρόνια την Ελλάδα, την Κύπρο και το εξωτερικό.

Ρίξε κόκκινο στη νύχτα,
ρίξε λάδι στη φωτιά,
απ' όσα έχω ζήσει
ζητάω πιο πολλά

ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

Γεννήθηκε στο Βόλο και σπούδασε μουσική στο Ελληνικό Ωδείο.

Το 1980 δημιουργεί με φίλους του τους "ΤΕΡΜΙΤΕΣ" και φεύγουν για το Παρίσι όπου οργάνουν τη μουσική των γαλλικών clubs.

Το 1982 επιστρέφουν και ηχογραφούν την πρώτη τους δισκογραφική δουλειά στα αγγλικά, με τίτλο "ARMAGEDON", ενώ το 1983 κυκλοφορεί στα ελληνικά ο πρώτος δίσκος τους με τίτλο το όνομα του συγκροτήματος.

Από εκεί και μετά οι "ΤΕΡΜΙΤΕΣ" χρηματοδοτούν την τότε "νέα" ελληνική εκσηνή και ακολουθούν οι δίσκοι:

1985 "ΑΜΑΡΤΟΛΗ ΜΑΡΙΑ"

1986 "ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΤΡΑΙΝΑ"

1987 "ΤΕΡΜΙΤΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ"

1988 "ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΡΟΧΗ", με το οποίο κλείνει ο κύκλος του συγκροτήματος.

Ο Λαυρέντης το 1989 κυκλοφορεί τον πρώτο προσωπικό δίσκο του, με τίτλο "Ο ΜΑΓΑΠΤΑΣ ΚΙ Η ΣΑΓΑΠΩ". Δύο χρόνια αργότερα (1991) είναι η ώρα του "ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ ΒΛUES" που γνωρίζει τεράστια επιτυχία.

Ακολούθησε το "ΡΙΞΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ" (1993), το 1995 το "ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΠΟΥ ΚΟΥΡΑΣΕ Η ΘΕΑ", το 1997 το "ΓΙΑΥΣΙΛΥΠΤΟΝ" και το 1999 το "ΕΤΣΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΠΑΡΕΕΣ".

Το 2000 συμμετείχε στο δίσκο του Angelo Branduardi "Ο Σουλτάνος της Βαβυλώνας" και το 2001, αντίστροφα, ο Angelo συμμετέχει στο δίσκο του Λαυρέντη "Διάλειμμα που κρατάει δυο ζωές".

Ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας κάνει εμφανίσεις σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ τα τελευταία εννιά χρόνια το όνομά του εναυλιακά συνδέεται με αυτό του Διονύση Τσακνή.

Παράλληλα με τη δισκογραφική και εναυλιακή του δραστηριότητα έχει συνθέσει τραγούδια και μουσικές για πολλές αξιόλογες θεατρικές παραστάσεις.

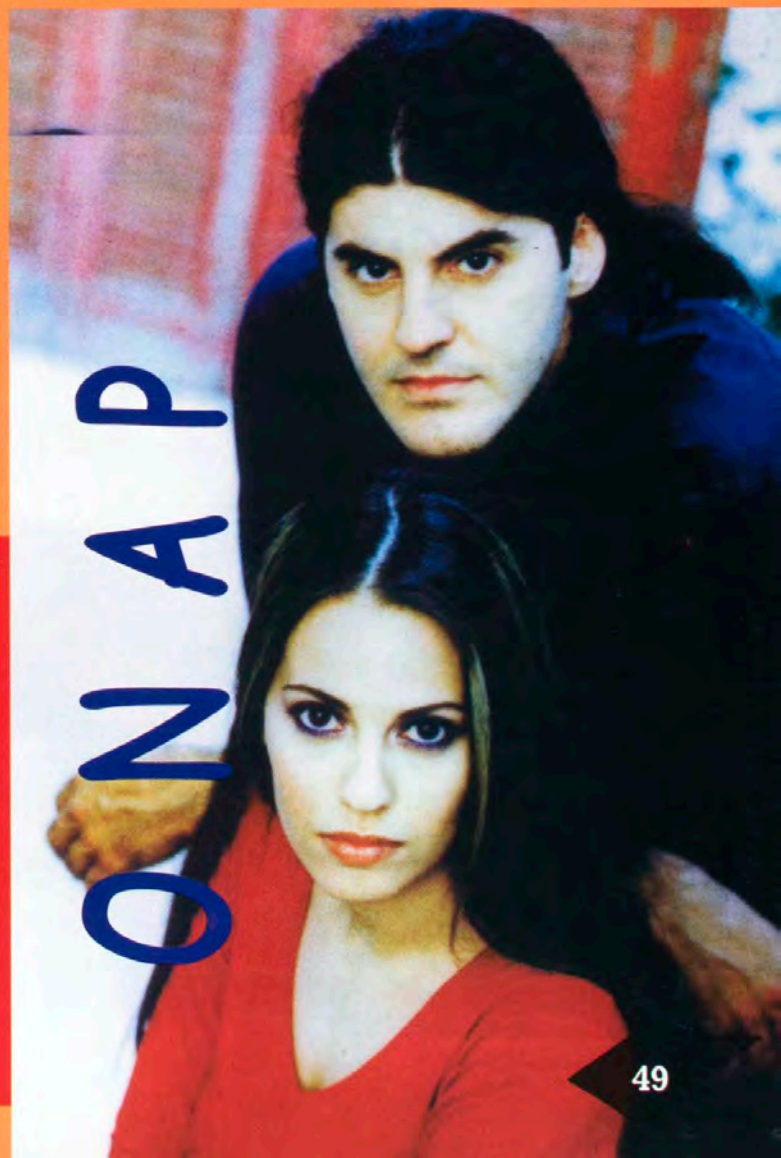
Ο Ν Α Ρ

Ο Ν Α Ρ

Ένα όνειρο διάλεξαν για να μιλήσουν μια παρέα φίλων. Έτσι, οι "ΟΝΑΡ" μοιράζονται εδώ και δύο χρόνια με όλους μας τα όνειρά τους, μια και το άλμπουμ "Το έργο που παίζουν τα μάτια σου" αγγίζει πια τα όρια του χρυσού δίσκου.

"Ένα κόλπο να φύγω" και "Οι ήχοι της πόλης" σε βάζουν στο κλίμα του νέου τους δίσκου. "Μη πετάς θα σε δουν" είναι ο τίτλος που ευνοδεύει την επανεμφάνιση των ΟΝΑΡ στη δισκογραφία, και κυκλοφόρησε το Δεκέμβριο του 2000. Περιέχει 13 καινούρια τραγούδια που παντρεύουν τη Θρακιώτικη γκάιντα με τη τζαζ και τον ηλεκτρονικό ήχο.

Οι ΟΝΑΡ είναι: Πένυ Ραμαντάνη (φωνή), Λευτέρης Γλιάντσιακας (κιθάρα, φωνή), Μύρωνας Στρατής (ηλεκτρική κιθάρα), Μιχάλης Νικολαΐδης (μπάσο), Σπύρος Βασιλάκος (τύμπανα), Ιωάννα Δρακοπούλου (πλήκτρα).

Άλκηστις

Εμείς οι δυο πιο δυνατοί,
εμείς οι δυο ρώτα με τι,
εμείς οι δυο τόσο κουτοί σταθερά,
θα φχαριστιόμαστε
που γινόμαστε
κάτι αντίθετο απ' την απάτη
κι αυτό είναι κάτι

Πρωτοψάλτη

Είκοσι έξι χρόνια ευγκλονιστικής παρουσίας. Τριάντα τρεις δίσκοι, οι περισσότεροι χρυσοί και πλατινένιοι. Πάνω από 6.000 συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με αποκορύφωμα τις εμφανίσεις της στην Ισπανία, την Πορτογαλία, το Ισραήλ και το κατάμεστο City Center της Νέας Υόρκης, όπου και εκεί έκανε επτά encore. Μοναδικές επιτυχίες, καινούργιες προτάσεις στο ελληνικό τραγούδι, πρωτοτυπία, ένταση και πάθος στην ερμηνεία, σεβασμός στο κοινό είναι μερικά μόνο σημεία από την πολυέμημη διαδρομή της Άλκηστης Πρωτοψάλτη.

Το 1975 κυκλοφορεί ο πρώτος της δίσκος "Τετραλογία" σε ποίηση Καβάφη, Σεφέρη, Ρίτσου, Καρυωτάκη και μουσική Δήμου Μούτση. Έως τα μέσα της δεκαετίας του '80 έχει συνεργασθεί επίσης με τους κορυφαίους Έλληνες συνθέτες Ηλία Ανδριόπουλο, Διονύση Σαββόπουλο, Μίκη Θεοδωράκη, Γιάννη Σπανό, Σταύρο Ξαρχάκο και Σταμάτη Σπανουδάκη. Οι δίσκοι της γνωρίζουν μεγάλη καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία, η παρουσία της σηματοδοτεί την καλύτερη στιγμή της μουσικής παραγωγής αυτής της περιόδου και τα τραγούδια της απλώνονται σαν νήμα από την μία άκρη της Ελλάδας έως την άλλη.

Το 1985, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη συναντιέται μουσικά με τον συνθέτη Σταμάτη Κραουνάκη και την στιχουργό Λίνα Νικολακοπούλου. Αυτή η συνάντηση έφερε άλλη πνοή στο ελληνικό τραγούδι. Ο δίσκος "Κυκλοφορώ και Οπλοφορώ" είναι το πρώτο αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας, γιατί "η παρέα των τριών" θα τaráξει άλλες δύο φορές τα μουσικά νερά με δύο επιπλέον δίσκους και θα εγκαινιάσει μία καινούργια αντίληψη στο χώρο των ζωντανών εμφανίσεων. Συνεργάζονται με τον εκηνοθέτη Ανδρέα Βουτσινά και για πρώτη φορά εισάγεται η εκηνοθεσία στο τραγούδι και δημιουργείται η πρώτη μουσική παράσταση.

Η Άλκηστις Πρωτοψάλτη, ο Σταμάτης Κραουνάκης και η Λίνα Νικολακοπούλου θα παρουσιάσουν συνολικά οκτώ μουσικές παραστάσεις που έγραψαν ιστορία στην ελληνική μουσική εκηνη.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη προτείνει στον Γιουγκοσλάβο συνθέτη Goran Bregovic την μεταφορά στα ελληνικά των τραγουδιών του από την ταινία "Ο καιρός των τειγγάνων". Αποτέλεσμα αυτής της πρότασης είναι η κυκλοφορία του δίσκου "Παραδέχτηκα", με την στιχουργική επιμέλεια της Λίνας Νικολακοπούλου. Ο δίσκος αποθεώνεται - αλλά πέρα από αυτό - είναι η πρώτη φορά που το ελληνικό κοινό έρχεται σε άμεση επαφή με την μουσική των Βαλκανίων και ανοίγει τον δρόμο στην αναζήτηση παρόμοιων ακουσμάτων.

Το 1995, συντελείται ένα κορυφαίο γεγονός στην διαδρομή της Άλκηστης Πρωτοψάλτη, εμφανίζεται στο Θέατρο Ηρώδου του Αττικού σε μία μεγαλειώδη συναυλία και ερμηνεύει τους "Προσανατολισμούς" του ποιητή Οδυσέα Ελύτη, τα "Γράμματα στον Μακρυγιάννη" και "Τα Λαϊκά Προάστια" των Μάνου Ελευθερίου και Μιχάλη Μπορμπούλη όλα σε μουσική Ηλία Ανδριόπουλου με την συνοδεία της Ορχήστρας Σύγχρονης Μουσικής και την χορωδία της ΕΡΤ. Οι κριτικές είναι θριαμβευτικές.

Τον Σεπτέμβριο του 1997, η Άλκηστις Πρωτοψάλτη

συνεργάζεται για πρώτη φορά με το συνθέτη Νίκο Αντύπα. Η Λίνα Νικολακοπούλου γράφει τους στίχους και ο δίσκος "Σαν Ηφαίστειο που Ξυπνά" είναι γεγονός. Πρόκειται για την πιο ακριβή παραγωγή που έγινε ποτέ στην Ελλάδα, με την συμμετοχή της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Πράγας, υπό την διεύθυνση του Μαέστρου Mario Clemens. Η μίξη του album πραγματοποιήθηκε στα studios PLUS XXX και το mastering στο studio Dyam Music του Παρισιού. Το "Σαν Ηφαίστειο που Ξυπνά" γνωρίζει τεράστια επιτυχία και γίνεται δύο φορές πλατινένιο. Η Άλκηστις Πρωτοψάλτη σε συνεργασία με την Λίνα Νικολακοπούλου, τον Νίκο Αντύπα και τον εκηνοθέτη - χορογράφο Δημήτρη Παπαϊωάννου, παρουσιάζει για δύο συνεχείς χρονιές την παράσταση του "Ηφαιστίου" στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά μ' έναν μοναδικό τρόπο.

Η παράσταση αυτή κάνει το γύρο της Ελλάδας, ταξιδεύει στην Κύπρο, στο Ισραήλ, κάνει το γύρο της Ευρώπης και εκπροσωπεί την χώρα μας στη διεθνή έκθεση EXPO '98. Παντού απέσπασε τις καλύτερες κριτικές, ακόμη και σε εφημερίδες του κύρους της "EL PAIS" η οποία της έκανε δύο φορές ολοσέλιδες αναφορές.

Άνοιξη 1999 και η Άλκηστις Πρωτοψάλτη πρωτοπορεί για άλλη μία φορά. Οκτώ ρεσιτάλ στην Ευρώπη με συνοδεία του κλασσικού κιθαρίστα Βαγγέλη Μπουντούνη σε καθεδρικούς ναούς. Αναμφισβήτητη άλλη μία διεθνής επιτυχία στην καριέρα της έχει καταγραφεί.

Μάρτιος 2000. Νέος δίσκος από τους ίδιους γονείς: Νίκος Αντύπας, Λίνα Νικολακοπούλου. Ηχογράφηση στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και πάλι στο PLUS XXX στο Παρίσι, mastering στο studio Metropolis στο Λονδίνο και οι "Υδρόγειες Σφαίρες" είναι γεγονός.

Η πρώτη παρουσίαση του καινούργιου δίσκου έγινε στην Κύπρο καθώς επίσης και στο κατάμεστο Palace Theatre του Λονδίνου, στα πλαίσια του Αντικαρκινικού Έρανου Κύπρου και με την υποστήριξη της Τράπεζας Κύπρου.

Τον Ιούλιο του 2000 η Άλκηστις Πρωτοψάλτη δίνει δύο αξέχαστα ρεσιτάλ στο μικρό θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου στην οποία εκτός από την σύγχρονη ορχήστρα της συμμετέχει και ο Σταμάτης Κραουνάκης.

Καλοκαίρι 2001. Η Άλκηστις Πρωτοψάλτη για άλλη μία φορά παρουσιάζει μια συναυλία η οποία διακρίνεται για την πρωτοπορία της.

Η διακεκριμένη ερμηνεύτρια φέτος το καλοκαίρι αποδεικνύει όπως πάντα ότι ποιότητα και show είναι δύο έννοιες οι οποίες μπορούν να ταιριάξουν απόλυτα.

Ο επαγγελματισμός της αυτή τη φορά συναντά το ταλέντο της ομάδας κρουστών "Ηχώδραση". Το εκπληκτικό ταμπεραμέντο των 14 χεριών που συγχρονίζονται μαζί της προσιάζουν ένα εντελώς πρωτοποριακό για την Ελλάδα θέαμα, αφού ποτέ δεν έχουν συνυπάρξει τόσα κρουστά όργανα μαζί με μια φωνή.

Το θέαμα είναι φαντασμαγορικό, χωρίς τη συνδρομή περιπτών εφέ αλλά με μοναδικές αισθητικές παρεμβάσεις και λειτουργικούς φωτισμούς, που χαρακτηρίζουν το ακρόαμα υπερπλήρες.

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ και η ομάδα κρουστών ΗΧΟΔΡΑΣΗ

Η ΗΧΟΔΡΑΣΗ είναι μια δημιουργική ομάδα κρουστών.

Εμπνευστής και δημιουργός της είναι ο Νίκος Τουλιάτος. Η ομάδα άρχισε να παίρνει μορφή το 1987 και το 1995 εμφανίστηκε για πρώτη φορά μ' αυτό το όνομα. Με την ομάδα έχουν συνεργαστεί μέχρι σήμερα πολλοί Έλληνες και ξένοι μουσικοί. Σκοπός της ΗΧΟΔΡΑΣΗΣ είναι ο πειραματισμός με τα ηχοχρώματα των πάσης φύσεως κρουστών, είτε γνωστών οργάνων είτε απλών αντικειμένων που παράγουν ήχο.

Ο αυτοεξειδικιασμός και ο οργανωμένος ήχος είναι δύο στοιχεία που συνυπάρχουν δημιουργικά στη δουλειά της ομάδας, καθώς και η συνύπαρξη δασκάλων και σπουδαστών κρουστών. Η ΗΧΟΔΡΑΣΗ στήνει μουσικές παραστάσεις και, ανάλογα με το θέμα, συνεργάζεται με τραγουδιστές, χορευτές, εικαστικούς, μουσικούς άλλων οργάνων, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία αυτά σαν χρωματικές πινελιές στο κυρίαρχο ηχοχρώμα των κρουστών. Οι παραστάσεις της ομάδας δεν είναι μόνο μια μουσική συναυλία αλλά βασίζονται στην συνύπαρξη στοιχείων που χρησιμοποιούνται έτσι ώστε να συνθέτουν μια πολυπαραστάση ήχου, κίνησης, λόγου, εκηνηκών, φωτισμού κ.λπ.

Π Ε Μ Π Τ Η
13

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

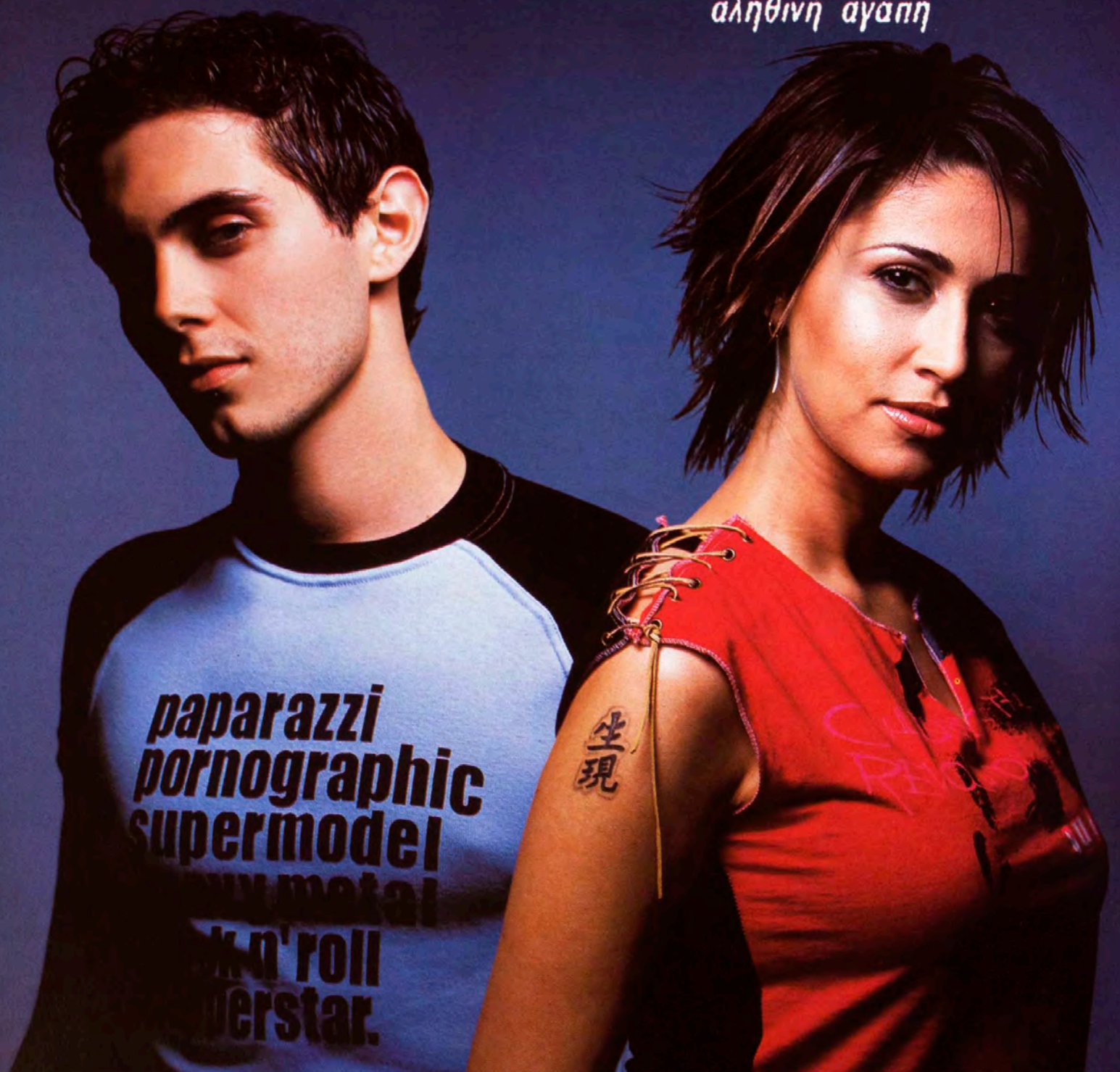
ΜΙΧΑΛΗΣ

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

Αν βρεις αγάπη ν' αγαπάς
σαν αίμα σου να την πονάς
μην την προδώσεις,
γιατί στο φως μιας αστραπής
θα γίνει ο χρόνος δικαστής
και θα πληρώσεις

ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΑ

Εγώ αυτό που ξέρω
είν' η ζωή που καίω,
στη φλόγα και στο ψεμα
και όλα αυτά για σένα,
εγώ αυτό που ξέρω
είναι πως σου προσφέρω
μία καρδιά γεμάτη
αληθινή αγάπη

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΕΤΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

Γεννημένος στη Λευκωσία, ολοκλήρωσε στη Μουσική Ακαδημία Κύπρου τις σπουδές του στο πιάνο, στην κιθάρα και στα ανώτερα θεωρητικά.

Στη μέχρι σήμερα δισκογραφική παρουσία του έχει να επιδείξει στην Κύπρο τρεις πλατινένιους δίσκους.

Το 1998 εκπροσώπησε την Κύπρο στον Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό Τραγουδιού της Eurovision, αποσπώντας εξαιρετικές κριτικές για τις φωνητικές ικανότητες και τη σκηνική παρουσία του.

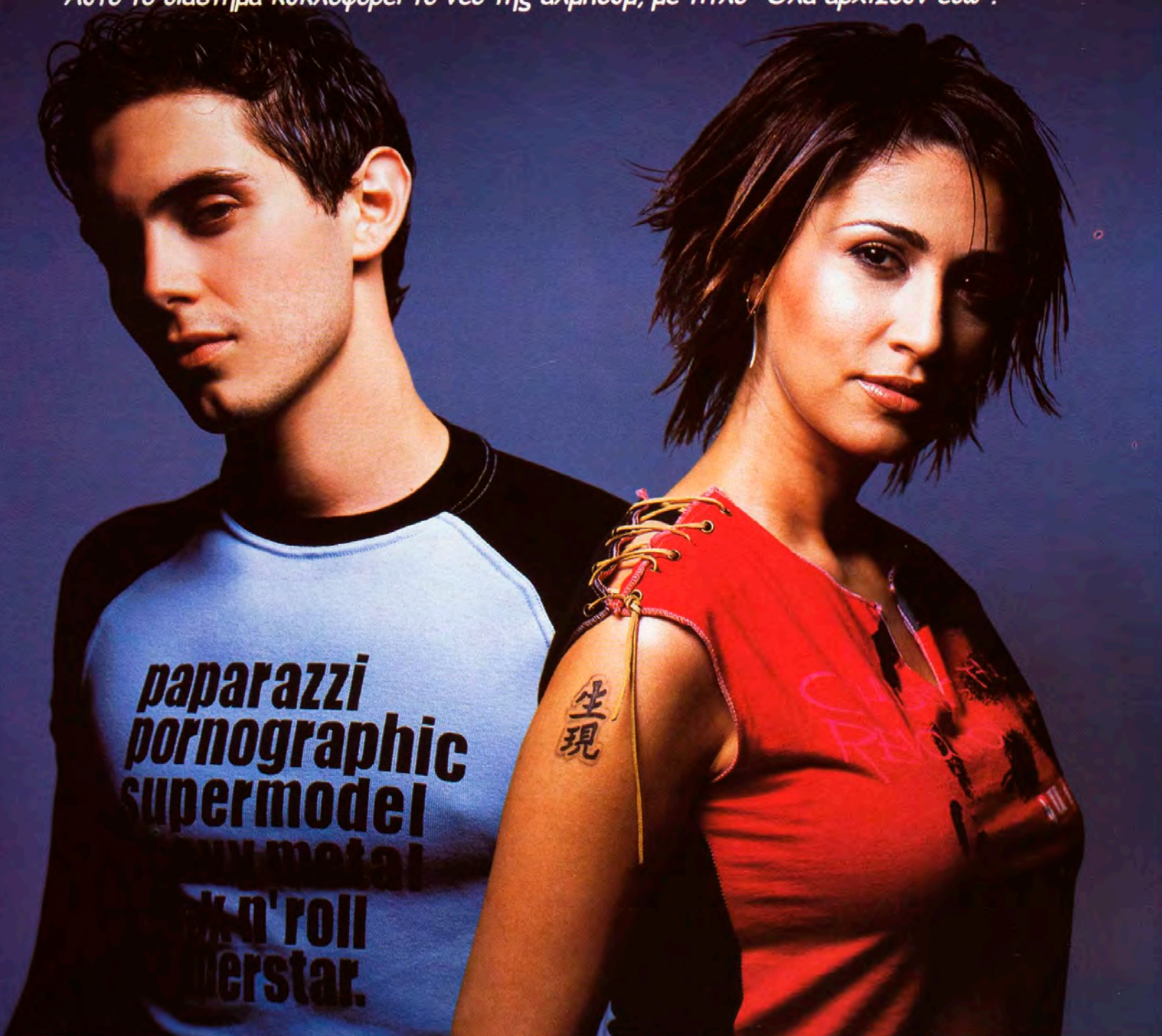
Πολύ καλή ευγνωμοσύνη ήταν η επιλογή του από τον Γιώργο Χατζηνάσιο στο άλμπουμ "Άγγιγμα Ψυχής" που γνώρισε μεγάλη επιτυχία.

Το 2000 κυκλοφόρησε η πρώτη προσωπική δουλειά του, με τίτλο "Παράξενη Γιορτή".

ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΑ

Η πρώτη της δισκογραφική απόπειρα έγινε στα μέσα της δεκαετίας του '90. Ακολούθησε ανοδική πορεία με την επόμενη δουλειά της, αλλά πραγματική αίσθηση προκάλεσε πέραι η κυκλοφορία του άλμπουμ "Ίδια μάτια, άλλο βλέμμα". Από το δίσκο αυτό ξεχώρισαν μεγάλες επιτυχίες, όπως το "Αυτό που ξέρω", "Ίσόγειο", "Το μου 'χει λείψει", τραγούδια που τραγουδήθηκαν από όλους και την καθιέρωσαν σαν μια από τις σημαντικότερες γυναικείες φωνές της γενιάς της.

Αυτό το διάστημα κυκλοφορεί το νέο της άλμπουμ, με τίτλο "Όλα αρχίζουν εδώ".

ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

15

Ο

Τ

Α

Β

Β

Α

Σ

Α

Κ

Υ

Ρ

Ι

Α

Κ

Η

Σ

"

"

"

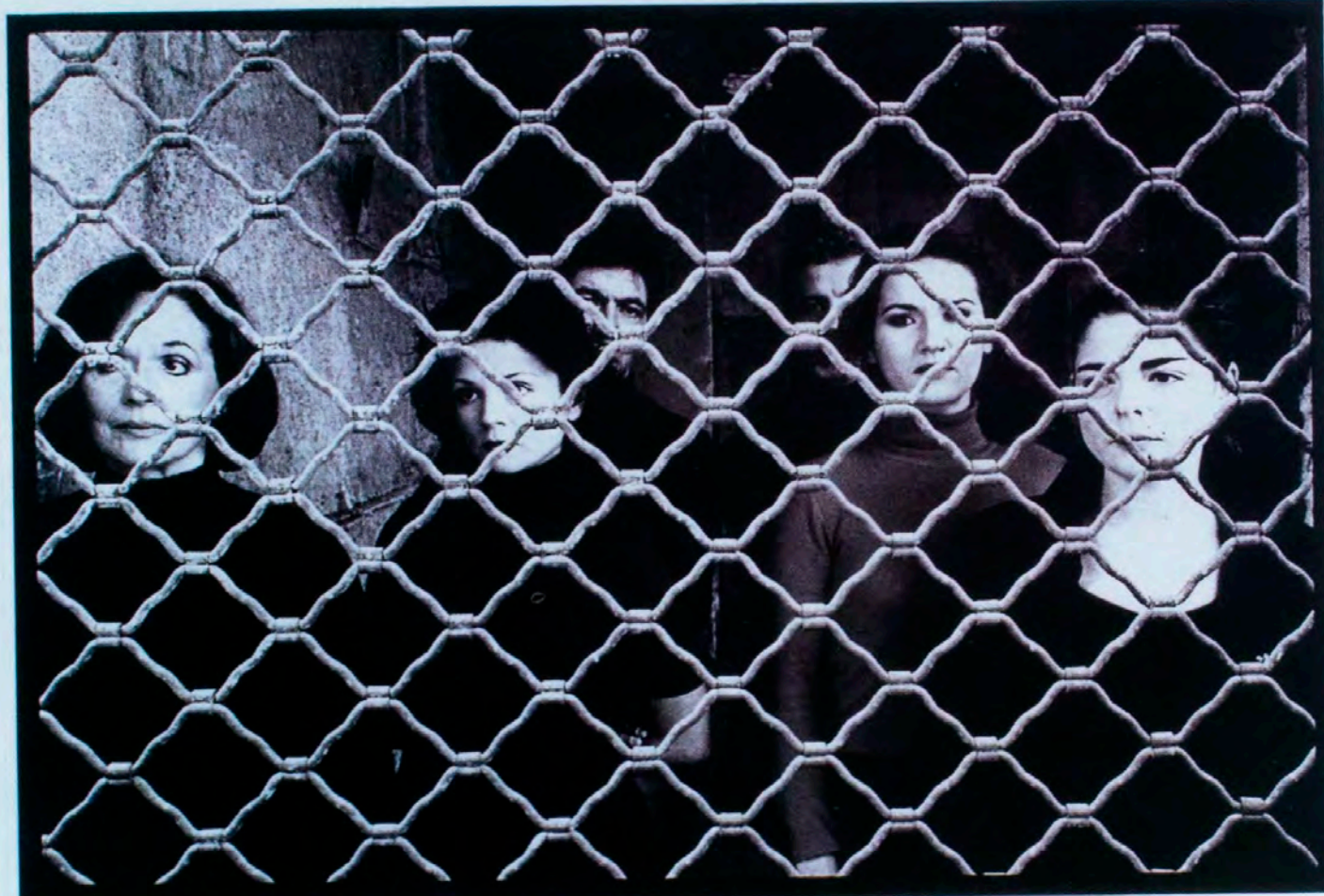
"

"

"

" Τ Ρ Ω Α Δ Ε Σ "

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

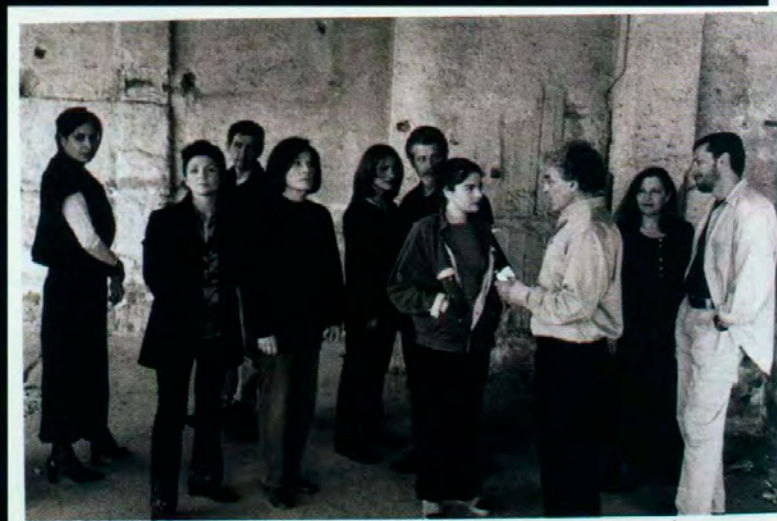

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης
 Σκηνοθεσία: Αντώνης Αντύπας
 Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου
 Σκηνικά - Κοστούμια: Γιώργος Πάτσας
 Κίνηση: Πέρσα Σταματοπούλου
 Φωνητική - Μουσική Διδασκαλία: Αντώνης Κοντογεωργίου
 Φωτισμοί: Ανδρέας Σινάνος

ΔΙΑΝΟΜΗ

Με βειρά εμφάνισης

Ποσειδών: Άρης Λεμπεσόπουλος
 Αθηνά: Γιάννα Νικολοπούλου
 Εκάβη: Μάρθα Βούρτση
 Ταλθύβιος: Γεράσιμος Σκιαδαρέσης
 Κασάνδρα: Ταμίλλα Κουλιέβα
 Ανδρομάχη: Μάνια Παπαδημητρίου
 Αστύαναξ: Στέφανος Καραντινάκης
 Μενέλαος: Κώστας Αθανασόπουλος
 Ελένη: Μπέβου Μάλφα

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Α΄: Μελίνα Βαμβακά

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Γιάννα Νικολοπούλου, Μαρία Τσιμά, Βερόνικα Ηλιοπούλου, Πηνελόπη Μαρκοπούλου, Μάρα Κουκουλά, Μαρία Συριανού, Αλίκη Αβδελοπούλου

ΧΟΡΟΣ: Αικατερίνη Παυλάκη - Εύα Καρυάτη - Κατερίνα Λυπηρίδου - Αλεξάνδρα Ντεληθέου - Αιμιλία Βάλβη - Στέλλα Ράππη - Δώρα Τζερουιάν

Τ Ρ Ο Α Δ Ε Σ

Ο Ευριπίδης έγραψε τις Τρωάδες για να αφυπνίσει τις συνειδήσεις των συμπολιτών του και να τους αποτρέψει από τον καταστροφικό παραλογισμό του πολέμου. Το έργο ανέβηκε την άνοιξη του 415 π.Χ., στα πλαίσια των

Μεγάλων Διονυσίων, λίγους μήνες μετά από τη σφαγή των ανδρών της Μήλου και το ξερίζωμα των γυναικόπαιδων από το νησί, που έγινε από τους Αθηναίους για να τιμωρήσουν την ουδετερότητα των κατοίκων στον Πελοποννησιακό πόλεμο.

Από την πρώτη σκηνή του έργου, πίσω από την κοινή απόφαση των θεών, του Ποσειδώνα και της Αθηνάς, να τιμωρήσουν τους Έλληνες για τη λεηλασία των ναών της ηττημένης Τροίας, καταστρέφοντας τον Ελληνικό στόλο, διαφαίνονται οι προθέσεις του Ευριπίδη να καυτηριάσει τις βιαιοπραγίες των συμπατριωτών του.

Το έργο έχοντας σαν κεντρικό πρόσωπο τη γυναίκα (μάννα, σύζυγο, κόρη, αδερφή, ερωμένη) την αναδεικνύει σε παγκόσμιο σύμβολο - δύμα της βαρβαρότητας του πολέμου.

Ο στοχασμός του Ευριπίδη αποκτά σήμερα μια συνταρακτική διαχρονικότητα, καθώς ο θρηνητικός λόγος των γυναικών - Τρωάδων, διαπερνά το κέλυφος αιώνων και κατορθώνει να ηχήσει σαν ένα παγκόσμιο πανανθρώπινο τραγούδι ενάντια στον πόλεμο και στη βία.

Α Ν Τ Ω Ν Η Σ Α Ν Τ Υ Π Α Σ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1941 και αποφοίτησε το 1966 από τη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης, σε πολλές παραστάσεις του οποίου και έλαβε μέρος.

Έχοντας παρακολουθήσει το 1971 -1972 μαθήματα σκηνοθεσίας στο City Literary Institute του Λονδίνου, έγινε στη συνέχεια βοηθός σκηνοθέτη του Αλέξη Μινωτή, στην παράσταση «Ο Λοχαγός του Κέπενικ».

Εργάστηκε σαν ηθοποιός στο θέατρο, στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση.

Από το 1974 άρχισε να σκηνοθετεί για το ΑΓΓΛΟ ΘΕΑΤΡΟ, με έδρα το οποίο το 1990 ίδρυσε τον ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΦΑΣΜΑ, με δύο θεατρικές σκηνές και στόχο την προώθηση ενός πρωτοποριακού ρεπερτορίου αλλά και την ανάδειξη και έκφραση των νέων δυνάμεων που παρουσιάζονταν στο θεατρικό χώρο.

Από τότε μέχρι σήμερα έχει παρουσιάσει εκεί περισσότερες από είκοσι δικές του παραγωγές, ενώ έχει σκηνοθετήσει πολλά γνωστά έργα.

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Μ Α

Σ Τ Ο Μ Α Ν Ο Λ Ο Ϊ Ζ Ο

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

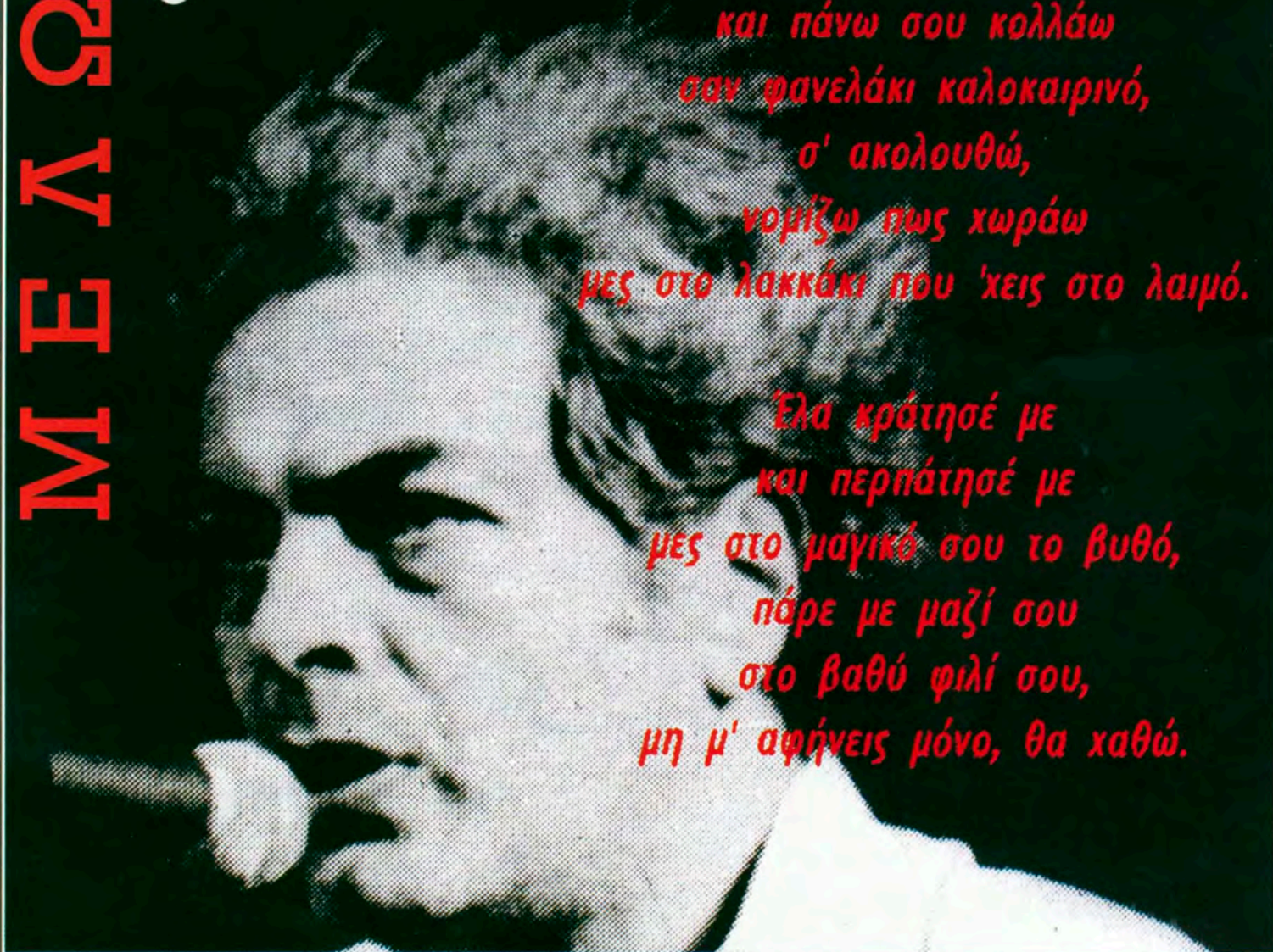

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Μ Α Ν Ο Σ Λ Ο Ϊ Ζ Ο Σ

Μ Ε Λ Ω Δ Ι Α

για τον Μάνο

Σ' ακολουθώ
και πάνω σου κολλάω
σαν φανελάκι καλοκαιρινό,
σ' ακολουθώ,
νομίζω πως χωράω
μες στο λακκάκι που 'χεις στο λαιμό.

Έλα κράτησέ με
και περπάτησέ με
μες στο μαγικό σου το βυθό,
πάρε με μαζί σου
στο βαθύ φιλί σου,
μη μ' αφήνεις μόνο, θα χαθώ.

ΜΕΛΩΔΙΑ "Αφιέρωμα στον Μάνο Λοΐζο"

Την Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου του 2001 συμπληρώνονται 19 χρόνια χωρίς τον Μάνο Λοΐζο. Ο ευγενέστερος των ελλήνων τραγουδοποιών, ο γλυκός άνθρωπος που ανάσαινε μελωδίες και μας κληροδότησε με ορισμένα από τα σημαντικότερα ελληνικά τραγούδια, πέθανε τον Σεπτέμβριο του 1982 σε νοσοκομείο της Μόσχας. Ήταν μόλις 45 χρονών.

Ο Μελωδία FM 100 που τον Σεπτέμβρη του 2001 συμπληρώνει 10 χρόνια περιπέτειας στο ραδιόφωνο, τιμά την μνήμη του Μάνου Λοΐζου. Θυμάται τα τραγούδια του και τραγουδάει παρέα με μία πλειάδα νεότερων τραγουδοποιών και τραγουδιστών, τα τραγούδια που άντεξαν στον χρόνο ως ισοδύναμα του πολιτισμού και του αισθήματός μας.

Οδυσσεάς Ιωάννου

Έχουν περάσει 19 χρόνια από τον θάνατο του Μάνου Λοΐζου. Μια ολόκληρη ζωή!

Ωστόσο, τα τραγούδια του δεν έχουν πάψει να ακούγονται, στο Ραδιόφωνο, στην Τηλεόραση, στις ευναυλίες και ιδίως στις νεανικές συντροφιάς. Παιδιά των 20 και των 25 ετών, που "μπουσουλάγαν" το 1982. Τη χρονιά που ο Μάνος μας εγκατέλειψε για πάντα, μιλούν γι' αυτόν, σαν να τον γνώριζαν από κοντά, ξενύχτησαν και ήπιαν μαζί του, τραγούδησαν με τη συνοδεία της κιθάρας του, ονειρεύτηκαν με τη φωνή του.

Λευτέρης Παπαδόπουλος

Τραγουδούν αλφαβητικά:

ACTIVE MEMBER

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΔΙΑΡΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

ΚΟΣΤΑΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΜΕΛΙΝΑ ΚΑΝΑ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ

Και οι ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Καλλιτεχνική επιμέλεια Γιώργος Ανδρέου

"Η μέρα εκείνη δε θ' αργήσει
ξενιτεμένο μου πουλί,
σε πήρε κάποτε η δύση
σε ξαναφέρει η ανατολή..."

ΜΕΛΟΔΙΑ

Αφιέρωμα

στον

Μάνο Λοΐζο

"Ο Μάνος ήταν μια πλαγιά πολύχρωμα λουλούδια που έλαμπαν
καθώς τα χτυπούσε ο ήλιος. Και θα λάμπουν για πάντα και πιο πολύ
όσο θα υπάρχει και θα λάμπει στον κόσμο αυτός ο μοναδικός ήλιος:
Η καρδιά του ανθρώπου".

Μίκης Θεοδωράκης

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

" ΠΛΟΥΤΟΣ "

του Αριστοφάνη

Μετάφραση ΓΙΩΡΓΗΣ ΓΙΑΤΡΟΜΑΝΟΛΑΚΗΣ
Σκηνοθεσία ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
Σκηνικά - κοστούμια ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΤΑΡΑΣ
Μουσική ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΟΝΤΗΣ

Στίχοι τραγουδιών στα εμβόλιμα ΜΑΡΙΑΝΝΙΝΑ ΚΡΙΕΖΗ

Επιμέλεια κίνησης ΜΑΙΡΗ ΤΣΟΥΤΗ
Επιμέλεια λόγου ΚΑΙΤΗ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική διδασκαλία ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΑΧΟΥΡΗΣ
Φωτισμοί ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Πλούτος ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ
Καρίων ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Χρεμύλος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ
Βλεψίδημος ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
Πενία ΣΟΦΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
Γυναίκα ΞΕΝΙΑ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ
Δίκαιος ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΒΟΣ
Συκοφάντης ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ
Γριά ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΦΟΥ
Νέος ΑΛΕΞΗΣ ΣΑΡΗΠΑΝΙΔΗΣ
Ερμής ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ
Ιερέας ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΤΟΥΝΤΗΣ

ΧΟΡΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΒΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ, ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΤΟΥΝΤΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΟΚΑΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΗΜΟΥ, ΑΛΕΞΗΣ ΣΑΡΗΠΑΝΙΔΗΣ, ΚΙΜΩΝ ΦΙΟΡΕΤΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΜΠΑΤΣΗΣ, ΜΑΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ κ.ά.

ΤΡΙΤΗ

18

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

" ΠΛΟΥΤΟΣ "

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Τον ΠΛΟΥΤΟ του Αριστοφάνη θα παρουσιάσει στην Επίδαυρο το Θέατρο Τέχνης στις 10 και 11 Αυγούστου. Η μετάφραση είναι του Γιώργη Γιατρομανωλάκη, η εκηνοθεσία του Μίμη Κουγιουμτζή, τα εκηνικά και τα κουστούμια του Δημήτρη Μυταρά, η μουσική του Χρήστου Λεοντή, οι ετίχοι των τραγουδιών στα εμβόλιμα είναι της Μαρριαννίνας Κριεζή και η ηχογραφική επιμέλεια της Μαίρης Τσούτη.

Ο Αριστοφάνης έγραψε τον ΠΛΟΥΤΟ για να ψέξει τους Αθηναίους που ζούσαν μέσα στην αδικία και πλούτιζαν με τρόπο ανήθικο, όμως η κωμωδία δεν εξαντλείται σε κριτική και εάτιρα: αποτελεί ένα Όραμα κοινωνικής μεταρρύθμισης, ένα παμπάλαιο αλλά και παντοτινό Όνειρο για αλλαγή που πραγματώνεται εδώ με τρόπο δαυμαστό.

Ο Χρεμύλος, ένας τίμιος αλλά φτωχός Αθηναίος, παίρνει εντολή από τον Απόλλωνα να ακολουθήσει τον πρώτο άνθρωπο που θα συναντήσει βγαίνοντας από το μαντείο και αυτός είναι ο τυφλός Πλούτος. Ο Χρεμύλος και οι φίλοι του, μεταφέρουν τον τυφλό θεό στο ναό του Ασκληπιού για να ξαναβρεί το φως του. Γίνεται το θαύμα, ο Πλούτος μπορεί τώρα να βλέπει, να ελεεί τους δίκαιους και να αποφεύγει τους απατεώνες. Εν τω μεταξύ εμφανίζεται η Πενία που αντιδρά στον πλουτισμό των ανθρώπων γιατί έτσι θα οδηγηθούν στην φαυλότητα και στην τεμπελιά.

Η κωμωδία τελειώνει με την εγκατάσταση του Πλούτου στον Παρθενώνα, σημάδι ότι η οικονομική ευτυχία είναι θέμα της κοινότητας και όχι ενός ατόμου.

Στον ΠΛΟΥΤΟ παίζουν με σειρά εμφάνισης :

ΠΛΟΥΤΟΣ ο γνωστός καραγκιοζοπαίκτης Ευγένιος Σπαθάρης, ΚΑΡΙΩΝ ο Δημήτρης Οικονόμου, ΧΡΕΜΥΛΟΣ ο Αλέξανδρος Μυλωνάς, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ ο Χρήστος Σαπουντζής, ΠΕΝΙΑ η Σοφία Φιλιππίδου, ΓΥΝΑΙΚΑ η Ξένια Φερεντίνου, ΔΙΚΑΙΟΣ ο Νίκος Μόσχοβος, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ ο Κώστας Βελέντζας, ΓΡΙΑ η Χριστίνα Τσάφου, ΝΕΟΣ ο Αλέξης Σαρηπανίδης, ΕΡΜΗΣ ο Θανάσης Αλευράς, ΙΕΡΕΑΣ ο Ανέστης Κατούντης.

Χορός : Χρήστος Σαπουντζής, Νίκος Μόσχοβος, Κώστας Βελέντζας, Ανέστης Κατούντης, Δημήτρης Σκόκας, Θανάσης Αλευράς, Θανάσης Δήμου, Αλέξης Σαρηπανίδης, Κίμων Φιορέτος, Γιάννης Χαρμπάτσης, Ματίνα Νικολάου, Ευανθία Κουρμούλη κ.ά.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Τον «Πλούτο» δεν ξέρω γιατί τον αισθανόμουν πάντα σαν ένα αθώο γοητευτικό παραμύθι.

Με τα χρόνια όμως και με την εμπειρία που είχα από τις άλλες, τις πιο ολοκληρωμένες κωμωδίες του μεγάλου ποιητή γινόμουν ολοένα πιο καχύποπτος και διχασμένος. Τώρα που κάπως.... ενηλικιώθηκα και ξανακοίταξα το έργο ξύπνησε μέσα μου κάτι από την παιδική αθωότητα, που όλοι έχουμε και χάνεται μετά.

Το έργο ζωντάνεψε μέσα μου ξανά σαν παραμύθι.

Ήρθε σαν όνειρο που είχα δει παιδί.

...Ένας θίασος σαν αυτούς που περιοδεύουν στήνει το εκηνικό και παίζει την παράσταση ενώ ευχρόνως οι ηθοποιοί ζούνε τα όνειρά τους.

Χαίρονται, χορεύουν, τραγουδούν, μεταμφιέζονται και όλα μέσα από το μαγευτικό κόσμο του παραμυθιού, που ο ίδιος ο Αριστοφάνης έστησε...

ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Χ Ρ Ο Ν Η Σ
Α Η Δ Ο Ν Ι Δ Η ΣΧ Ρ Ο Ν Η Σ
Α Η Δ Ο Ν Ι Δ Η Σ

Ο Χρόνης Αηδονίδης. Ο άνθρωπος, ο καλλιτέχνης, ο δάσκαλος. Γεννήθηκε στην Καρωτή, ένα μικρό χωριό του Έβρου, όπου πέρασε τα παιδικά και τα εφηβικά του χρόνια, μαζί με άλλα τέσσερα αδέρφια και με τη στοργική φροντίδα του καλόκαρδου πατέρα του παπα-Χρήστου και της πρεσβυτέρας Χρυσάνθης. Μαθητής ακόμα στο Γυμνάσιο διδάσκεται βυζαντινή μουσική πρώτα από τον πατέρα του και μετά από το θεωρούμενο ως τον καλύτερο ψάλτη της περιοχής Μιχάλη Κεφαλοκόπτη, που είχε μαθητεύσει στην Κωνσταντινούπολη.

Το κρυφό όμως μεράκι του μικρού Χρόνη και ο μεγάλος του έρωτας ήταν το παραδοσιακό τραγούδι. Όπου τραγούδι και χαρά, όπου γιορτή και γλέντι ο Χρόνης ήταν πάντα από τους πρώτους. Καθόταν με τις ώρες και άκουγε τα λαλήματα και τους μερακλήδες τραγουδιστές, αποτυπώνοντας στην καθάρια παιδική του μνήμη κάθε σημαντική μελωδία και εκκοπή. Μεγάλη του δασκάλα ήταν η μητέρα του, από την οποία έμαθε τα περισσότερα και τα καλύτερα τραγούδια της Θράκης.

Όταν το 1950 εγκαταστάθηκε με τους γονείς του στην Αθήνα ενέχισε τις σπουδές του στη βυζαντινή μουσική, κοντά στο φημισμένο καθηγητή του Ελληνικού Ωδείου Θεόδωρο Χατζηθεοδώρου, ταυτόχρονα με τις σπουδές του στα οικονομικά. Το 1953 με τη βοήθεια του μεγάλου λαογράφου της Θράκης Πολύδωρου Παπαχριστοδούλου, αναλαμβάνει ρόλο πρωτοπόρου για την προβολή και διάδοση της θρακιώτικης μουσικής παράδοσης, η οποία για πρώτη φορά ακούγεται έξω από τα σύνορα της Θράκης.

Παίρνει μέρος ως μονωδός στις χορωδίες των Παντελή Καβακόπουλου και Σίμωνος Καρρά, αποκτώντας κοντά τους χρήσιμες εμπειρίες.

Από τις αρχές του 1957 αναλαμβάνει τακτική εβδομαδιαία εκπομπή στο ραδιόφωνο με περιεχόμενο θρακιώτικα τραγούδια. Οι εκπομπές εκείνες και ο πρώτος του μικρός δίσκος που κυκλοφόρησε την ίδια χρονιά, τον καθιέρωσαν από τότε καλλιτεχνικά στο πανελλήνιο.

Στα 45 χρόνια της ενασχόλησής του με την παραδοσιακή μας μουσική ως ερμηνευτής, ο Χρόνης Αηδονίδης έχει στο ενεργητικό του 47 μικρούς και μεγάλους δίσκους και σαν ερμηνευτής μια πλούσια και αξιόλογη συλλογή με μουσικολαογραφικό υλικό από τις περιοχές της Ανατολικής Ρωμυλίας, της Δυτικής και Ανατολικής Θράκης, καθώς και της Μικράς Ασίας.

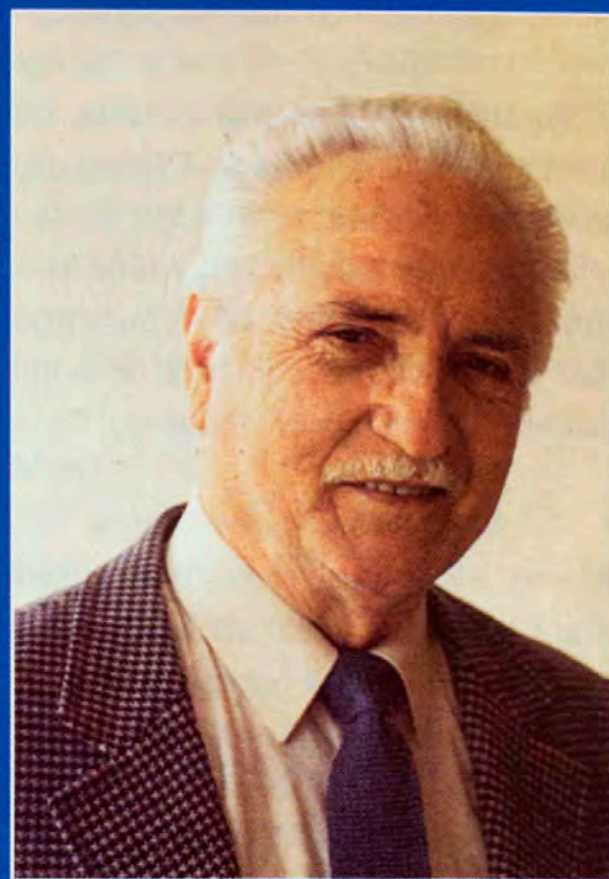
Συνεργάστηκε με πάρα πολλούς πολιτιστικούς φορείς, έλαβε μέρος σε πάμπολλες εκδηλώσεις τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, εκπροσωπώντας τη χώρα μας επάξια σε διάφορα διεθνή φεστιβάλ.

Όποιος γνώρισε καλά κια έζησε από κοντά τον Χρόνη Αηδονίδα, μπορεί ανεπιφύλακτα να πει ότι πρόκειται για έναν αγνό, ανοιχτόκαρδο και πολύτιμο άνθρωπο - ένα κομμάτι μάλαμα, όπως θα έλεγε ο λαός μας.

Ως καλλιτέχνης είναι προικισμένος με μια απαλή, βελούδινη και εύπλαστη φωνή, με επάνιες ερμηνευτικές ικανότητες στα δημοτικά μας τραγούδια.

Το ήθος, η γνώση, η ανόθευτη ερμηνεία και έκφραση του Χρόνη Αηδονίδα αποτελούν εγγύηση για τη γνησιότητα της ανεκτίμητης αυτής εθνικής μας κληρονομιάς που ονομάζουμε Δημοτική Μουσική Παράδοση.

Θεόδωρος Ακρίδας
Πρωτοψάλτης - Μελετητής της παραδοσιακής
ελληνικής μουσικής

"Βλέποντας την πορεία του Βαγγέλη Δημούδη νιώθω ηθικά ικανοποιημένος και ψυχικά υπερήφανος, γιατί θέλω να πιστεύω ότι στο καλλιτεχνικό βκαλοπάτι που έφτασε, έβαλα κι εγώ κάποιο λιθαράκι. Διακρίνοντας από νωρίς το πολύπλευρο ταλέντο του, τον ενθάρρυνα και τον παρακινούσα επίμονα κάθε φορά που βυναντιόμασταν, να ασχοληθεί συστηματικά με την παραδοσιακή μουσική μας και με το τραγούδι".

Χρόνης Αηδονίδης

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΟΥΔΗΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΟΥΔΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Διδυμότειχο. Το 1972 ήρθε στην Αθήνα σαν χορευτής αρχικά στο θέατρο της Δώρας Στράτου, όπου παρέμεινε για τρία χρόνια και σαν χοροδιδάσκαλος (1980-1983). Εκείνη την εποχή καταπιάνεται με το ούτι και με το τραγούδι, συμμετέχοντας σε διάφορες δισκογραφικές δουλειές, άλλοτε σαν οργανοπαίκτης και άλλοτε σαν τραγουδιστής.

Ο πρώτος προσωπικός δίσκος του, προάγγελος της μετέπειτα πορείας του, ανήκει στη σειρά της Δώρας Στράτου με τραγούδια της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Σήμερα ο Βαγγέλης Δημούδης δραστηριοποιείται και στους τρεις τομείς της τέχνης του. Στο χορό, σαν ειδικός των δρακιώτικων χορών αλλά με ταλέντο και πολυετή πείρα στους χορούς όλων των Ελληνικών περιοχών, συνεχίζει τη διδασκαλία κυρίως σε σεμινάρια παραδοσιακών χορών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σαν μουσικός και τραγουδιστής διδάσκει ούτι και παραδοσιακό τραγούδι, ενώ συνεχίζει τις παρουσιάσεις δρακιώτικου ή γενικού ρεπερτορίου, είτε με μόνιμες συνεργασίες είτε με συναυλίες μέσα και έξω από την Ελλάδα. Σαν χορευτής, χοροδιδάσκαλος, μουσικός και τραγουδιστής έχει ταξιδέψει σε όλες τις ηπείρους πρεσβεύοντας επάξια την ελληνική παράδοση και χαρίζοντάς της προοπτική και φρεσκάδα.

"Ο Χρόνης Αηδονίδης, μαζί με τον πρώτο δάσκαλό μου, τον πατριώτη μου Καριοφύλη Δοϊτσίδη αποτελούσαν από τότε που ξεκίνησα τα καλλιτεχνικά μου πρότυπα"

Βαγγέλης Δημούδης

ΣΟΦΙΑ ΝΕΟΧΩΡΙΤΟΥ

Γεννήθηκε στην Έδεσσα. Έκανε μουσικές σπουδές στο Σύλλογο Ερεύνης, Μελέτης, Διασώσεως και Διαδόσεως της Βυζαντινής Μουσικής "Ρωμανός ο Μελωδός" και σπουδές ορθοφωνίας και τεχνικής της φωνής σε Ωδείο της Θεσσαλονίκης.

Με το παραδοσιακό και το ρεμπέτικο τραγούδι ασχολείται από το 1995.

Ξεκίνησε με το μουσικό σχήμα "ΕΝ ΧΟΡΔΑΙΣ" στη Θεσσαλονίκη και με τους "ΛΑΛΗΤΑΔΕΣ ΡΟΔΟΠΗΣ" κάνοντας συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Συμμετείχε στο cd "Θάλασσα θυμήςου", με εκποές και τραγούδια από τις Οινούσες, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη οι ηχογραφήσεις για δύο επόμενα cd, το ένα με αυθεντικά παλιά ρεμπέτικα και το άλλο με ισπανοεβραϊκά τραγούδια.

ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στο Κεράσσοβο Κονίτσης του Νομού Ιωαννίνων και άρχισε να παίζει φλογέρα από έξι χρονών. Αργότερα ασχολήθηκε με το βιολί, το σαντούρι και το κλαρίνο. Μετά το στρατό ασχολείται αποκλειστικά με το κλαρίνο και η φήμη του σαν ξεχωριστού μουσικού μεγαλώνει και διαδίδεται πολύ γρήγορα. Ταξιδεύει στο εξωτερικό, ερευνά την παραδοσιακή μουσική, παίρνει μέρος σε συναυλίες, δισκογραφικές δουλειές, εμφανίζεται σε μουσικά κέντρα, πανηγύρια, χορευτικά συγκροτήματα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

Γεννήθηκε στην Κομοτηνή και ασχολείται με την παραδοσιακή μουσική και ιδιαίτερα με το βιολί από το 1983. Είναι γνωστός από τη συνεργασία του με πολλά χορευτικά συγκροτήματα και τις συμμετοχές του δίπλα σε σπουδαίους καλλιτέχνες σε ορχήστρες μεγάλων συναυλιών παραδοσιακής μουσικής.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στο Κεράσσοβο Κονίτσης. Παίζοντας λαούτο έχει συνεργαστεί με όλους τους μεγάλους αντιπρόσωπους της μουσικοχορευτικής και τραγουδιστικής μας παράδοσης.

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα, με το κανονάκι ασχολείται από το 1992 και είναι αυτοδίδακτος. Έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία από τις συμμετοχές του σε συναυλίες παραδοσιακών και έντεχνων μουσικών συνόλων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

Το όνομά του αποτελεί σήμερα συνώνυμο των κρουστών μουσικών οργάνων της παραδοσιακής μας μουσικής. Γεννημένος στο Κιλκίς, αρχίζει τη μουσική από δέκα χρονών. Η έφεσή του σε όλα τα κρουστά φτάνει στην πιο σημαντική της στιγμή, όταν έχει στα χέρια του το παραδοσιακό νταούλι ή στα δάχτυλά του το πιο σύγχρονο για μας τουμπερλέκι. Έχει ήδη στο ενεργητικό του ένα δίσκο και ένα cd, ετοιμάζει έναν ακόμη.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Τραγουδούν οι:

Δημήτρης Μπάσης
Νένα Βενετσάνου
Γιάννης ΜπέζοςΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
"ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ":Δημήτρης Χριστοδούλου: μπουζούκι
Μανώλης Γεωργοστάθης: μπουζούκι
Γιάννης Φιλιππουπολίτης: πιάνο
Δημήτρης Παπαλάμπρου: κιθάρα
Τεό Λαζάρου: μπάσο
Ηλίας Μπουκουβάλας: ντραμς
Θέμις Συμβολόπουλος: κρουστά
Συντονισμός: Μαργαρίτα Θεοδωράκη
Υποστήριξη: Μαίρη Τσαντέ,
Βασίλης Κουμής, Ηρώ Παπαγεωργίου,
Πέγκυ Λάγιου

Γραφείο Τύπου: Δέσποινα Ζηλφίδου

Γραφική και εικαστική επιμέλεια: Γιάννης Αγγέλου

Ηχοληψία: Παντελής Δασκαλόπουλος, Άκης Λίβας

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Μέσα από την εμφύλια διαμάχη η μάνα ξεπετάγεται σαν το πιο οδυνηρό αλλά και ετέρω σύμβολο της νεοελληνικής "μυθολογίας". Πλάι της, οι δυο γιοι, που θα αντιπαλέψουν θανάσιμα μέσα στις πόλεις, στα στρατόπεδα και πάνω στα βουνά.

Βέβαια, το μεγαλύτερο μέρος των φαντάρων που πολέμησαν ενάντια στο Δημοκρατικό Στρατό, στο βάθος δεν ήξερε γιατί πολεμάει. Ήταν θύμα της αντικομμουνιστικής προπαγάνδας και της ομαδικής πολεμικής υστερίας που τόσο έντεχνα ξέρουν να δημιουργούν οι κρατούντες. Έτσι, δεκάδες χιλιάδες νέοι πολέμησαν και εκοτώθηκαν στα βουνά ενώ, όχι μονάχα η ταξική τους προέλευση, η αγωγή και τα συμφέροντα αλλά ευχάκι αυτή ακόμα η προσωπική τους συμμετοχή στην Αντίσταση τους τοποθετούσαν "εξ αντικειμένου" στην αντίπερα όχθη.

Μερικοί, όπως ο Αντρέας στο "Τραγούδι του νεκρού αδελφού" πίστευαν πως υπεράσπιζαν κάποια "εθνικά ιδανικά". Άλλοι πάλι, όπως ο Τάκης, ζητούσαν να εκδικηθούν το θάνατο κάποιου δικού τους που έπεσε δύμα απερίσκεπτων ενεργειών.

"Μυθολογικά" πρόσωπα όμως γίνονται μόνο εκείνοι που από πίστη ή αυταπάτη αποτελούν τους φορείς αλλά και τα δύματα του ιστορικού γίνεσθαι.

Η προσωπική "Μοίρα" δίνει τη θέση της στην ομαδική, την εθνική, την οικουμενική. Ο αιώνας μας, αιώνας -ορόσημο στην πανανθρώπινη ιστορία, συγκλονίζεται από κοσμογονικές αλλαγές. Η ιστορική νομοτέλεια περνά σαν μπουλντόζα πάνω από τις πατρίδες, χωρίζει κοινωνίες, φίλους, εραστές, οικογένειες, αδέρφια!

Όμως, μετά την καταστροφή, εκεί που τελειώνει το αίμα και ο πόνος, συντελείται μια νέα γέννα, μια καινούρια αρχή! Και για να γεννηθεί κάτι ετέρω, άξιο, ανώτερο αυτού που χάθηκε, απαιτούνται θυσίες, που δεν αφήνουν απέξω ούτε κι

αυτό τον ιερό δεσμό του αίματος, του έρωτα και της φιλίας.

Το μυθολογικό πρόσωπο-σύμβολο γίνεται λοιπόν πρόσωπο τραγικό, ξεφεύγει από τις πραγματικές, γνωστές έως εκείνη την ώρα, διαστάσεις του...

Ο Παύλος που συμβολίζει την ιδέα της αλλαγής και της προόδου, αφού δεν καταφέρνει να λύσει τις αντιθέσεις του, θυσιάζει τον εαυτό του και όσα αγάπησε και αυτή η "θυσία" υπακούει στον ιστορικό νόμο που θέλει το καινούργιο να αναδυθεί μέσα από ατελείωτες αντιθέσεις, συγκρούσεις, καταστροφές και θυσίες.

Η Ιεμνήνη, σύμβολο της Ζωής και του Έρωτα, δε γλυτώνει τελικά από τα γρανάζια μιας μεγάλης ιστορικής στιγμής και θυσιάζεται, όμως αυτή η θυσία είναι η κορυφή της ευδυνής. Η Ιεμνήνη συμβολίζει τα εκατομμύρια αγνά και αθώα δύματα που πότισαν και ποτίζουν τα θεμέλια του μελλοντικού οικοδομήματος της πανανθρώπινης ειρήνης!

Ο τόπος που ξετυλίγεται το δράμα είναι η Αθήνα, ενώ ο χρόνος είναι λίγο αδιευκρίνιστος, θυμίζει όμως αρκετά τη Μάχη του Δεκέμβρη. Είναι ένας Δεκέμβρης μέσα στα πλαίσια του εμφυλίου πολέμου!

Ο μύθος, τα γεγονότα, τα πρόσωπα εμπεριέχονται όλα στο τραγούδι. Οι άνθρωποι και τα γεγονότα παρέρχονται, το τραγούδι όμως μένει και τραγούδι είναι ο λαός σε όλη την ιστορική του ουσία, την πορεία και συνέχειά του.

Ο λαϊκός τραγουδιστής και τα λαϊκά όργανα συμβολίζουν το σταθερό στήριγμα, το μόνιμο καλύβδινο άξονα που γύρω του περιστρέφονται κλονιζόμενα πρόσωπα και γεγονότα. Είναι ο κεντρικός αρμός μιας φυλής, ενός έθνους, όλων των λαών. Γιατί, μαζί με τη γλώσσα, συμπυκνώνουν την πεμπτουσία του παλλαϊκού-πανεθνικού, δηλαδή του ίδιου του ανθρώπινου χαρακτήρα διά μέσου των εποχών και των αιώνων.

(Αποσπάσματα από δημείωμα του Μίκη Θεοδωράκη για το έργο, από το βιβλίο του "Το Χρέος", 1972)

ΝΕΝΑ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ

Γεννημένη στην Αθήνα, με σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης και στο Τραγούδι, ημεματοδότησε με τα πρώτα τραγούδια της το Γυναικείο Κίνημα στην Ελλάδα.

Ξεκινώντας την καριέρα της συνεργάστηκε με τον Χρήστο Λεοντή και τον Μάνο Χατζιδάκι σε ηχογραφήσεις και συναυλίες.

Για 15 χρόνια το όνομά της συνδέθηκε με τη μουσική του Χατζιδάκι.

Και η συνάντησή όμως με τον Νίκο Μαμαγκάκη είναι εξίσου σημαντική για την πορεία της.

Τραγουδά στην "Οδύσσεια" και στον "Ερωτόκριτο", ερχόμενη έπειτα σε επαφή με ένα άλλο είδος μουσικής που μέχρι τότε αγνοούσε. Ο Νίκος Μαμαγκάκης ενορχήστρωσε για τη φωνή της τα "13 Λαϊκά Τραγούδια" του Λόρκα. Με τον Μίκη Θεοδωράκη έχει εμφανιστεί κατά καιρούς στο βασικό ρεπερτόριο με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ και τα Μουσικά Σύνολα. Συνεργασίες της με τους Ν. Μαυρουδή, Luis Luch, Αγγελική Ιονάτου, Michel Mourougo, Ν. Κυπουργό, Α. Πλάτωνος, Μαρίζα Κωκ, την έχουν κάνει ευρύτερα γνωστή. Η Νένα Βενετσάνου σαν τραγουδίστρια και τραγουδοποιός επιμένει σε μία εικόνα που αρνείται την τρέχουσα "ροζ" αντίληψη για το τραγούδι. Με ένα τραγουδιστικό πρότυπο, διαμορφωμένο από τη χρυσή εποχή του Ελληνικού τραγουδιού επιλέγει συνειδητά τη στάση της μέσα σ' αυτό συνδυάζοντας τη σοβαρότητα με την αμεσότητα για να υπερασπιστεί το καλό ελληνικό τραγούδι. Έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα σε διεθνή φεστιβάλ μουσικής, έχει τραγουδήσει σε πολλές ξένες χώρες κερδίζοντας την αναγνώριση. Ο Σύλλογος Φίλων Θεάτρου Λαμίας το '86 την τίμησε για την προσφορά της στο Ελληνικό τραγούδι. Το '91 τιμήθηκε με το βραβείο Charles Cross. Το '92 απο το International Peace Bureau (Διεθνές Γραφείο Ειρήνης) για την προσφορά της στην Ειρήνη και τον Πολιτισμό στον τόπο μας.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Η Νένα Βενετσάνου στα τραγούδια της, Το κουτί της Πανδώρας, Τέλος δεν έχει το Τραγούδι, Μπαλάντες της οδού Αθηνάς, Του Έρωτα και του Πάθους, Έρωσ ανίκατε Μάχαν, Τα κορίτσια της Κυριακής, Μορφές, Στη χώρα του Ορφέα, Σαπφώ απ' τη Μυτιλήνη, Πόλεις του Νότου, Εικόνες, Στο Σείριο υπάρχουν παιδιά, Un Roul del Mar Βιαν, Οδύσσεια, Ερωτόκριτος, Νέα Εκδρομή, Δικαίωμα, Ζειμπέκικο, Λαϊκές Προσευχές κ.ά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΣΗΣ

Ο Δημήτρης Μπάσης γεννήθηκε στη Στουτγκάρδη και την Ελλάδα τη γνώρισε για πρώτη φορά στα οκτώ του χρόνια. Τότε άρχισε να ψέλνει στην εκκλησία του χωριού, στο Χέρσο του Κιλκίς και στα δώδεκα ξεκινά μαθήματα Βυζαντινής μουσικής, τα οποία ολοκληρώνει παίρνοντας το πτυχίο του σε ηλικία δεκαεπτά ετών. Παράλληλα τραγουδάει ερασιτεχνικά σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Στα είκοσί του, αμέσως μόλις αρχίζει να τραγουδά επαγγελματικά, τον

ανακαλύπτει ο Σταμάτης Κραουνάκης και για τις τρεις συνεχείς εezόν γράφει το δικό του κομμάτι στην ιστορία "Γκάζι" και στο εχίμα της Άλκηστης Πρωτοψάλτη μαζί με τους Σταμάτη Κραουνάκη, Λίνα Νικολακοπούλου, Ανδρέα Βουτεινά.

Το δισκογραφικό του ντεμπούτο έγινε με δύο συμμετοχές στα έργα του Σταμάτη Κραουνάκη "Όταν έρχονται οι φίλοι μου" και "Το τρίτο στεφάνι".

Το 1996 γνωρίζει το Χρήστο Νικολόπουλο, συνεργάζεται μαζί του σε ζωντανές εμφανίσεις και το 1997 κυκλοφορεί ο πρώτος του προσωπικός δίσκος με τίτλο "Με τη φόρα του ανέμου" (μουσική Χρήστου Νικολόπουλου και Κώστα Φαλκώνη και στίχοι του Χρήστου Παπαδόπουλου).

Οκτώ μήνες αργότερα κυκλοφορεί το εάουντρακ του

είρια "Ψίθυροι καρδίας" με τη μουσική του Χρήστου Νικολόπουλου και στίχους της Ελένης Γιαννατσούλια που γνώρισε τεράστια επιτυχία.

Τη χειμερινή περίοδο '97 - '98 συνεργάζεται στη Μέδουσα με τη Δήμητρα Γαλάνη και το Μανώλη Λιδάκη και στο τέλος του '98 κυκλοφορεί ο δεύτερος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "Σ' ανοικτούς ουρανούς" με μουσική πάλι του Χρήστου Νικολόπουλου και στίχους του Άρη Δαβαράκη και της Ελένης Γιαννατσούλια.

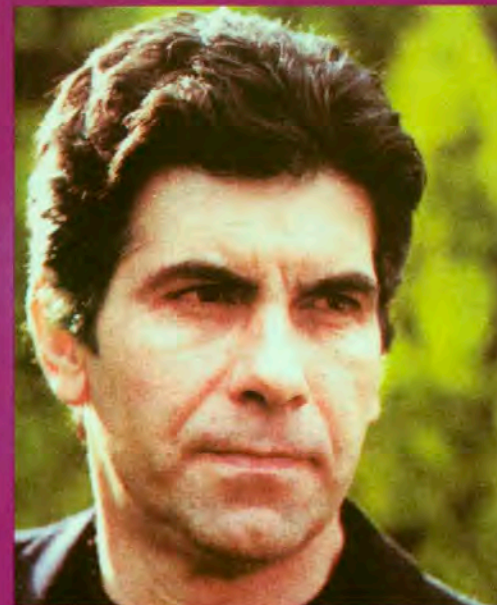
Τον Απρίλιο του 2000 κυκλοφορεί το νέο άλμπουμ του Δημήτρη Μπάση με τίτλο "Μιλώ Χρόνια", σε μουσική της Βάως Αλλαγιάννη και στίχους του Νίκου Μωραΐτη.

Ο φετινός χειμώνας τον βρίσκει να εμφανίζεται στη "Μέδουσα", μαζί με τον Κώστα Μακεδόνα από όπου ηχογραφεί ζωντανά και κυκλοφορεί σε cd-single το "Σπασμένο Καράβι" του Γιάννη Σπανού σε ποίηση Γιάννη Σκαρίμπα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΖΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και τελείωσε τις θεατρικές σπουδές του το 1978. Πήρε μέρος σε πολλές παραστάσεις: "Κουραπιέδες", "Εβίτα", "Εύθυμη Χήρα", "Η κωμωδία μιας τράπεζας", "Σκουπίδια", "Καινούργια Σελίδα", "Δάφνες και Πικροδάφνες", "Σεξ το επισύειον", "Κατά φαντασίαν ασθενής", "Λοκαντιέρα", "Δον Ζουάν", "Ταρτούφος", "Ούτε κρύο, ούτε ζέστη", "Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο", "Βίρα τις άγκυρες", "Βάτραχοι". Πήρε μέρος σε πολλές επιθεωρήσεις. Έπαιξε και εκηνοθέτησε πολλές τηλεοπτικές σειρές και πρωταγωνίστησε σε δύο (2) κινηματογραφικές ταινίες: "Η γυναίκα που έβλεπε τα όνειρα" του Νίκου Παναγιωτοπούλου και "Πάμπωχοι Α.Ε." του Αντώνη Κόκκινου.

Συνεργάστηκε με τον Μίκη Θεοδωράκη σε μια δισκογραφική δουλειά με την Ορχήστρα Νυκτών Εγχόρδων του Δήμου Πάτρας και στην παραγωγή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πάτρας "Μίκης Θεοδωράκης - Μια μουσική παράσταση".

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ "ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ"

Η Λαϊκή Ορχήστρα "Μίκης Θεοδωράκης" ιδρύθηκε τον Μάιο του 1997 από μουσικούς - συνεργάτες του Μίκη Θεοδωράκη, γνώστες του έργου του.

Η πρώτη εμφάνιση της Ορχήστρας έγινε στο Θέατρο Αιξωνή της Γλυφάδας τον Ιούνιο του 1997, όπου παρουσιάστηκαν μέσα σε πέντε ημέρες, έργα του συνθέτη σε ποίηση μεγάλων Ελλήνων ποιητών. Έκτοτε η Ορχήστρα έδωσε πολλές λαϊκές συναυλίες στην Αθήνα, στην επαρχία αλλά και στο εξωτερικό συμπράττοντας με πάρα πολλούς παλιούς και καταξιωμένους αλλά και νεότερους Έλληνες ερμηνευτές.

Έχει οργανώσει και παρουσιάζει πολλές φορές το "Άξιον Εστί" υπό τη διεύθυνση του συνθέτη σε θέατρα (Ηρώδειο, Αρχαία Ολυμπία, κ.ά.), γήπεδα, ανοικτούς χώρους (Αγ. Αχίλλειος Πρεσπών).

Στόχος της Ορχήστρας είναι η διάδοση του έργου του Μίκη Θεοδωράκη (συναυλίες, παραστάσεις, τηλεοπτικές εμφανίσεις, δισκογραφία, κ.ά.), καθώς και η παρουσίαση σύνθετων προγραμμάτων βασισμένων, διαμέσου της μουσικής του συνθέτη, στον ελληνικό ποιητικό λόγο όπως αυτός διαμορφώνεται μέσα στη νεότερη ελληνική ιστορία αντανακλώντας τους αγώνες για τη δημοκρατία και την ελευθερία, τις διώξεις και τις απογοητεύσεις, τον έρωτα και την αγάπη.

Τέλος, εξ ίσου σημαντική είναι η επιθυμία των συντελεστών της Ορχήστρας να συμμετάσχουν σε εκδηλώσεις για την ειρήνη, για την καταπολέμηση του ρατσισμού και των ναρκωτικών, για τους φυλακισμένους, μέσα από συναυλίες που έχουν σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τον κόσμο για κοινωνικά δέματα. Γιατί πιστεύουν πως μέσα από δυαδική φωνή του συνθέτη και του ποιητή το μήνυμα της ελευθερίας, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της χαράς και της αγάπης φτάνει πιο άμεσα στις καρδιές των ανθρώπων.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΑΝΕΜΗ"

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΥΜΗΤΤΟΥ

" Φ Ο Ν Δ Η Μ Η Τ Ρ Α Κ Η Σ "

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΨΑΘΑ

Σκηνοθεσία και θεατρική διδασκαλία: Χρυσούλα Σούρα
 Σκηνικά: Φιλοπρόοδος Όμιλος Υμηττού
 Μουσική Επιμέλεια: Δημήτρης Αδάμης
 Επιμέλεια Σκηνικών: Κώστας Κοσκώσης
 Κοστούμια: Τα παιδιά της ομάδας
 Ηχοληψία: Βαγγέλης Ράνιος

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Μαρία: Σάντυ Σπυρίδη
 Ιουλία: Αθηνά Ματσούκα
 Άννα: Εύα Ντζιού
 Δημήτρης: Κώστας Τουλούπας
 Ειρήνη: Θώμη Κοσκώση
 Κατίνα: Βίκυ Μανωλοπούλου
 Φωφώ: Αμάλθεια Μενάγια
 Ζαρλός: Χρήστος Σύρρος
 Γιάννης: Γιώργος Κάλτσας
 Λαμπρινή: Αλθαία Μενάγια
 Χωροφύλακας: Γιώργος Παπακωνσταντόπουλος

Ο Φιλοπρόοδος Όμιλος Υμηττού είναι πολιτιστικός σύλλογος και στο ιδιόκτητο κτίριό του στεγάζει τις δραστηριότητές του. Είναι γνωστός από την πλούσια 46χρονη δράση του, με ιδιαίτερο σταθμό τη δημιουργία του Ελεύθερου Πανεπιστημίου. Σήμερα, στον Όμιλο παιδιά, έφηβοι, νέοι δραστηριοποιούνται στα Τμήματα Παραδοσιακών Χορών, στην Παιδική Χορωδία και στη θεατρική ομάδα "Ανέμη".

Η "Ανέμη" είναι αποτέλεσμα μιας ευνεπούς και συντονισμένης προσπάθειας των παιδιών, των γονιών τους και του Φ.Ο.Υ. Στόχος αυτής της προσπάθειας είναι μέσα από την "Ανέμη" να προσεγγίσουν τα παιδιά το θέατρο, να τους παρασχεθεί μια πιο ουσιαστική θεατρική παιδεία, να αποκτήσουν περισσότερη εκφραστικότητα. Η "Ανέμη" δραστηριοποιείται στα πλαίσια των σχολικών περιόδων (Σεπτέμβριο - Ιούνιο) και έχει ήδη στο ενεργητικό της από το 1997: τον "Μικρό Πρίγκιπα" του Εξιπερί, που ανέβηκε στον Φ.Ο.Υ., στις "Μαθητικές Συναντήσεις" του Δήμου Υμηττού και στο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα, καθώς και του "Ματία του Α΄" της Άλκης Ζέη, του οποίου δόθηκαν παραστάσεις στον Φ.Ο.Υ., στις "Μαθητικές Συναντήσεις" του Δήμου Υμηττού και στο "13ο Φεστιβάλ στη βκιά των Βράχων" του Δήμου Βύρωνα.

Σ Α Β Β Α Τ Ο

22

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Θ Ε Α Τ Ρ Ι Κ Ο Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Ρ Ι
Δ Η Μ Ο Υ Β Υ Ρ Ω Ν Α

Θ Ε Α Τ Ρ Ι Κ Ο Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Ρ Ι Δ Η Μ Ο Υ Β Υ Ρ Ω Ν Α

Το Θεατρικό Εργαστήρι του Δήμου Βύρωνα θα παρουσιάσει δύο έργα, τον "ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΝΙΟ", του Μολιέρου και το "ΠΕΡΙ ΕΛΙΑΣ Ο ΛΟΓΟΣ" των Θανάση Σταυρόπουλου και Βαγγέλη Τάτση, που είναι και οι δύο μέλη του Θεατρικού Εργαστηρίου.

"ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΝΙΟ" του Μολιέρου

Μετάφραση - Διασκευή: Λίλιαν Δημητρακοπούλου
Σκηνοθεσία: Λίλιαν Δημητρακοπούλου
Σκηνικά - Κοστούμια: Μαλαμάτη Παρίση
Μουσική Επιμέλεια: Δημήτρης Βαρελόπουλος

Παίζουν οι ηθοποιοί (με βειρά εμφάνισης):

Θανάσης Σταυρόπουλος
Νατάσα Παπαδοπούλου
Φανή Σοφρωνίδου
Μανώλης Πασσάς
Βαγγέλης Τάτση
Γιώργος Μεσολογγίτης
Ρεβέκκα Φελεκίδου
Δήμητρα Τσούτσου
Στέλιος Μπενέτος
Ασπασία Μίχου

Λίγα λόγια για το έργο:

Η γυναίκα ενός άξεστου χωριάτη, για να τον εκδικηθεί που είναι βίαιος μαζί της, όταν έρχονται δυο απεσταλμένοι του άρχοντα στο χωριό αναζητώντας γιατρό, τους λέει ψέματα ότι ο άντρας της είναι γιατρός, μόνο που πρέπει να φάει πολύ ξύλο για να το ομολογήσει.

Οι απεσταλμένοι οδηγούν τότε στην άρρωστη αρχοντοπούλα με τη βία τον δήθεν γιατρό. Στην πραγματικότητα η αρχοντοπούλα δεν έχει χάσει τη μιλιάνη της, όπως όλοι νομίζουν, αλλά παριστάνει την άρρωστη για να αποφύγει ένα συμφεροντολογικό γάμο που της ετοιμάζει ο πατέρας της και επειδή βέβαια είναι ερωτευμένη στα κρυφά με άλλον.

Ο αληθινός λόγος όμως της "ασθένειάς της" δε θα γλυτώσει τον "γιατρό" από το ξύλο...

"ΠΕΡΙ ΕΛΙΑΣ Ο ΛΟΓΟΣ" των Θανάση Σταυρόπουλου και Βαγγέλη Τάτση

Σκηνοθεσία: Λίλιαν Δημητρακοπούλου
Σκηνικά - Κοστούμια: Μαλαμάτη Παρίση
Μουσική Επιμέλεια: Δημήτρης Βαρελόπουλος

Παίζουν οι ηθοποιοί (με βειρά εμφάνισης):

Ασπασία Μίχου
Ρεβέκκα Φελεκίδου
Σεβαστιάνα Κατρή
Νατάσα Παπαδοπούλου
Σίβεν Σπηλιωπούλου
Μανώλης Πασσάς

Λίγα λόγια για το έργο:

Έξι άνθρωποι συναντιούνται σε ένα 40ήμερο μνημόσυνο. Η γυναίκα και η πεθερά του αποθανόντος, η μητέρα του, μια γειτόνισσα, μια φίλη και ο συνétaίρός του.

Αποκαλύπτεται μέσα από τις συζητήσεις τους ότι κανείς από τους πέντε δεν συμπαθούσε ποτέ τους υπόλοιπους, τα προσχήματα πέφτουν, τα άπλυτα όλων βγαίνουν στη φόρα και ο λόγος... περί ελιάς αφορά το σημάδι μιας ελιάς που είχε σε κάποιο απόκρυφο σημείο του σώματος ο ευχωρέμενος και που γνώστες αυτής της ανατομικής λεπτομέρειας όλες οι γυναίκες που παραβρέθηκαν στο μνημόσυνο, πλην φυσικά της μάνας του!

Το ανέβασμα αυτού του έργου, που είναι μια ενδιαφέρουσα εύγρονη κωμωδία, γραμμένη από δυο μέλη του Θεατρικού Εργαστηρίου εκφράζει τη φιλοσοφία της Ομάδας των παιδιών που πάντα εργάζονται συλλογικά και είναι μια πρώτη απόπειρα που θα έχει οπωσδήποτε την ανάλογη συνέχειά της.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

- η πορεία του μέχρι σήμερα

Φέτος, το Θεατρικό Εργαστήρι του Δήμου μας κλείνει πέντε χρόνια δημιουργικής ζωής. Σε αυτό το μικρό, αλλά καθοριστικό διάστημα, οι συντελεστές που το στελεχώνουν έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, με αποτέλεσμα να κερδίσει στις συνειδήσεις των θεατρανθρώπων, αλλά και του κοινού, μια από τις πρώτες θέσεις ανάμεσα στους ερασιτεχνικούς διάσους της χώρας μας. Το Θεατρικό Εργαστήρι ιδρύθηκε στις αρχές του 1996. Οι πρώτοι μαθητές που συμμετείχαν στο ξεκίνημα της λειτουργίας του ήταν είκοσι περίπου νέες και νέοι του Βύρωνα, εραστές του Θεάτρου και αποφασισμένοι να εκφράσουν μέσα από τους ρόλους των έργων όχι μόνο συναισθήματα, αλλά και μια διαφορετική άποψη για την Τέχνη και τον τρόπο άσκησης της.

Το Εργαστήρι έκανε το ντεμπούτο του με το έργο του Α. Τολστόι "ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΕΙΔΙ", σε διασκευή Κώστα Τσιάνου, τον Ιανουάριο του 1997. Η παράσταση άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις, ενώ κοινή διαπίστωση ήταν ότι το επίπεδο ερμηνείας των παιδιών υπερέβαινε κατά πολύ τις απαιτήσεις που έχει κανείς από την πρώτη απόπειρα ενός ερασιτεχνικού διάσου. Το δεύτερο έργο ήταν η "ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ" του Ιάκωβου Καμπανέλλη. Και πάλι η θετική υποδοχή του κόσμου μας έβαλε φτερά και μάλιστα ο ίδιος ο συγγραφέας που παρακολούθησε την παράσταση στο Θέατρο ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ και στα πλαίσια του 10ου Φεστιβάλ "στη εκία των Βράχων '98", δήλωσε συγκινημένος στο κοινό εκείνο το βράδυ: Η αποψινή είναι από τις λίγες βραδιές που αισθάνομαι δικαιωμένος για το έργο μου. Στη συνέχεια δόθηκαν έξι ακόμα παραστάσεις του έργου και στο μεταξύ τα μέλη του Εργαστηρίου αυξήθηκαν στα πενήντα, με τη συμμετοχή μάλιστα όχι μόνο Βυρωνιωτών, αλλά και νέων από άλλες περιοχές της Αθήνας. Λίγο αργότερα τα παιδιά ετοίμασαν το έργο "Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΝΥΧΤΑ" της Ζωής Βαλάση και η πρεμιέρα έγινε τον Απρίλιο του '98. Και αυτή η δουλειά έγινε δεκτή από όλους με ευμενή εχόλια και στη συνέχεια, το Θεατρικό Εργαστήρι παρουσίασε τον "ΠΛΟΥΤΟ" του Αριστοφάνη, τον Ιανουάριο του '99. Στη διάρκεια της ίδιας χρονιάς τα παιδιά έκαναν εντατικές πρόβες για την προετοιμασία του ανεβάσματος του έργου του Δημήτρη Κεχαϊδη "ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ", του οποίου η πρεμιέρα έγινε με την έναρξη της χειμερινής περιόδου, στο Πολιτιστικό Κέντρο ΛΟΥΪΖΑ.

Τα μέλη του Θεατρικού Εργαστηρίου εκτός από τα δύο έργα που θα μας παρουσιάσουν στο 14ο Φεστιβάλ "στη εκία των Βράχων 2001" και για τα οποία δούλεψαν καθ' όλη τη διάρκεια της φετινής χρονιάς, ετοιμάζουν αυτό το διάστημα τη "ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ" που θα παρουσιαστεί την επόμενη χρονιά.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βύρωνα

Τηλ. 7662066 - 7655748 - 7653776

Fax 7664440

Θέατρα Βράχων "Μελίνα Μερκούρη" - "Άννα Συνοδινού"

τηλ. 7626438 - 7626738

Προώληση εισιτηρίων για όλες τις εκδηλώσεις:

✓ **Δισκοπωλεία "ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ"**

✓ **Περίπτερο Φεστιβάλ Βύρωνα - Πλατεία Συντάγματος:**

9:00 π.μ. - 3:00 μ.μ. Δευτέρα έως Σάββατο

✓ **Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βύρωνα (Παλαιό Δημαρχείο):**

Κύπρου & Ευαγγελικής Σχολής 8:30 π.μ. - 2:30 μ.μ. καθημερινά

✓ **Δημαρχείο Βύρωνα: Καραολή & Δημητρίου 8:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.**

Δευτέρα έως Σάββατο

✓ **Ταμεία Θεάτρων Βράχων :**

Από Βύρωνα: 6:00 μ.μ. - 9:30 μ.μ.

Από Υμηττό: 6:00 μ.μ. - 9:30 μ.μ.

✓ **Δισκοπωλείο "SALINA": Υμηττού 125, Παγκράτι**

Συγκοινωνία :

Λεωφορεία 203 - 204 - 214 (Από Ρήγα Φεραίου & Πανεπιστημίου)

Τρόλεϊ Νο 11 (Κολιάτσου - Τέρμα Ν. Ελβετίας)

Δεν ισχύει καμιά ατέλεια

Η προώληση των εισιτηρίων θα αρχίσει από την 16η Αυγούστου

Ώρα έναρξης όλων των εκδηλώσεων: 8:30 μ.μ.

Στη Βενετία μπορείτε να πάτε
για να ζήσετε τον μεγάλο σας έρωτα!

Για καλό ιταλικό φαγητό,
τηλεφωνήστε στα L'Artigiano

L'Artigiano

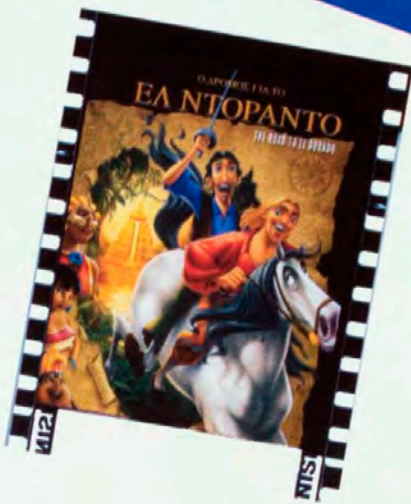
Cucina Italiana Vera

AVALON

- ΖΩΓΡΑΦΟΥ: τηλ. 74 86 800 - 74 86 888 - 74 86 444 • ΒΥΡΩΝΑΣ: τηλ. 76 55 519 - 76 60 568
- ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: τηλ. 93 19 222 - 93 70 444 - 93 51 611 • ΔΑΦΝΗ: τηλ. 97 64 705 - 97 64 706
- Ν. ΣΜΥΡΝΗ: τηλ. 93 11 480 - 93 11 481 - 93 27 787 • ΠΕΥΚΗ: τηλ. 61 40 040 - 80 64 199 - 28 49 900
- Ν. ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ: τηλ. 25 10 593 - 25 10 594 - 25 10 570 • ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Όλη
η Ιταλική Κουζίνα
απέχει... μόλις
ένα τηλεφώνημα!

Η Δημοτική Αρχή του Βύρωνα, ευαίσθητη πάντα στα μηνύματα των καιρών και διαβλέποντας την επιστροφή του κοινού στις κινηματογραφικές αίθουσες, πήρε την απόφαση να προσφέρει στο λαό του Βύρωνα και γενικότερα της περιοχής της Αθήνας ένα ακόμη κινηματογράφο, ένα παράθυρο στο όνειρο και την ελπίδα. Στα πλαίσια αυτά, ανακαινίσαμε την αίθουσα της Νέας Ελβετίας (πρώην Λουίζα), η οποία έχει χωρητικότητα 280 ατόμων, κάναμε εγκατάσταση Dolby Stereo Surround, χρησιμοποιήσαμε για τη διακόσμηση του χώρου αρχαικό υλικό από μεγάλες παραγωγές του Ελληνικού Κινηματογράφου κι έτσι ο κινηματογράφος «Νέα Ελβετία» ξεκίνησε από την 1η Νοεμβρίου του 2000 να λειτουργεί σαν Δημοτικός Κινηματογράφος και οι ταινίες που προβάλλονται σ' αυτόν είναι πρώτης προβολής.

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Νέα Έλβετία

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ:
Ν. Ελβετίας 34 &
Σεβαστείας
τηλ.: 7645310

Σας περιμένουμε για
ονειρικά ταξίδια στον
κόσμο του καλού
σινεμά.

DOLBY STEREO SURROUND

ΜΠΙΛΙΕΣ

Internet Cafe

- e-mail
- Surfing

Printer

Camera

Music Bar

Χρ. Σμύρνης & Νεαπόλεως 9, Βύρωνα

• Τηλ.: 76.66.382 • www.bilies.gr

Ελληνική κουζίνα

Εν Αθήναις

τηλ. 5221044

Ικτίνου 1 και Κλεισθένους (όπισθεν Δημαρχείου Αθηνών)

Δώσε δύναμη
στη φωνή σου

Θεσ/κη	-	90,4
Γιάννενα	-	101
Θεσσαλία	-	92,5
Αιτωλ/νία	-	90,2
Πάτρα	-	107,4
Άρτα	-	90,2
Πρέβεζα	-	90,2

ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Ηρώων Πολυτεχνείου 30, 185 32
Τηλ: 41 24 607

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Αγ. Γεωργίου & Πλάτωνος, Πλ. Δούρου
Τηλ: 68 28 030-1

ΑΘΗΝΑ

Πανεπιστημίου 54, 106 78 Τηλ: 38 08 549,
Πανεπιστημίου 64, 106 77 Τηλ: 38 30 404,
Τσακάλωφ 15 & Ηρακλείτου, 106 73
Τηλ: 36 11 464

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Λεωφ. Κύπης & Σκουφά
(εντός Α.Β. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ)

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Εθνικής Αντιστάσεως 27, 121 34
Τηλ: 57 57 276

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Λαιδάλου 19, 712 02
Τηλ: 081-3413 42, 081-3302 79

ΓΛΥΦΑΔΑ

Μεταξά 1, 166 74
Τηλ: 89 42 417-8

ΚΗΦΙΣΙΑ

Κασσαβέτη 3, 145 62
Τηλ: 80 15 850

Δ ύ ο ν έ α κ α τ α σ τ ή μ α τ α

**Αεροδρόμιο Αθηνών
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ**

Αφίξεις, Τηλ: 35 34 304
Σπάτα
Αναχωρήσεις, Τηλ: 35 34 302

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Αστρα

café - restaurant

Η απόχρωση των βράχων, σε συνδυασμό με μια ιδιαίτερα προσεγμένη και μοντέρνα διακόσμηση, δημιουργούν το ιδανικό περιβάλλον για αξέχαστες ώρες...

στα

ΘΕΑΤΡΑ ΒΡΑΧΩΝ

Μελίτα Μερκούρη
Άννα Συνοδίου

Σε κλιματιζόμενη αίθουσα, χωρητικότητας 400 ατόμων

Προσφέρουμε

- ✓ Άριστη ποιότητα φαγητού
- ✓ Άψογη εξυπηρέτηση από έμπειρο προσωπικό

Αναλαμβάνουμε τη διοργάνωση

- Δεξιώσεων
- Γάμων
- Εορτών
- Παιδικών Πάρτυ
- Συνεστιάσεων

Περισσότερες πληροφορίες & κρατήσεις στο τηλέφωνο 76.65.700
Ανοιχτά από τις 10 π.μ.

EXODOS

**Οδηγεί τα βήματά σας
σε κάθε σας έξοδο...**

Καιρός να αρχίσουμε να γνωρίζουμε ο ένας τον άλλον...

Πολιτισμός:

**Ο βαθμός ανάπτυξης των υλικών και πνευματικών
συνθηκών της κοινωνικής ζωής του ανθρώπου.**

**Από την άλλη, η «συνάντηση»,
εκεί που σμιγουμε, που τραγουδάμε,
εκεί που γινόμαστε ένας και χιλιάδες μαζί...**

Εκεί που τα όνειρα παίρνουν σάρκα και οστά...

Η στιγμή.

**Αυτό το κάτι στον αέρα που δεν μπορείς να το βάλεις σε λέξεις.
Αυτοί που μας τραγουδάνε, που υποδύονται για μας,
αυτοί που κάνουν την καθημερινότητά μας τέχνη.
Μαζί-μαζί βαδίζουμε.**

Το σύνθημα:

**Να γεμίσουμε στιγμές... χρώματα, ήχους και εικόνες...
από όπου κι αν προέρχονται. Αυτό θέλουμε!**

ΔΗΜΟΣ

ΒΥΡΩΝΑ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΟ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

για παιδιά & ενήλικες

εγγραφές από

Σεπτέμβριο

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ, ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ,
ΤΗΛ: 76.62.066, 76.55.748, FAX: 76.64.440**

10 χρόνια Μελωδία FM 100

Δώδεκα οί ωρες.
Δώδεκα κι' οί μίνες
Δέκα χρόνια στα βζεναί.
κι' άλλα χιλια στα Βαθμιά.
Σωκράτης Μάλαμας

(Σωκράτης Μάλαμας)

Τι μπορεί να ερχθεί μανείς
γιό τό βγατό δού ζεαυε
τη μελωδία τού Ελληνικού Τραγουδιού
ν' λυοίγεται, θαρά ν' συνεχίσει
ν' εωάρχει!

Χρόνια Πολλά!

Δημήτρης Μητροπάνος

(Δημήτρης Μητροπάνος)

Κι αν την άκρη δε βρεις...
Αντε γιόγ!
Λίγο πριν να χαθείς...
Θα γίνουμε!

Χαρισμά σου η Μελωδία...

ΑΝΤΙΝΑ ΜΑΝΙΩΤΣ

(Active Member)

Χρόνια ποδηλά στο Μελωδία,
που στην τρενήλη ιστορία της ζωής
με κρατάει ασφαλή.

(Αλκίνοος Ιωαννίδης)

ALKINOS

Μεγαλωάτε υπεροχά 10 χρόνια
Ευτυχώς οχι υπερβολή
Χρόνια Καλά

(Λαυρέντης Μαχαιρίτσας)

LAURENTIS

Ευχαριστώ στον Μελωδία χρόνια ποδηλά,
να τα ευατοβήθει
και να επηρεάζη πάντα θετικά
ως εξεργιστής στο Ελληνικό τραγούδι.

Δημήτρης Μπάσης

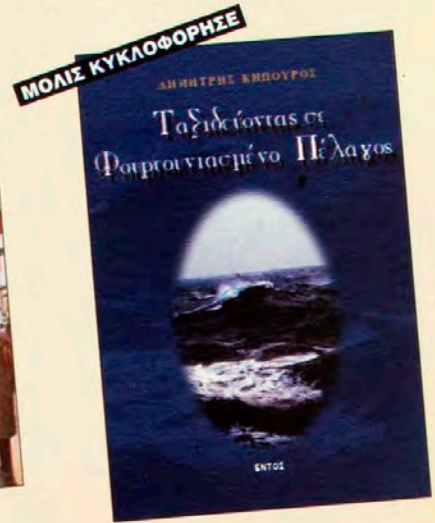
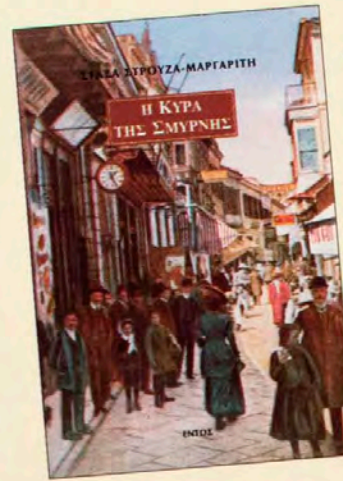
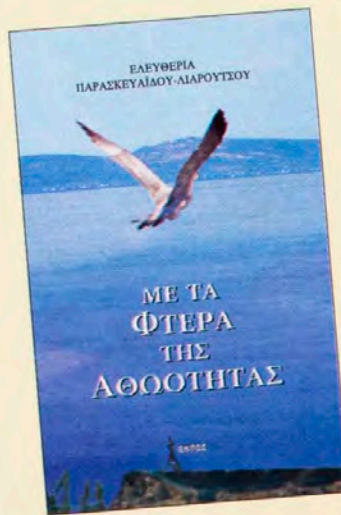
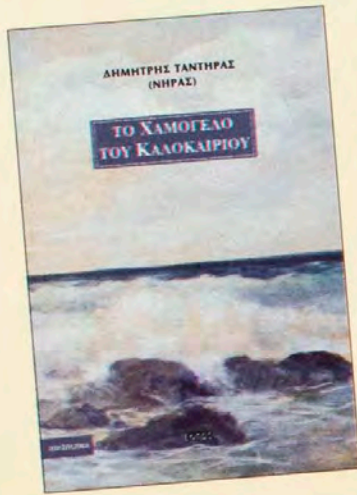
(Δημήτρης Μπάσης)

Το Πρόσωπο του Ελληνικού Τραγουδιού

10 Χρόνια
ΜΕΛΩΔΙΑ
FM 100

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΝΤΟΣ»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΥΡΙΟ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Δημήτρη Κηπουρού
Ταξιδεύοντας σε φουρτουνιασμένο πέλαγος
Χρήστου Μπάκα
Φρύννη, η εταίρα της Θήβας
Θοδωρή Κοντούλη
Στο κάτω-κάτω της γραφής
Κούλας Καραμηνά-Πόθου
Βγαίνω και τα φυλάς.

ΛΕΞΙΚΟ

Κώστα Γ. Παπαγεωργίου
Ομηρικό Λεξικό
(Ορθογραφικό - Ερμηνευτικό - Εγκυκλοπαιδικό)

ΙΣΤΟΡΙΑ

Χρήστου Στ. Μάρτη
Η αλήθεια για το μεγάλο ψέμα

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

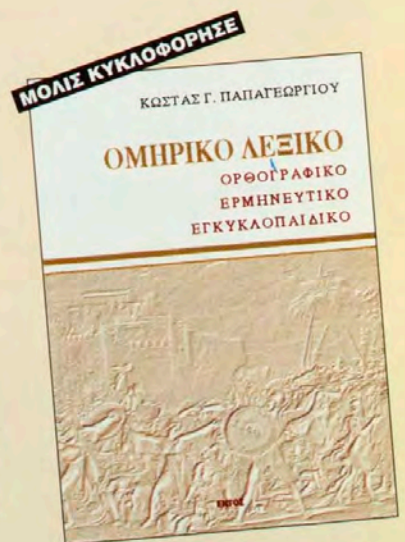
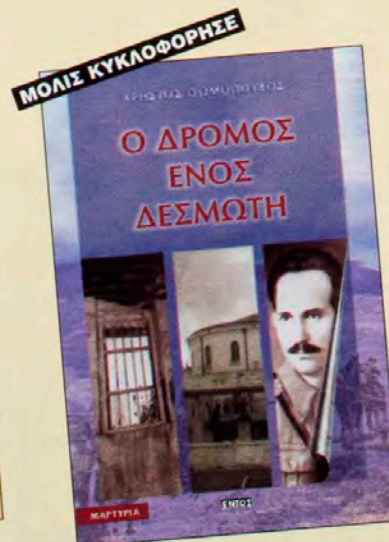
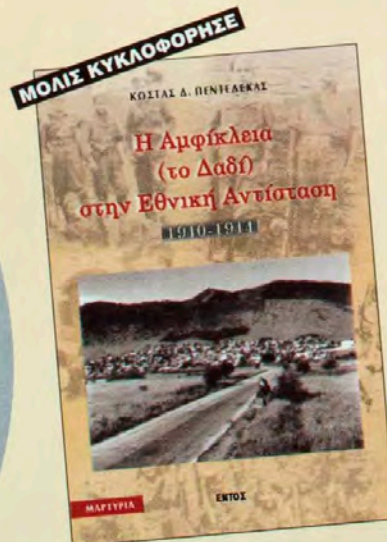
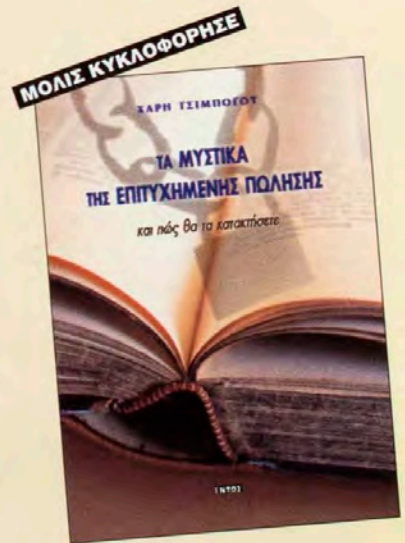
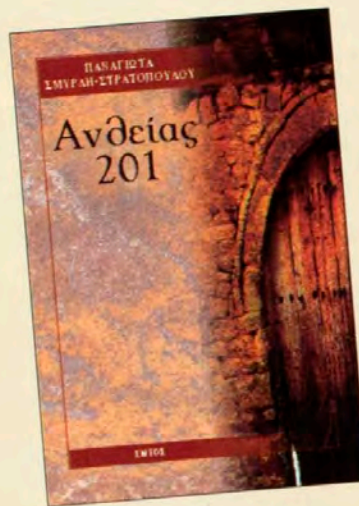
Κώστα Δ. Πεντεδέκα
Η Αμφίκλεια (το Δαδί)
στην Εθνική Αντίσταση
Βασίλη Φιτσιλή
Στους δρόμους του αγώνα
Ναταλίας Αποστολοπούλου
Μύρα και χοές
Χρήστου Θωμόπουλου
Ο δρόμος ενός δεσμώτη

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Μαρίας Φόρτους
Μια γυναίκα στα... ίχνη του εχθρού

ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Χάρη Τσιμπόγου
Τα μυστικά της επιτυχημένης πώλησης
(Και πώς θα τα κατακτήσετε)

Αποστέλλονται με αντικαταβολή σε όλη την Ελλάδα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΝΤΟΣ» Ερυθραίας 4, Καισαριανή

• Τηλ.: 76.48.900 • Fax: 76.48.901 • Internet: www.defacto.gr • e-mail: entos@defacto.gr

10 χρόνια Μελωδία FM 100

Μέσα στην βαρβαρότητα
των Μ.Μ.Ε. της εποχής μας
ο ΜΕΛΩΔΙΑ είναι
μία νησίδα αναπνοής
για όλους μας.

Θάνος Μικρούτσικος

(Θάνος Μικρούτσικος)

Εύχη μου για τα παιδιά του «Μελωδία FM100»,
Παί αναέωσαν τη σχέση μου με το ραδιόφωνο,
να επιμένουν. Και με το χέρι που παίζει
το δισκάκι στο μηχάνημα, όσο γίνεται, πιο δυνατά.

(Μάρω Δούκα)

Μ. Δούκα

ΜΕΛΩΔΙΑ - ΗΧΟΡΥΤΜΑΝΣΗ : 10 - 0

(Χάρης και Πάνος Κατσιμάς)

Ίαν θεί να φαίτα μουσική
μην τρέχει στα. Ωδία
Άκου και κακια έκποψη
από τον Μελωδία.

Βασίλης
Παπακωνσταντίνου

(Βασίλης Παπακωνσταντίνου)

Στον «ΜΕΛΩΔΙΑ» του «δικού μας» τραγουδιού,
στον «ΜΕΛΩΔΙΑ» της πρότασης, της τω-μης
και της ευσυνείδητης εύχομαι μακροχρόνια
και δημιουργικότητα για κιά ζωή.

(Γιώργος Ανδρέου)

Γ. Ανδρέου

Στους ανθρώπους του Μελωδία που με βεράκι έπιθαν
και μαθιέρωσαν στην ευχρότητα και βρίσκουν
απαγκίο οι αγωνίες μας και οι χαρές μας.

(Νίκος Ζούδιαρης)

Το Πρόσωπο του Ελληνικού Τραγουδιού

10 Χρόνια
ΜΕΛΩΔΙΑ
FM 100

1 ΚΟΣΜΟΣ 5 γλώσσες 1 ΕΠΙΛΟΓΗ

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΚΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

ΙΤΑΛΙΚΑ

ΙΣΠΑΝΙΚΑ

ΤΑΧΥΡΥΘΜΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

LOWER
σε 12 μήνες

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ
ΟΜΙΛΟΣ

ΓΡΑΨΑ

ΚΕΝΤΡΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

e-mail: info@grapsa.edu.gr
<http://www.grapsa.edu.gr>

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Φορμίωνος 83 & Φιλολάου
Τηλ.: 75.21.767, 75.12.820

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Λ. Παπάγου 28 & Πολυφήμου
Τηλ.: 74.87.260, 77.16.968

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Κηφισίας 75 (PRESIDENT)
Τηλ.: 69.97.930, 69.97.950

Νέο

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Θησέως 184 & Σκρα
Τηλ.: 95.95.599, 95.36.577

Ο. ΔΗΜΑΚΑΣ - Α. ΣΤΑΘΗΣ

Οπτικά - Φακοί επαφής - Γυαλιά ηλίου

Για να τα βλέπετε όλα...
πεντακάθαρα!

Ατοκές δόσεις
με πιστωτικές κάρτες

ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

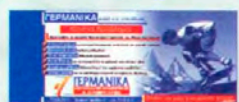
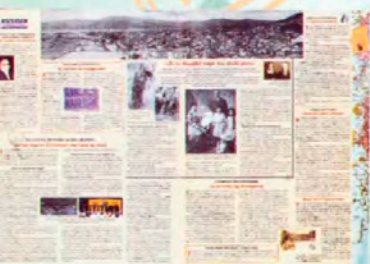
Αγ. Σοφίας 29-33, Βύρωνας, Τηλ.: 76.65.381

Βασ. Κων/νου 149, Κορωπί, Τηλ.: 66.25.563

- Δακτυλογράφηση
- Διόρθωση
- Δημιουργία εξωφύλλου
- Σελιδοποίηση
- Εκτύπωση
- Βιβλιοδεσία εφημερίδων, περιοδικών και ενημερωτικών εντύπων

Δημιουργία διαφημίσεων για την καταχώρηση σε εφημερίδες και περιοδικά

Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ε Σ Τ Ε Χ Ν Ε Σ

De
facto

Δ Ι Α Φ Η Μ Ι Σ Ε Ι Σ

Δακτυλογράφηση
διόρθωση
δημιουργία εξωφύλλου
σελιδοποίηση
εκτύπωση
βιβλιοδεσία

Εκδόσεις:
λογοτεχνικών, ιστορικών
και παιδικών βιβλίων
πολυτονικών έργων,
επιστημονικών δοκιμίων
για σχολεία, φροντιστήρια
και εκπαιδευτικά ιδρύματα
σχολικών εγχειριδίων για την ελληνόφωνη,
ξενόγλωσση και τεχνολογική εκπαίδευση

Εικονογράφηση βιβλίων με σχέδια
ζωγραφικής και φωτογραφίες

συσκευασίες - ειδικές κατασκευές

έντυπο - εταιρική ταυτότητα

Δημιουργία και παραγωγή:

- Διαφημιστικών και ενημερωτικών φυλλαδίων (φείγ-βολάν)
- Αφίσας
- Αυτοκόλλητου
- Φακέλων
- Ημερολογίων
- Διαφημιστικών τετραδίων

Κατασκευή φυλλαδίων ειδικών εφαρμογών (καλούπι, περφορέ, φάκελος, mailing)

Δημιουργία εταιρικής ταυτότητας

ε ν η μ έ ρ ω σ η

π ο ι ό τ η τ α

- Συσκευασίες τροφίμων και προϊόντων κάθε είδους
- Ειδικά σταντς για τοποθέτηση ή προβολή προϊόντων σε καταστήματα, βιτρίνες ή εκθέσεις
- Διαφημιστικές πινακίδες
- Διαφημιστικά περίπτερα
- Φόλντερς
- Συσκευασία εντύπων σε σακούλα

εργασίες ψηφιακής υποστήριξης

- Διαχωρισμοί φιλμς
- Σκαναρίσματα
- Έγχρωμα και ψηφιακά δοκίμια
- Ηλεκτρονικές ενδέσεις
- Μακέτα
- Επεξεργασία φωτογραφιών
- Δακτυλογραφήσεις
- Δημιουργία και υποστήριξη ιστοσελίδας (Internet)

De
facto

Ερυθραίας 4 Καισαριανή Τ.Κ. 161 21

Τηλ: 76 48 900 - Fax: 76 48 901, www.defacto.gr

501 LEVI'S

Levi's

AMERICANINO

DIESEL

Calvin Klein Jeans

CHEVIGNON

Hanes

FRUIT OF THE LOOM
THE ORIGINAL SINCE 1851

Kappa

OCEAN PACIFIC

EDWIN
INTERNATIONAL

RED ROCK

REPLAY

GAMEL

EVERLAST

FANATIC

GORCA

O'NEILL
SPORTSWEAR

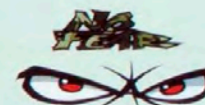
MAUI

QXBOW

STAFF

Rietveld
USA

UNIFORM

Με όλες τις κάρτες πληρωμή **5 μήνες** μετά το μήνα της αγοράς

www.webpro-fashion.com/traffic-shop

ΒΥΡΩΝΑΣ: ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 58 ΤΗΛ.: 7669010 • **ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ:** ΒΥΡΩΝΟΣ 13 ΤΗΛ.: 9922534

ΧΟΛΑΡΓΟΣ: ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 56 ΤΗΛ.: 6529476 • **ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ:** LEVIS CORNER Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ 8 ΤΗΛ.: 9914393

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: ΚΥΠΡΟΥ 43 ΤΗΛ.: 9965009 • **ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ:** INTERSHOP Λ. ΕΙΡΗΝΗΣ 33 ΤΗΛ.: 9915996

ΚΟΥΚΑΚΙ: ΒΕΪΚΟΥ 104 ΤΗΛ.: 9228844 • **ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ:** ΛΑΡΙΣΗΣ 16 ΤΗΛ.: 6911966

H O N D O S C E N T E R

Υπέροχο ταξίδι ομορφιάς

Καλλυντικά, αρώματα, αξεσουάρ, δερμάτινα είδη, εσώρουχα, κασόν, μαγιώ, είδη ταξιδιού, είδη σπιτιού και χιλιάδες άλλες γοητευτικές λεπτομέρειες για τη γυναίκα και τον άνδρα. Σε τιμές που ξαφνιάζουν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

**Το Δήμο Αθηναίων για την παραχώρηση, για τέταρτη συνεχή
χρονιά, του χώρου πώλησης των εισιτηρίων**

**ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ
ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**

ARTWORK-ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΦΩΤΕΙΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΣΙΑΣ

